nuarie 1931 — 24 Pagini -- 10 Lei — Anul X. No. 1

OGLINDA LUMII

VISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

1931
1930
La mulți ani
1931

-IAŞI-

Intrat înainte de anul 1933
Biblioteca Universității Iași
22 JAN. 1936

VISE CURIOASE

Mulți au credința că ceeace se visează în noaptea revelionului, se va realiza în cursul anului nou. E o superstiție, ca multe altele, care se confirmă uneori din întâmplare, dar care se desminte în cele mai multe cazuri.

Un vis este sau o afacere foarte banală sau poate avea o însemnătate mare, când indică ce poate aduce viitorul sau când transmite prin telepatie evenimente ce se produc în depărtare. Mai există și așa zise vise zăpăcite, de care râdem sau pe cari le înjurăm fără rost. Cine pătrunde însă în psihologia acestor vise și află legătura lor, găsește în ele atâtea ciudățenii, încât le dă toată atenția spre a afla dintr'însele ceva nou despre sine însuși și viața sa.

*

Cineva a visat într'o zi că s'ar afla într'un salon mare, în fundul căruia stăteau mai multe doamne și domni, și că, fără să se fi întâmplat ceva, a scos un revolver din buzunar și a tras în acei domni și acele doamne. S'a deșteptat imediat, și a auzit cum se închide sgomotos o ușă.

Același a văzut altădată în vis un car încărcat cu mere. Deodată carul se răsturnă, și cel care visa, auzi cum cad merele. Deșteptându-se, auzi pe stradă o motocicletă care se căznea să pornească.

Altcineva a avut un vis identic: a văzut o servitoare mergând spre sufragerie cu câteva duzini de farfurii; coloana de porțelan i-se păru visătorului în pericol de a-și pierde echilibrul.

— Bagă de seamă, îi zise omul care visa, vor cădea toate pe parchet!

In adevăr, fata făcu un pas greșit, farfuriile căzură și se fărâmară în sute de țăndări. Dar sgomotul acesta i se păru visătorului o sonerie și, trezit din somn, constată că, în adevăr, suna ceasornicul deșteptător.

*

Cazuri de acestea, de pronunțat paralelism între sensibilitatea obiectivă și vis, în ciuda deosebirii mari în amănunte, se pot observa adesea. Ele nu se produc numai la sensibilități acustice, ci și la cele vizuale, tactile, olfactice și ale gustului, în timpul somnului. Profesorul Mourly Vold a stabilit aceasta în multe sute de experiențe, oferind studenților săi astfel de sensibilități pe când dormeau, și cerându-le apoi să-i povestească visele.

Tot așa, sensibilitățile din sfera corpului propriu: foame, sete, sexualitate, anumite necesități și mai ales dureri de tot felul, pot căpăta în vis o interpretare simbolică.

Un medic a povestit că, având într'o zi dureri de gât, a visat că-l spânzură cineva de o frânghie cu tăișuri de cuțit. Având reumatism la picior, a vrut să se urce în vis în ascensor, dar acesta a pornit de câteva ori în ultimul moment, strângându-i piciorul. Suferind odată de astmă, a visat că vede pe cineva culcat în pat, având pe piept obiecte grele.

Ar trebui largi lămuriri științifice spre a explica simbolismul acesta al viselor. Vom semnala numai repetarea lor regulată în tot felul de vise.

Unele evenimente din cursul zilei revin de asemenea în vis în formă simbolică.

Cineva vizitând într'o zi o expoziție, scurt timp înainte de închiderea ei, și grăbindu-se spre a mai putea vedea tot, a visat apoi noaptea că ia parte la o cursă pe jos în interiorul expoziției. In altă zi, făcând observații unei lăptărese că-i dă lapte într'un vas necurat, a visat noaptea că se află la o gară, unde un hamal îi face o scenă pentrucă i-a dat un bacșiș prea mic; în vis se repetau fragmente din vorbele lăptăresei și din cele spuse acesteea.

*

Dorințe sau temeri din cursul zilei se realizează în vis de multe ori într'o formă simbolică, care întrece evenimentul zilei.

Un student orgolios visă că profesorul său îi oferă un post de profesor titular la o Universitate. Atât de sus nu se ridicase încă ambiția sa.

Scriitorul Max Halbe povesti, în ajunul premierii dramei sale „Vedeniile lui Adam Tor", în ziarul „Süddeutsche Sonntagspost", visul ce avusese cu o zi înainte:

— Da, în preajma unei asemenea premiere omul poate deveni puținel nervos. Astă noapte am visat că sunt executat. Mi se băga un dop gros în ceafă. Domnul care reprezenta autoritatea, se apropiă de mine cu un surâs convențional și ridică securea. Noroc că nu mai știu ce s'a petrecut după aceia.

Aci e îndreptățită presupunerea că teama sa de a avea o critică proastă s'a tradus în vis, în mod simbolic, în teama de a fi executat.

Se cunosc și din Biblie vise simbolice, din care tălmăcitorul citea viitorul. Azi s'au schimbat concepțiile și nu se mai dă viselor un caracter profetic. Totuși, e explicabilă credința în ele.

O doamnă a visat că vede deodată pe tatăl ei — care era perfect sănătos — devenind schelet. După scurt timp, tatăl ei muri.

Dacă un asemenea vis redeșteaptă întrucâtva credința într'o însemnătate profetică, o distruge imediat un alt vis.

Un medic visează, înaintea unei operațiuni, că se lungește pe masa de operații, că i se pune masca de cloroform pe obraz și că se prăbușește din ce în ce mai jos, până ajunge într'un mormânt. După schema tălmăcirii simbolice a viselor, ar fi urmat ca visul acesta să anunțe moartea medicului respectiv. Or, el mai trăește și azi... mulți ani după acel vis...

Visele simbolice par deci a nu fi decât... curiozități.

O farsă a studenților londonezi

(Photo-exclusivitate Keystone)

Studenții londonezi au organizat zilele trecute o farsă pe străzile capitalei engleze, înfățișând o încăerare între două fracțiuni „ina mice". Scena cea mai importantă a fost vesela asasinare a femeii „fatale".

29/1931,

CE E CALENDARUL?

Originea numelor celor 12 luni

Calendarul (în latineşte *calendarium*, dela calendae, calendes) e un tablou al zilelor, lunilor, anotimpurilor şi sărbătorilor anului.

Sunt trei feluri de calendare:

1) *Calendare lunare.*
2) *Calendare solare.*
3) *Calendare luni-solare.*

Calendarul *lunar* e întrebuinţat de Turci, poporul semilunei.

Calendarul *solar* e întrebuinţat de Copţi (egipteni) şi de Perşi. După revoluţia franceză s'a întrebuinţat timp de 13 ani (1792—1806) calendarul solar numit republican.

Calendarul *luni-solar* e cel întrebuinţat de creştinii ortodoxi, catolici şi protestanţi, precum şi de israeliţi.

AN «TROPIC» ŞI AN «CIVIL»

Un an e durata de timp în care Pământul se învârteşte odată în jurul soarelui.

Avem «an tropic» şi «an civil».

Anul tropic (sau *astronomic*) e de 365,24219328 zile, cum se obişnueşte a se exprima în Cosmografie. Acestui număr cu zecimale îi corespunde numărul complex:

365 zile, 5 ore, 48 minute, 45 secunde şi o jumătate de secundă.

Anul civil e anul întrebuinţat în calendare, cuprinzând un număr întreg de zile, şi în consecinţă e mai mic sau mai mare decât anul tropic, după cum are 365 sau 366 zile.

CALENDARUL CU 13 LUNI

Problema calendarului constă în a pune în concordanţă anul civil cu anul tropic.

Acest lucru a fost atât de greu, încât nici după mii de ani nu s'a putut găsi o soluţie, şi toate calendarele de azi vor dispare într'un viitor apropiat.

Societatea Naţiunilor pregăteşte un calendar american cu 13 luni, şi în acest scop s'a format la Londra o ligă numită *«International Fixed Calendar League»* cu scopul de a pregăti această nouă şi mare reformă a timpului.

Guvernul din Washington a luat decizia ca noul calendar cu 13 luni să intre în vigoare la 1 Ianuarie 1933, indiferent dacă va fi adoptat sau nu şi în Europa.

Noul calendar e sprijinit mult şi de Anglia.

Cum Statele Unite şi Anglia deţin puterea lumii, e probabil că toate ţările vor trebui să adopteze noul calendar, cum s'a adoptat meridianul Greenwich ş. a.

12 LUNI DESTINATE SA INTRE LA MUZEU

Cele 12 luni ale anului, aşa cum le avem azi, cu 28, 29, 30 şi 31 de zile sunt destinate să intre la muzeu.

Astronomii sunt siguri că în anul 1950 nu va mai exista în nici o ţară, care face parte din Societatea Naţiunilor, actualele calendare învechite, ce datează de pe vremea lui Numa Pompiliu şi a lui Cezar.

In Franţa ideia calendarului cu 13 luni prinde tot mai mult teren, deoarece proectul unui astfel de calendar a fost alcătuit de celebrul astronom francez Flammarion.

Cum cifra 13 e fatală, adoptând-o în calendar şi obişnuindu-ne cu ea, poate nu va mai fi atât de primejdioasă.

Câţi din cititorii noştri nu sunt născuţi bunăoară în ziua de 13 a lunei?

In viitor se vor naşte copii şi în luna a 13-a.

Iată originea celor 12 luni ale anului, ameninţate să dispară cu începere din anul 1933:

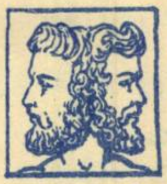

IANUARIE vine dela *Ianuarius* din limba latină, cuvânt ce derivă dela *Janus*, zeul păcii şi al războiului.

Ianus avea două feţe, cu una privea trecutul şi cu alta viitorul. La fel se prezintă şi luna Ianuarie.

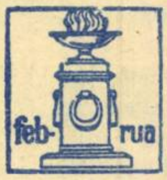

FEBRUARIE, vine de la *Februa* şi *Februarius*, care înseamnă a face jertfe.

In această lună, care la Romani era la sfârşitul anului, ca Decembrie la noi, se aduceau jertfe zeilor.

MARTE, prima lună a Romanilor, se numea astfel în onoarea lui Marte, zeul războiului, care era adorat şi în calitate de tată al lui Romulus şi Remus, ziditorii Romei.

APRILIE dela *Aprilis* era consacrat zeiţei Afrodita (sau Venus).

Numele derivă dela *aperire*, ce înseamnă a deschide, de oarece se deschid mugurii în această lună a primăverii.

MAI vine dela numele zeiţei *Maia*, fiica cea mai mare a astronomului mitologic Atlas, cel care sprijinea Cerul pe umeri, până a fost eliberat de Hercule.

IUNIE derivă dela *Junona*, zeiţa protectoare a femeilor, fiica lui Saturn şi soţia lui Jupiter, care a candidat împreună cu Venus şi Atena la cel dintâi concurs de frumuseţe sub arbitrajul lui Paris.

IULIE, numită Quintilis până la anul 45 în. de Hs., fu numită Iulie, de astrologul şi astronomul Sosigene, în onoarea lui Iuliu Cezar, născut în această lună.

AUGUST, numit odată Sextilis (a 6-a), fu denumită mai târziu, în onoarea primului împărat al Romanilor, *Augustus.*

SEPTEMBRIE înseamnă a 7-a, pentrucă era la Romani a 7-a lună a anului.

OCTOMBRIE înseamnă a 8-a lună.

NOEMBRIE, vine de la *novem*, care înseamnă a 9-a.

DECEMBRIE vine de la *decem.*

La Romani era a 10-a lună, azi e a 12-a, iar de la 1933 va fi a 13-a lună a noului calendar ştiinţific mondial.

L. F.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Scandaluri cinematografice la Hollywood

Marlene Dietrich nu divorțează

Toată lumea își reamintește de sigur mișcarea de boicot, întreprinsă contra stelei cinematografice Marlene Dietrich de către cluburile feminine americane, care au, după cum se știe, o mare influență în Statele Unite.

Marlene Dietrich

Distinsa artistă era acuzată că viața ei particulară nu ar fi curată, și cine cunoaște concepția morală severă a femeilor americane, își poate da seama ce efect a avut mișcarea aceasta asupra publicului american.

Intretimp, cluburile feminine din America s'au putut convinge că zvonurile privitoare la Marlene Dietrich erau basme și că artista nu e numai o soție model, ci și o bună mamă. Actrița, care filmează acum la Hollywood, va sosi peste puțin la Berlin, unde o așteaptă soțul și fetița ei.

*

Directorul unei reviste teatrale ungare, care se află în trecere prin Hollywood, a vizitat-o pe Marlene Dietrich în locuința ei, și publică convorbirea ce a avut cu dânsa.

— Am auzit totdeauna — a început artista — că America e.o țară a muncii. De fapt nu se lucrează nicăeri atât de mult, atât de intensiv și atât de tenace, ca în America. Dar America nu este numai țara muncii, ci și țara... bârfelii. De când mă aflu în această superbă țară a clevetirilor, nu trece zi fără să apară în ziarele din New York cele mai fantastice trăncăneli despre mine.

«E drept că prietenii mei de aci au căutat să mă liniștească și m'au sfătuit să nu-mi pese de aceste articole de coloane întregi, de oarece ar fi pentru mine cea mai bună și cea mai eftină reclamă. Consolarea aceasta e foarte frumoasă, dar cu timpul chestiile acestea îmi atacă nervii.

— Doamnă, știți de sigur ce se spune: că d. Iosef von Sternberg, genialul regisor al «Ingerului albastru», vrea să divorțeze din cauza dvs.

— Exact, dar d. von Sternberg ar fi divorțat chiar dacă nu m'ar fi cunoscut pe mine. Există alte diferende foarte serioase între dânsul și soția sa Risa. De altfel, eu îl apreciez foarte mult nu numai ca artist, ci și ca om.

«Ași putea relata multe lucruri necunoscute lumii, dar prefer să tac și nu vreau să ating susceptibilitatea d-nei von Sternberg. Față de mine, d-na von Sternberg nu a fost atât de delicată, căci toată lumea știe că ea a fost aceea care a stârnit într'o parte a opiniei publice americane mișcarea de boicot îndreptată contra mea, și tot ea a lansat zvonul că divorțez de soțul meu.

*

— In ce roluri veți apare acum, doamnă?

— Casa Paramount, la care sunt angajată, va lansa în curând filmul «Maroc», în care urmează a fi înfățișată și faimoasa spioană Mata Hari, împușcată în Franța, în timpul răsboiului. Rolul acesta îl voi juca eu. Va fi un film vorbitor german, sensațional. Rolul Mata Hari mă interesează enorm și mă bucură depe acum. E drept că și casa Metro-Goldwyn se va prezinta cu un film asemănător, în care rolul spioanei Mata Hari va fi jucat de Greta Garbo. Mie mi-ar conveni ca amândouă filmele să fie proiectate în acelaşi timp,... dar nu e probabil.

— Cât timp veți rămâne la Berlin?

— Mă voi întoarce, probabil la Hollywood pe la sfârșitul lunei Ianuarie.

«Și acum, încă ceva: ziariștii americani îmi fac zile fripte. Prefer pe colegii dvs. europeni, cari nu sunt atât de curioși ca gazetarii americani, cari nu-mi dau pace cu întrebările cele mai imposibile. Așa, un mare ziar din New York mi-a pus întrebarea: «Ce ați face dacă ați fi Shakespeare și ați trăi în zilele noastre?» Să nu-ți vie nebuniile?

«Acum câteva zile a apărut în «Examine» din Hollywood un lung articol cu titlul: «Marlene Dietrich nu întrebuințează nici un parfum. Ea își parfumează numai părul». Mă întreb, Doamne Dumnezeule, ce interesează asta lumea ?»

Clara Bow bea whisky

La Hollywood s'a mai petrecut de curând și o altă afacere de scandal, a cărei eroină era steaua Clara Bow sau, mai bine zis, whisky-ul ei scoțian.

Clara Bow îmbolnăvindu-se acum câtva timp, se răspândi zvonul că și-ar fi atras boala din cauză că băuse alcool de calitate inferioară.

Bârfeala aceasta ajunse la cunoștința artistei. Ea se revoltă și desminți imediat versiunea, comunicând unui ziar că în casa ei nu se bea decât «*the very best Scotch*».

Atunci se revoltă poliția antialcoolică, care trimise funcționarii în casa artistei și confiscă toată cantitatea de «*very best Scotch*».

Dar cum Clara Bow e o vedetă bine văzută, avocatul ei reuși să convingă poliția că poate să se mulțumească cu confiscarea alcoolului și să nu-i mai intenteze și un penibil proces penal.

Clara Bow

Ceeace s'a și întâmplat.

Regisorul Lubitsch boxează

In vila «Pickfair» a soților Douglas Fairbanks și Mary Pickford din Hollywood s'a petrecut zilele acestea un scandal, despre care se vorbește acum cu insistență la Hollywood și Los Angeles.

Numita pereche organizase o serbare de caritate în folosul șomeurilor, serbare la care au asistat toți artiștii de vază ai filmului.

Printre musafiri era și renumitul regisor Lubitsch precum și soția divorțată a lui Lubitsch și autorul de filme Hans Kraly. Aceștia doi din urmă sunt totdeauna numiți împreună, căci din cauza atitudinei lor s'a stricat căsătoria regisorului. Lubitsch aflase acum câțiva ani dela prietena cea mai bună a soției sale, d-na Clara Brown, că prietenul său Kraly legase relațiuri intime cu d-na Lubitsch. Consecința fu divorțul.

La serbarea de caritate din vila „Pickfair" se întâlniră din nou părțile adverse și d-na Lubitsch, cași Hans Kraly, avură proasta inspirație de a face observații batjocoritoare la adresa regisorului.

Lubitsch se înfuriă și se repezi la Kraly. Incepu o luptă de box în toată regula între cei doi bărbați.

Fairbanks puse însă capăt penibilei scene, repezindu-se între cei doi bătăuși și despărțindu-i cu brațele sale puternice. Apoi îi rugă politicos, dar hotărât, să-i părăsească vila.

„OGLINDA LUMII“
1 Ianuarie 1931
No. 1
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 lei pe an

79/1931,

In al zecelea an

Cu acest număr, „Oglinda Lumii" intră în al zecelea an de existenţă.

Cât drum parcurs şi câte transformări realizate în acest timp! Imbunătăţiri redacţionale, tinzând să ţie pasul vremei, înfrumuseţări technice, cari fac astăzi din cea mai veche revistă ilustrată a României *— căci ne putem făli cu acest titlu de glorie — o publicaţie care poate rivaliza cu oricare altă revistă internaţională.*

Cei cari ne-au urmărit, fideli, în toţi aceşti ani, au putut aprecia eforturile noastre, mereu reînoite, de a face din „Oglinda Lumii" o adevărată oglindă a lumii, *în toate înţelesurile: şi ca reportaj, şi ca instantanee fotografice, şi ca aspect general.*

Inregistrând deci cele ce-am realizat până acum, vestim pe cititori că încă nu ne-am oprit. Avem încă multă râvnă, şi vom împrospăta neobosiţi „Oglinda Lumii".

Şi cu acest prilej mulţumim tuturor cititorilor noştri pentru sprijinul ce ni-l acordă, şi le urăm de Anul Nou, cu căldură şi sinceritate:

„La mulţi ani !"

Proverb arab

Un secret cunoscut de trei persoane nu-i decât o ştire, un secret cunoscut de două persoane nu-i decât o jumătate de secret, un secret cunoscut de un singur om nu este încă un secret.

Un secret nu e secret decât dacă aparţine unui mort.

O statue de sticlă

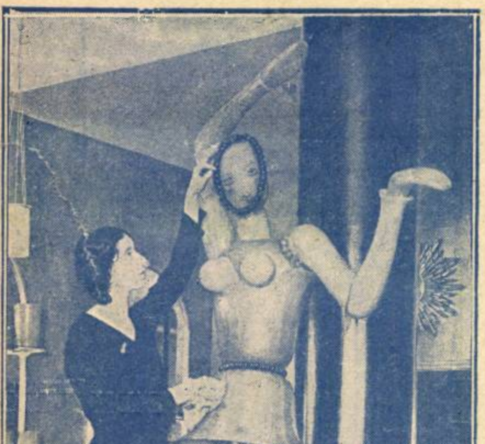

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o expoziţie de sticlărie veneţiană din Londra, piesa cea mai preţioasă şi în acelaş timp sensaţională e o statue futuristă, făcută numai din sticlă.

In dimineaţa zilei de Anul nou

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Revelionul a fost foarte animat şi consecinţele lui se perpetuiază, în dimineaţa zilei de Anul nou, până în mijlocul străzii, unde chefliii continuă să închine cupe de şampanie...

Darurile

In locuinţele noastre moderne nu se mai vede valul de cadouri de odinioară. Răsboiul a schimbat toate acestea şi oamenii se arată din ce în ce mai puţin generoşi: viaţa scumpă obligă la această restricţie chiar pentru darurile destinate copiilor.

Obiceiul de a da cadouri îl găsim şi la vechile popoare; ele se ofereau în forma de amulete, cu 800 ani înainte de Christos. Primii Romani culegeau verbina în pădurile sfinte şi o ofereau regelui Tatius împreună cu urările lor de an nou.

Ziua de 1 Ianuarie era dedicată zeului Janus, reprezentat cu două feţe, unul în faţă, altul în spate, simbol al trecutului şi viitorului, şi care arată un an care se sfârşeşte şi altul care începe. Era interzis să spună vorbe de rău augur în ziua aceea.

Peşte, miere, flori, fructe se părură Romanilor cadouri prea uşoare şi curând se adăugară şi bani, bijuterii, veselă bogată.

Sub regimul lui August, poporul, cavaleriei şi senatorii ofereau daruri împăratului, obicei care a urmat în primele secole ale Bisericei.

Evul mediu puse în practică daruri «utile şi agreabile».

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN“
de *MAURICE LEBLANC :*

Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu“, S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

O stradă aeriană pentru automobile

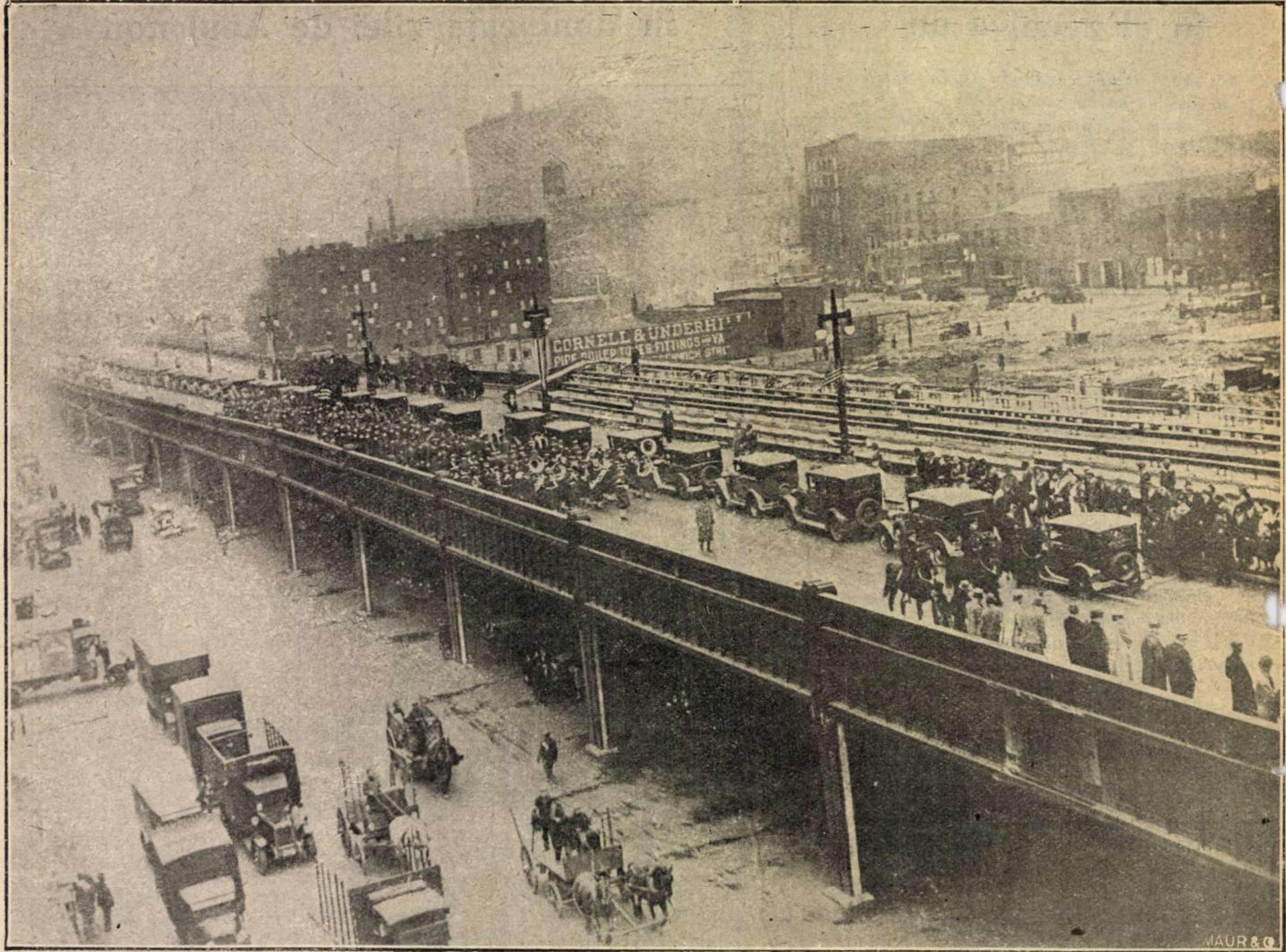

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Enorma circulație de automobile din New York a făcut să se construiască acolo din ce în ce mai multe străzi aeriene deasupra străzilor obișnuite. Cea mai nouă stradă de acest fel, fotografiată aci, duce dela strada 23 la așa zisul „Canal" și a fost pusă de curând în circulație.

Cei doi guralivi

S'au povestit multe trăsături ale guralivilor. Cunosc puține atât de nostime ca cea următoare, care este un fapt autentic și care mi-a fost povestită chiar în țara unde s'a petrecut.

Un locuitor din Beaucaire și un Tarasconez, amândoi foarte flecari, petrecuseră seara împreună la Beaucaire. Vorbiseră mult și băuseră mult, și, atât de vorbe cât și de băutură, se chercheliseră puțintel.

Miezul nopții sunând, se gândiră să-și reintegreze domiciliul respectiv. Dar Beaucairezul ținu să conducă până acasă pe prietenul său, pentruca în acest timp... să-și mai povestească câte ceva.

Cred că ați auzit vorba populară care spune că «între Beaucaire și Tarascon, n'ai decât să treci puntea». Este într'adevăr între Beaucaire și Tarascon o punte frumoasă, de unde, în timpul zilei, ai în fața ochilor un spectacol minunat; dar puntea e lungă.

Cei doi amici, în timp ce vorbeau, apucară pe punte. Ajunseră la capăt fără să-și dea seama.

Acolo, ar fi putut să se despartă. Dar Tarasconezul nu vru să lase pe prietenul său să treacă singur drăcia de pod, cu atât mai mult cu cât găsiseră un nou subiect foarte interesant de conversație.

Beaucairezul și Tarasconezul trecură deci podul îndărăt, continuându-și pălăvrăgeala.

In trei rânduri, repetară acelaș lucru.

La a patra oară, când ajunseră în mijlocul podului, se resemnară să se despartă, fiind obosiți. Se salutară în modul cel mai afectuos și se părăsiră.

Dar, cum erau nițeluș chercheliți, și cum pe deasupra nu se vedea deloc, se înșelară și unul și celălalt asupra direcției. In timp ce Beaucairezul se ducea în spre Tarascon, Tarasconezul se duse în partea unde se găsea Beaucaire.

La capătul podului, și unul și celălalt își dădură seama de greșeala lor. Se întoarseră deci.

In mijlocul punții se întâlniră. Acelaș gând îi străbătu instantaneu pe amândoi: «Dacă ne oprim, vom reîncepe să pălăvrăgim, și nu vom mai sfârși până dimineața».

Atunci, fără a se opri, cu aceiaș mișcare, întorcând capul și cu un gest de mână care îndepărtează tentația, și unul și celălalt strigară: «Nu-mi spune nimic!» și trecură.

Aceasta e povestea pe care am auzit-o deunăzi. Am găsit-o minunată.

Ca să râdeți
în aceste vremuri triste
trebue să citiți
UMORUL
Revistă umoristică, bogat ilustrată,
IN CULORI
cu colaborarea celor mai cunoscuți
UMORIȘTI
SCRIITORI și DESENATORI
români și străini
6 Lei
16 pagini
numai
umor
sănătos
pentru
familii
Apare zilele acestea

Gâște salvatoare

Legenda cu gâștele Capitoliului conține un fond de adevăr, gâștele fiind incontestabil niște paznice bune. Oricine are asemenea păsări în curte, știe aceasta.

In Italia au dovedit de curând, din nou, vigilența lor — întocmai ca pe vremea Romei antice.

O bandă de hoți sărise peste zidul unei mânăstiri de călugărițe depe Aventin și se pregătea să pue mâna pe comorile din capelă, când gâștele din curte dădură alarma. Ele făcură atâta gălăgie, că deșteptară toată mânăstirea.

Hoții, văzând că au fost descoperiți, spălară repede putina.

Ceața din Londra

(Photo-exclusivitate Keystone)

Zilele trecute, ceața din Londra a fost atât de deasă, că au trebuit aprinse fanale pe străzi, spre a înlesni circulația.

Bucuria copiilor: jucăriile de Anul nou

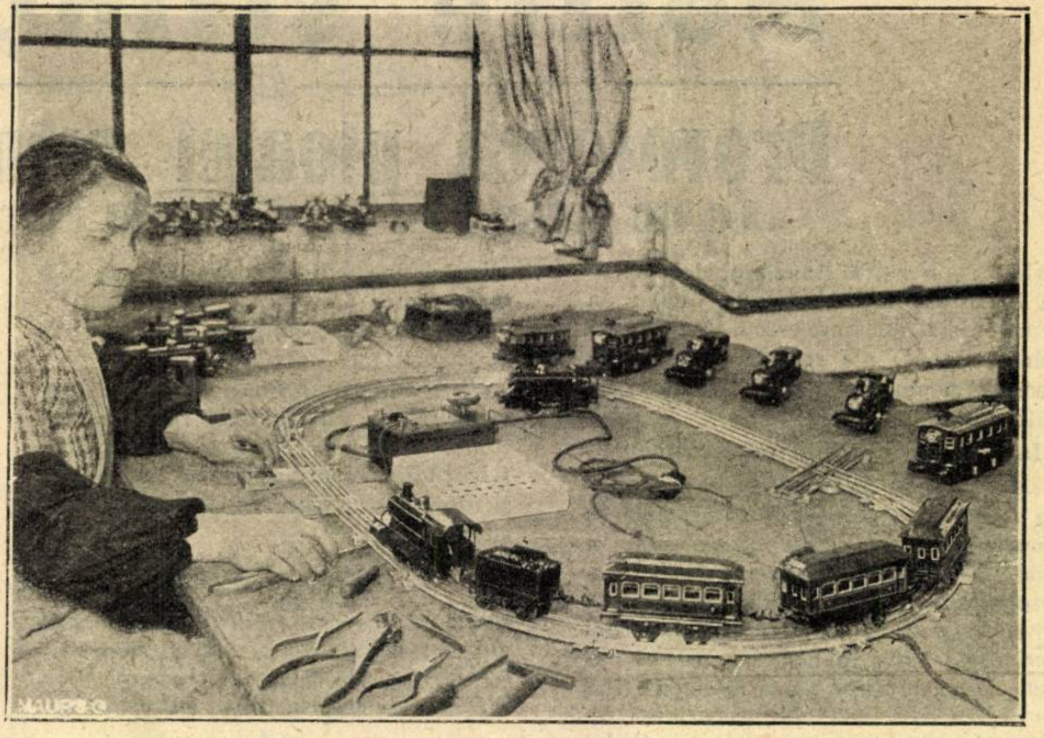

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Vedem mai sus un colț dintr'una din numeroasele fabrici de jucării din Nürnberg, care au aruncat și anul acesta pe piață miile de jucării care bucură inima copiilor și mici și mari.

Raiul câinilor

La Chicago s'a inaugurat de curând un azil pentru câinii rătăcitori și părăsiți. Pare a fi o minunată organizație datorită filantropiei unei bogate donatoare, amică a câinilor. Azilul poate adăposti 150 de câini.

Clădirea, în două etaje — lucru rar în țara sgârie norilor — e prevăzută cu tot confortul modern: calorifer, apă curgătoare, instalații electrice perfecționate, etc.

Doi paznici veghează zi și noapte, și câinii duc o viață fericită.

Dumas foiletonist

Când imaginația sa era leneșă și trebuia totuși să trimeată foiletoane (romane cu urmări) la ziare, Alexandru Dumas-tatăl eșea din încurcătură printr'un procedeu, al cărui inventator a fost fără îndoială, dar pe care mulți foiletoniști l-au adoptat de atunci.

El făcea dialogul scurt și repede, ca acesta de pildă:

— Ah, dv. sunteți!

— Eu!

— Vă așteptam.

— Iată-mă.

— Și ați reușit?

— Am reușit.

— Adevăra

— Adevărat.

— Atunci?

— S'a făcut.

— Putem dar să vorbim.

— Să vorbim!

Cum era plătit cu linia, și foarte scump, acest procedeu sfârși prin a agasa pe directorii ziarelor. Dujarrier, care era la «Presse», se duse la Desuoyer de la ziarul «Siècle» și îi spuse:

— Nu te îngrozești de golul foiletoanelor? numai două-trei cuvinte într'un rând: asta nu poate să continue!

Cei doi directori se înțeleseră și anunțară pe Dumas că nu-i vor plăti decât jumătate din prețul convenit pentru orice linie al cărei text nu va depăși jumătate din spațiu.

Villemessant veni la Dumas în ziua când acesta primise scrisoarea lui Dujarrier: el luă tocul, șterse o pagină întreagă și zise vizitatorului:

— Ei bine, l'am omorât!

— Pe cine l'ai omorât?

— L'am omorât pe Grimaud tăcutul. Il inventasem pentru dialoguri scurte. Dar din moment ce nu mi se mai plătesc am să fac ca personagiile mele să vorbească.

La 3000 metri înălțime, cu motocicleta

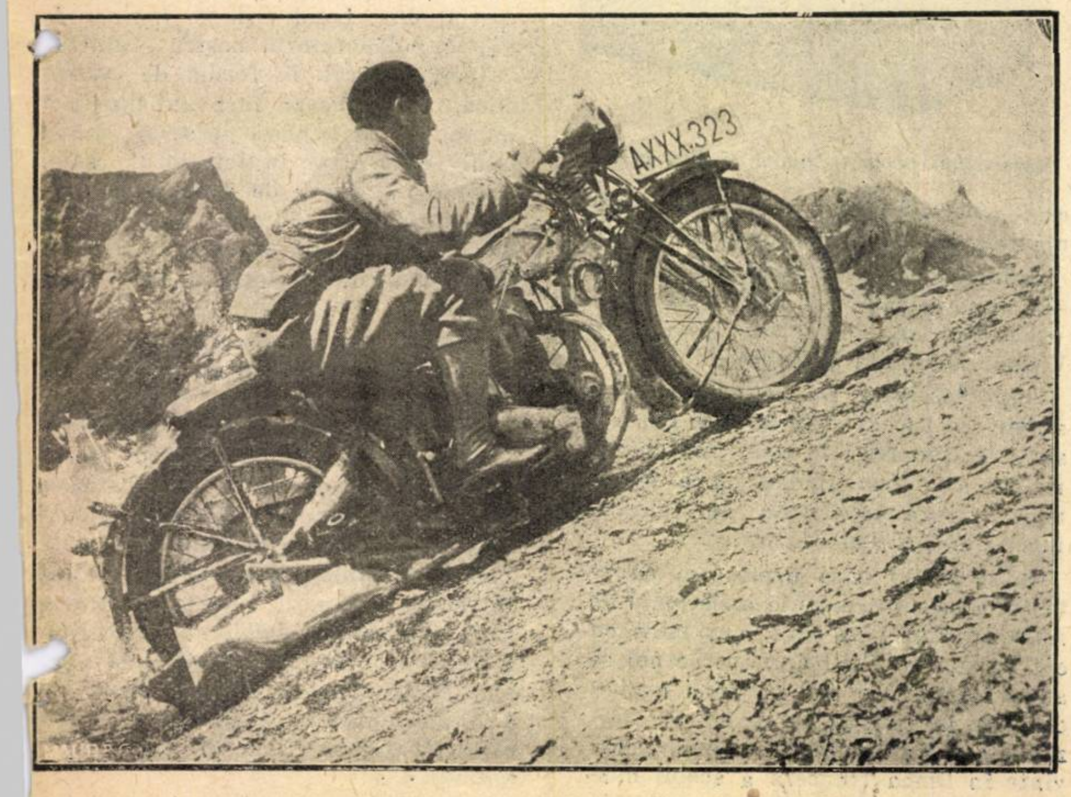

(Photo-exclusivitate Keystone)

Doui studenți de la școala politehnică din Viena, Herbert Sartorius și Toni Pospischil, au făcut de curând ascensiunea, cu motocicleta, a muntelui Grossglockner. Vedem aci pe unul din ei, în momentul când ia o pantă abruptă la 3000 metri înălțime.

Notiţe ştiinţifice

Provocarea ploaiei prin radium

Ce ne scrie d-ra Dr. Ştefania Mărăcineanu

Celebra noastră fiziciană, domnişoara *Ştefania Mărăcineanu*, doctor în ştiinţe dela Sorbona, e una din cititoarele pasionate ale revistei noastre, în deosebi a paginelor de popularizare ştiinţifică.

Iată ce ne scrie din *Câmpulung :*

«Am citit în numărul 34 din «Oglinda Lumei» publicarea lucrării mele în chestia ploii artificiale spre a pune în evidenţă prioritatea mea faţă de profesorul olandez Veraart. *Vă mulţumesc şi vă rog să urmăriţi chestiunea, experienţele fiind în curs, în scopul numai de a convinge pe alţii — eu fiind pe deplin convinsă. Aci, experienţe recente (cu martori şi procese verbale) au reuşit foarte bine. V'aşi ruga chiar de se poate să anunţaţi în revista dv. spre controlul marelui public că voi continua aceste experienţe între 10 şi 25 ale fiecărei luni.*

Dacă cumva va ploua mult în lunile de toamnă, voi reduce dela 10 la 20 ale fiecărei luni.

Incă o dată mulţumindu-vă, vă rog a primi expresia distinsei stime ce vă păstrez.

(ss) Ştefania Mărăcineanu

Nota Red. — Luând act de cele comunicate mai sus, ţinem să mulţumim în primul rând distinsei noastre compatrioate pentru onoarea ce ne face.

In al doilea rând ţinem să remarcăm faptul că d-ra dr. Mărăcineanu s'a bucurat de mai mult sprijin în Franţa decât în patria mumă, ceeace nu e de altfel de mirare dat fiind că Ştiinţa nu e în ţara noastră atât de încurajată.

De altă parte, d-ra Mărăcineanu ar trebui să ia contact cu presa, pentru a se vulgariza procedeele de provocare a ploaiei, dupăce bineînţeles le-ar breveta la Biroul patentelor dela ministerul de industrie, de oarece descoperirile oamenilor de ştiinţă sunt de obiceiu însuşite şi exploatate de alţii.

Se ştie bunăoară că în Franţa a murit în mizerie *Thimonnier*, inventatorul maşinei de cusut, în timp ce *Singer* a ajuns miliardar.

Peste câţiva ani, descoperirea epocală a domnişoarei Mărăcineanu va fi desigur însuşită şi aplicată de alţii.

De aceia, trecând peste modestia caracteristică a oamenilor de ştiinţă, credem că *«Romånca care face să plouă»*, cum a botezat-o revista noastră în No. 34, ar trebui să înceapă o campanie în presă, pentru a atrage atenţiunea opiniei publice indolente asupra acestei descoperiri atât de interesante pentru o ţară eminamente agricolă.

Poate dintr'un buget de 35 miliarde şi 600 milioane lei, plus alte 20 miliarde bugetul Caselor Autonome, s'ar putea găsi cu puţină bunăvoinţă câteva sute mii de lei pentru construirea Observator Radio-meteorologic, pus sub conducerea d-rei Mărăcineanu.

Repetăm cele publicate de noi în «O. L.» No. 48:

«D-ra Mărăcineanu a reuşit să provoace ploaie cu ajutorul radiului, bazându-se pe observaţiunea că substanţele radioactive ionizează atmosfera şi ionii declanşează condensarea vaporilor de apă.

Primele experienţe le-a făcut pe terasa Observatorului Astronomic din Paris şi au făcut mare vâlvă în cercurile specialiştilor, fiind apreciate între alţii şi de celebrul astronom Deslandres, directorul Observatorului din Paris.

Cum ţara noastră e bântuită des de secetă, experienţele d-rei Mărăcineanu ar trebui încurajate de Stat şi de sindicatele agricole.

Din nefericire, trăim într'o vreme de criză mare şi Ştiinţa nu se bucură de nici-o încurajare».

Să nădăjduim că noul an 1931 va fi mai bun ca 1930 şi se vor găsi bani pentru sprijinirea operei savanţilor noştri, graţie cărora România va deveni şi ea o ţară occidentală de cultură şi civilizaţie înaintată, aci la porţile Orientului, unde ne-a aşezat destinul geografic.

Strigoiul de la radio e urmărit prin Marconifon

El a fost auzit şi la Budapesta

In noaptea de 9 spre 10 Decembrie 1930 a avut loc una din cele mai extraordinare şedinţe radiofonice din câte s'a auzit vre-odată.

Savantul inginer german prof. *Paul Bellack* a reuşit să transmită la microfon bătăile inimei şi respiraţia plămânilor la om şi la animale.

Marconifon portabil model 55 (tip 1931)

Transmisiunea s'a făcut simultan de staţiunile de radio din Berlin, Koenigswusterhausen, München, Hamburg, Viena, Budapesta şi Zagreb.

După încetarea acestei experienţe ce a avut un succes desăvârşit şi care s'a auzit la Bucureşti în condiţiuni admirabile, staţiunea Budapesta a continuat singură experienţe de restransmisie din Roma şi Kattowice.

Subsemnatul care urmăream cu atenţie aceste interesante experienţe de retransmisiuni, cu atât mai mult cu cât Budapesta fiind aproape de noi se aude foarte bine, fui surprins auzind deodată în timpul retransmisiei muzicale din Kattowice o mulţime de cuvinte în limba franceză a acelui misterios anonim de radio, de care s'a ocupat revista nostră în articolul «Strigoiul Europei».

Concluzia e dar că ar exista într'adevăr un post clandestin de emisie radiofonică în ţara noastră ori în Ungaria, care face emisiuni în limba franceză pe o undă de circa 410 metri lungime, adică o undă foarte vecină de Kattowice (409 m).

*

Articolul «Strigoiul Europei», apărut în «O. L.» No. 47, a făcut senzaţie în cercurile cititorilor radiofonişti ai revistei noastre.

Am primit confirmări preţioase de la un cititor din Caransebeş (Banat) şi un altul din Teiuş (Ardeal), ce le vom publica într'un număr viitor.

Descoperirea «strigoiului Europei», care se aude probabil în multe ţări, a fost făcută cu un aparat «MARCONIPHONE» No. 55, tip 1931, comandat special din Londra de d. *inginer L. Florin*, colaboratorul nostru ştiinţifi

Acest aparat, în formă de valiză mică, funcţionează fără antenă, fără pământ şi fără priză electrică, având totul concentrat în interiorul său: lămpile în număr de 5 condensatorii, transformatorii, sursele electrice de 108, de 7 şi 2 volţi, difuzorul şi minusculele cadre de recepţie pe unde mari şi mici.

Riglând acest Marconifon, d. Florin poate asculta peste 50 de posturi din Europa precum:

Helsingfors (Finlanda), Bratislava, Torino, Kosice (Cehoslovacia), Reval (Estonia), Londra 2 L. O., Toulouse, Bucureşti, Katowice, Belgrad, Stockholm, Roma, Vilna (Lituania), Muhlacker (Germania), Langenberg, Praga, Daventry, Milano, Viena, München, Riga, Budapesta, Lubliana, Stambul, Kalundborg, Motala (Suedia), Varşovia, Paris (Turnul Eiffel), Daventry 5 X. Koenigswusterhausen, Paris (Clichy), Hilversum (Olanda), Kowno (Lituania) ş. a.

Să nădăjduim că enigma «strigoiului Europei» va fi rezolvată curând de cititorii noştri radiofonişti, în deosebi de cei din Ardeal.

R.

Au ei -- au ele „sex-appeal?“

Concursul nostru de fotografii, intitulat „Au ei — au ele sex-appeal" s'a terminat în numărul trecut.

Am rugat pe cititori, încă de la începutul concursului, să păstreze numerele din „Oglinda Lumii" cu clişeele apărute, spre a putea vota apoi, care din cei prezentaţi de noi au mai mult „sex-appeal".

Fotografiile sunt toate numerotate. Votarea se poate face deci pe o simplă cartă postală, indicându-ni-se numărul, cu menţiunea „Pentru sex-appeal".

Primim aceste voturi la redacţie până în ziua de 17 Ianuarie.

Rezultatul concursului îl vom publica în numărul nostru cu data de 27 Ianuarie.

La masa Regelui

Regele George al Marei Britanii a primit la masă pe toţi prinţii domnitori cari se aflau de curând la Londra pentru conferinţa Mesei Rotunde.

Sala cea mare din Buckingham Palace prezinta cel mai minunat spectacol: pe masă, vesela de aur, cristaluri strălucitoare; în jurul mesei, prinţii în vestmintele lor de ceremonie, ale căror culori şi stiluri variau după provincie.

Regina Mary purta o rochie paietată de argint, peste care avea aruncată o ţesătură de argint străvezie. Pe părul ei alb ca neaua, o diademă de perle şi diamante. Strălucea de bijuterii: coliere de perle şi de diamante, un «sautoir» de diamante, imense şiruri de mărgăritare. Printre toate aceste pietre strălucitoare, faimosul diamant «Culliman», cel mai mare din lume.

Prinţii indieni arătau acea demnitate plină de rezervă şi de orgoliu, care interzice Orientalilor râsul; aşezaţi între rege la unul din capetele mesei şi regina la celălalt, erau parcă nişte eroi din «*O mie şi una de nopţi*».

Sboruri eftine

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O societate britanică de avioane a pus în serviciul publicului aeroplane mici, care pot fi luate oricând cu chirie cu preţul de o jumătate penny (cam un leu şi 75 bani) pe milă. Fotografia noastră arată nişte tinere Englezoaice la urcarea într'un asemenea avion spre a executa un sbor.

Gânduri

Dumnezeu a stabilit fraternitatea oamenilor, făcându-i să purceadă dintr'unul singur.

Bossuet

⁂

Nu e îngăduit să faci război decât împotriva voinţei tale, la ultima limită, spre a respinge violenţa duşmanului.

Fénelon

Boxeurul şi sora sa

(Photo-exclusivitate Keystone)

Boxeurul englez John Pottifer, considerat ca un „Carnera" al Angliei, asistat la antrenamentul său de sora sa Amy.

Cât se poate înclina un autobuz

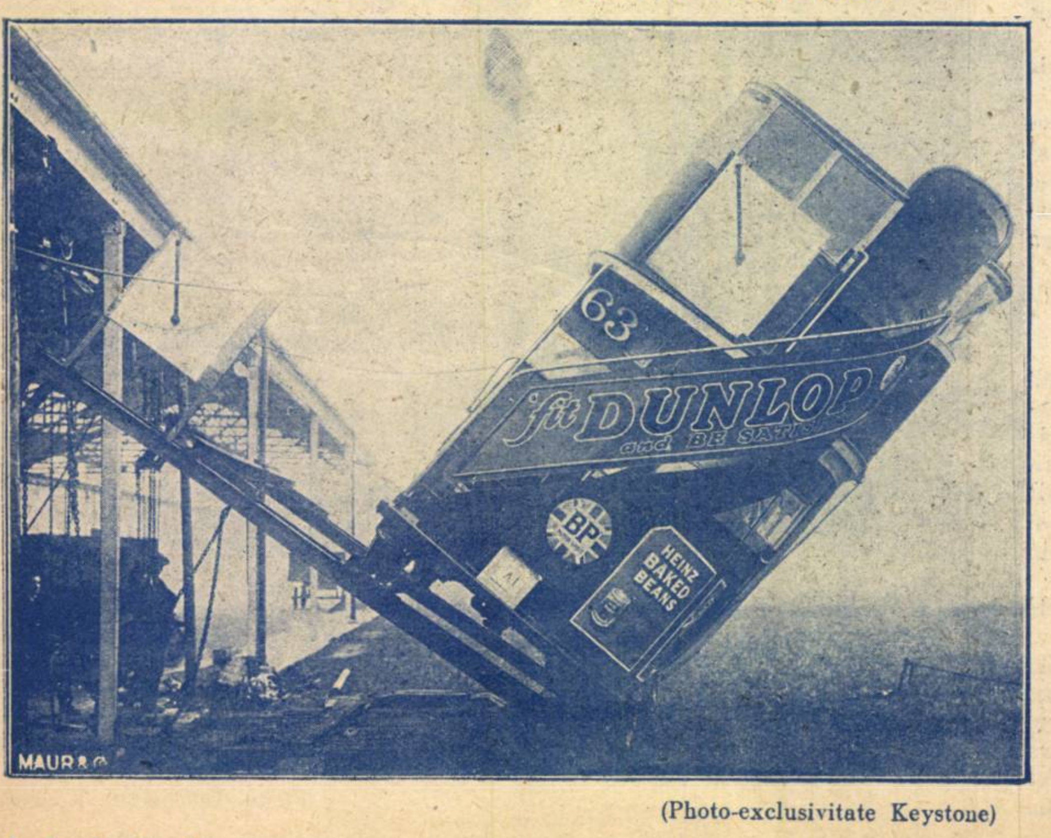

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Londra s'au făcut încercări cu un nou tip de autobuz, al cărui echilibru e atât de perfect, încât se poate înclina atât cât vedem în clişeul de mai sus, fără a se răsturna.

„Ochiul în spate“

«Ochiul în spate» este numele familiar care se dă în lumea automobiliştilor unui ingenios dispozitiv, care permite şofeurului să vadă, fără a fi văzut, tot ce se petrece înaintea lui, înapoia lui şi în jurul lui.

«Ochiul în spate» nu este decât o lentilă divergentă, aşezată în interiorul maşinei, pe geamul de dinapoi, şi graţie căreea conducătorul, având în faţa lui un retrovizor bine orientat şi, înapoia lui, lentila, primeşte pe rentină peisagiul de dinapoi şi peisagiul de dinainte.

Şi avantagiile «ochiului în spate» sunt atât de mari, încât e vorba de a-l face obligatoriu.

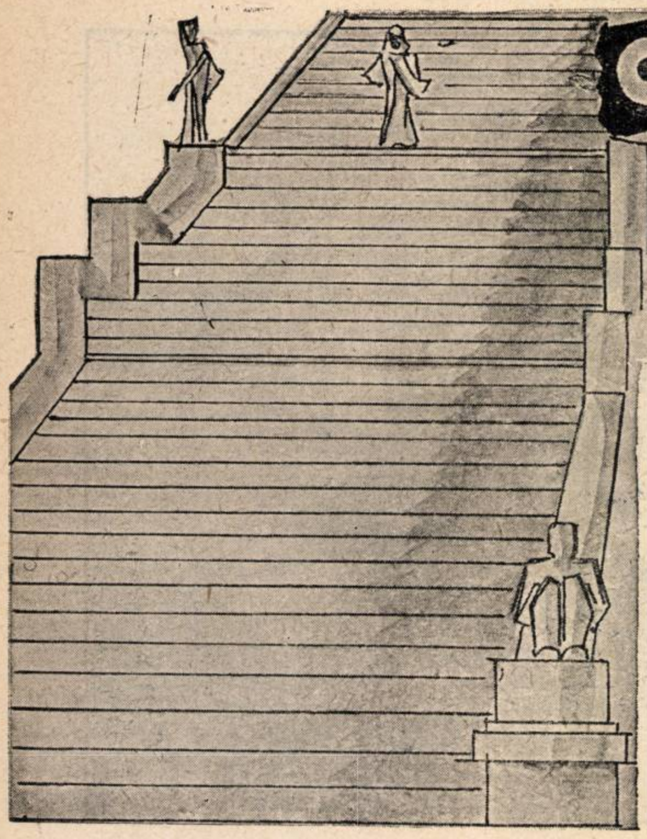

ORASUL CELOR SAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

6)

«Eu însă refuzai să plec. Nu eram eu Balkis, regina din Saba? Nu eram eu datoare să păzesc până la ultima mea răsuflare comoara ce-mi lăsaseră strămoșii mei?

«Toate rudele mele mă zoriră să plec spre a mă refugia cu ei în crecrul munților, dar văzându-mă hotărâtă de a nu ceda, mă abandonară toți și mă lăsară singură, ca să înfrunt pe omul fără scrupule care jurase că-i voi aparține.

«Au trecut de atunci zece zile lungi de spaimă.

«Eri ai venit tu, cu fața înfășurată în negrul *litham* și firește, te-am luat drept blestematul necredincios, crezând că s'a deghizat spre a mă surprinde mai ușor. Te-am pândit peste tot pe când explorai palatul, și când te văzui în fine înfundându-te în subterană, respirai mai liber, știind că fiecare pas ce făceai te apropie mai mult de mormânt».

— Dece? Subterana e infectată de gaze?

— Nu, dar acolo se află un ingenios mecanism, construit de Balkis însăși și grație căruia orice intrus care trece, pune în mișcare, fără a-și da seama, un resort care face să-i cadă pe cap o bucată grea de fier.

— Da, îmi reamintesc. Așa mi s'a întâmplat și mie.

Ea surâse trist.

— Când m'am apropiat ca să văd dacă dușmanul meu mai trăește, te-am găsit cu *lithamul* desfăcut și văzui că trăsăturile nu erau ale creștinului pe care îl detest. Te-am îngrijit atunci toată noaptea cât am putut mai bine, și azi dimineața ai redeschis în sfârșit ochii.

— In adevăr, am scăpat de moarte ca printr'o minune.

— Poți s'o spui, căci mulți îndrăzneți au plătit cu viața lor, aci, îndrăzneala care îi împinsese spre comoară.

— Va să zică, ai rămas tu singură aci ca să aperi comoara străbunilor tăi contra hoților de creștini? exclamai, uitându-mă cu admirație la frumoasa fată. Esti, zău, tot atât de curagioasă cât a fost Balkis cea mare, care desfidea puterile coalizate din Lumea Veche.

— Reginele din Saba, oftă ea, au avut totdeauna datoria de a rămâne în țara lor, orice s'ar întâmpla, chiar dacă ar părăsi-o toți. Noi am rezistat până acum atâtor dușmani, încât mi-ar fi rușine să fug de un tânăr creștin ca acesta.

— Amenințările lui sunt poate, de altfel, neserioase? observai eu.

— Nu. Cunosc prea bine procedeurile lor. I-am călcat voința, evadând din lagăr, ceeace îmi interzisese. Ne privește deci acum pe toți drept rebeli, și sunt convinsă că va veni să mă urmărească și aci.

— Atunci dece ții să rămâi în palatul acesta? o întrebai. Vino cu mine; te voi duce până la lagărul tribului meu. Oricât nu suntem decât niște jefuitori și bandiți, fii sigură că vei fi tratată la noi cu tot respectul ce ți se cuvine.

Dar ea dete din cap, manifestându-și din nou voința hotărâtă de a nu fugi.

Văzând-o neclintită, o întrebai dacă i-ași putea fi de folos pe altă cale.

— Ajută-mă întâi să duc tronul în ascunzătoarea unde se află comoara, îmi zise ea deschizând o ușă mascată cu o draperie.

Și mă conduse în sala cea mare in care intrasem la sosire.

După ce târârăm amândoi prețiosul scaun prin mai multe curți, pătrunserăm în pavilionul prin care se intra în subterană.

Ajunsă la un anumit loc, tânăra mea tovarășă, care mă preceda acum spre a-mi da lumină, imobiliză periculosul mecanism, spre a mă lăsa să trec, și după ce mai merserăm puțin, sosirăm la un fel de fundătură care se termina cu un zid negru.

La dreapta se deschidea totuși o ușă bine ascunsă, prin care treceai într'o cavernă spațioasă, naturală, unde văzui îngrămădită, talmeș-balmeș, cea mai minunată colecție de podoabe de aur și bijuterii strălucitoare. Erau acolo adevărate grămezi de pietre prețioase și de vase de aur, fără a mai vorbi de o cantitate de arme scumpe și de o mulțime de alte obiecte de valoare, provenind din prada adusă, din răsboaele ei, de către regina cuceritoare. Nu se făcea un pas fără să calci peste vreo bijuterie înfundată în finul praf alb care acoperea solul.

(Urmează în numărul viitor)

Călare pe un leu

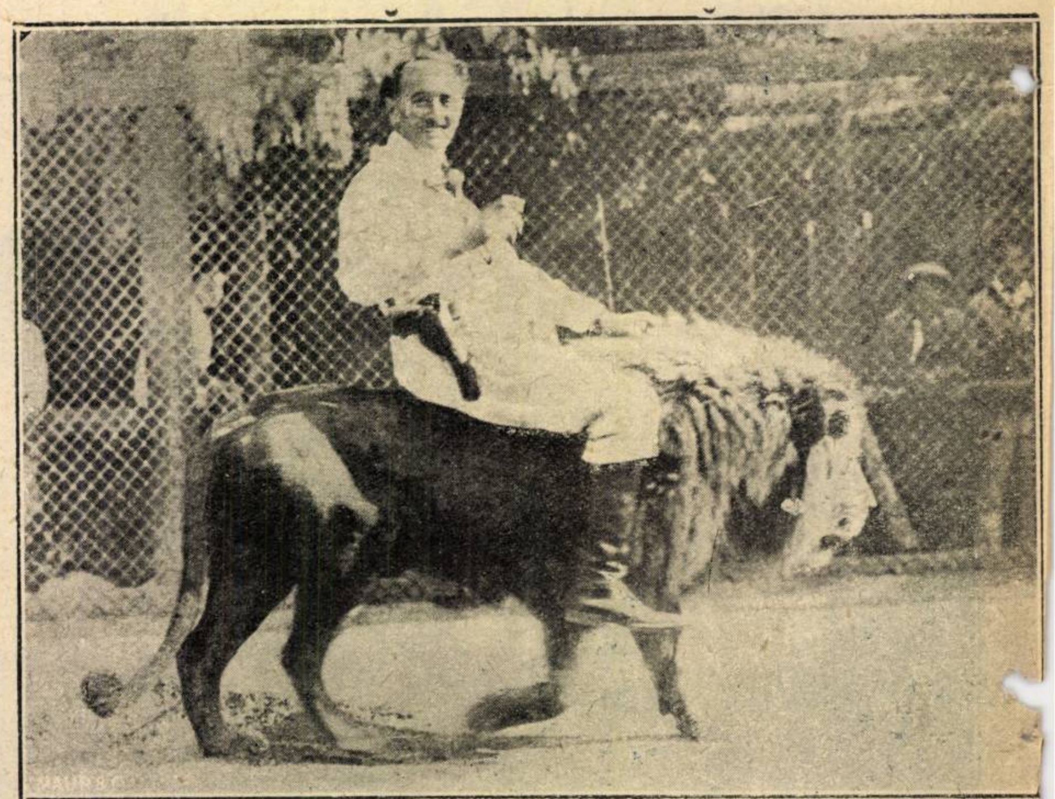

(Photo-exclusivitate Keystone)

Imblânzitorul californian Charles Gay a ajuns la o asemenea perfecțiune, că-și poate permite luxul să se plimbe pe unul din leii săi domesticiți... bine 'nțeles în cușca fiarei, dar fără pic de teamă, după cum vă puteți convinge și do.

FIGURI EXOTICE

1

2

Am adunat în această pagină un buchet de privelişti interesante din meleaguri exotice. Iată-le explicaţiile:

1) Şefii tribului de Piei roşii Sioux, ultimii mândri reprezentanţi ai rasei lor. — 2) O sărbătoare a dansului mascat la locuitorii unei jungle din inima Africei. 3) Copii albanezi din satul de albanezi Tutki situat în Rusia sovietică. — 4) Un şef de trib negru, în vestminte de sărbătoare gătit pentru primirea unor mosafiri străini. — 5) Un copil ucrainean cufundat în ocupaţia lui de predilecţie... dă dovadă că are o poftă demnă de invidiat! — 6) Un mic negrişor pierdut într'o movilă de bumbac alb, pare că se simte foarte bine acolo...

3

4

5

6

Târg de oi în Englitera

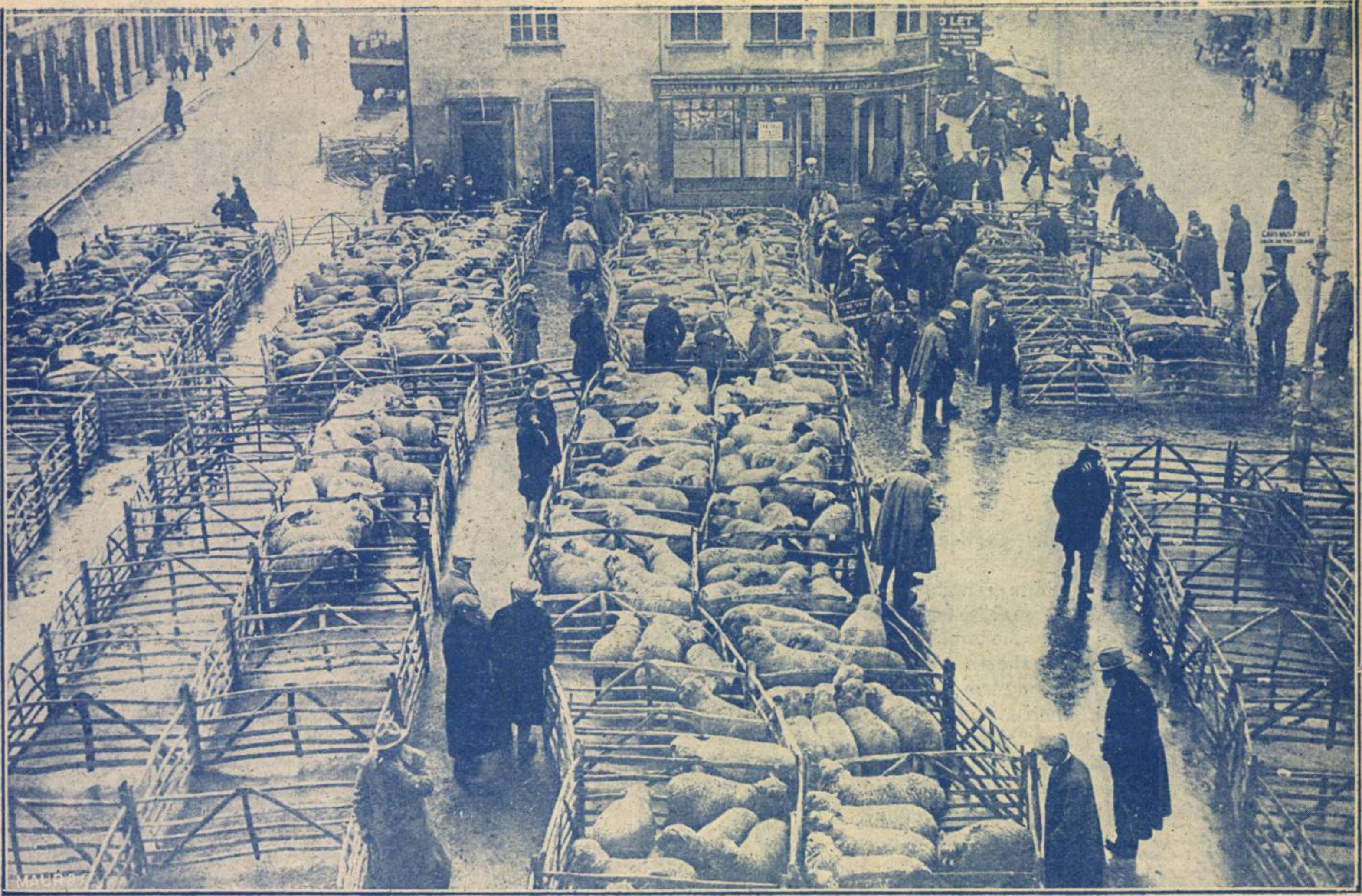
(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Aspectul unui târg de oi în localitatea Witney. De acelaşi fel sunt toate târgurile de ovine în regiunile agricole englezeşti.

Un avion... de cauciuc

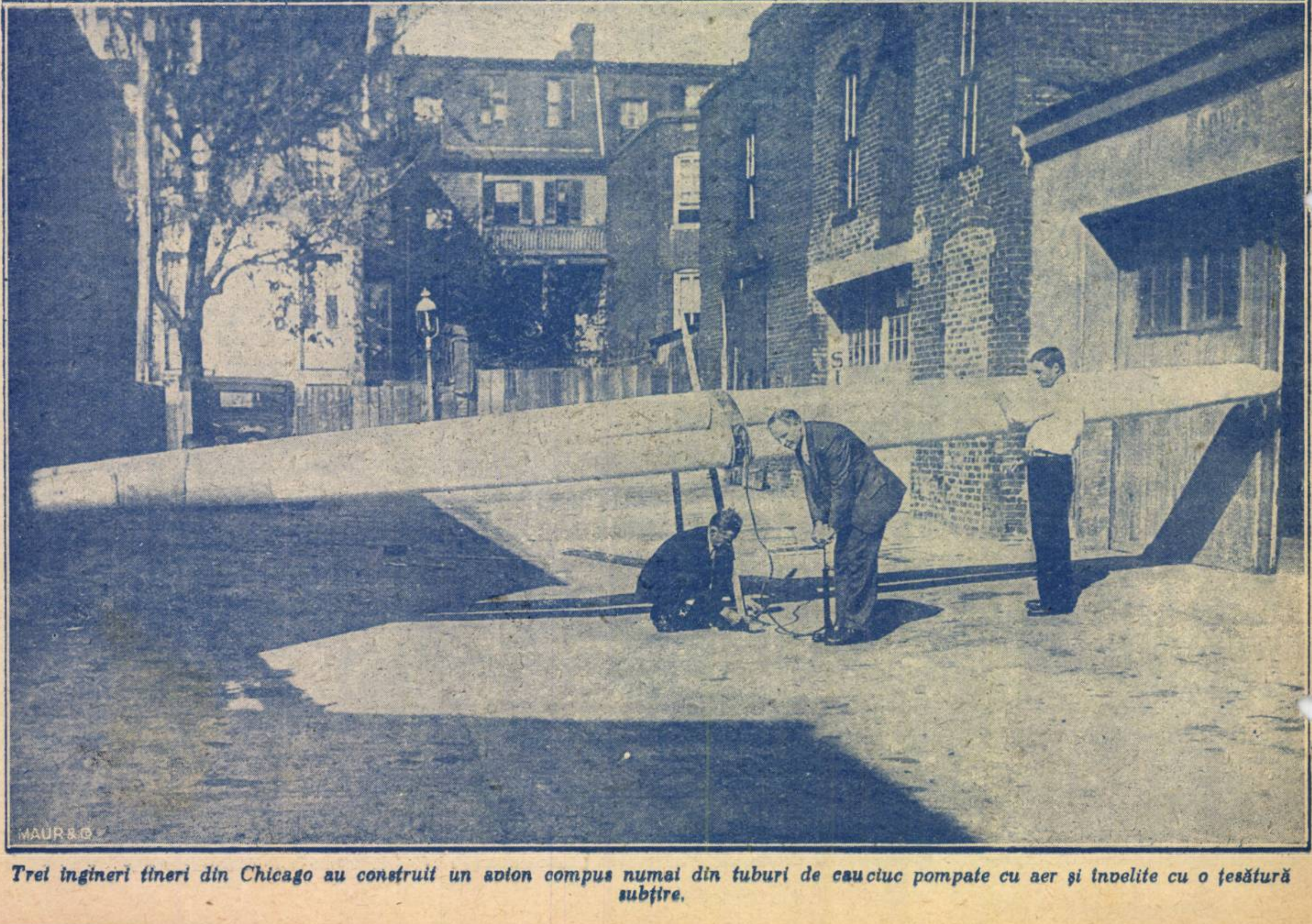
(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Trei ingineri tineri din Chicago au construit un avion compus numai din tuburi de cauciuc pompate cu aer şi invelite cu o ţesătură subţire.

Ingenios sanatoriu pentru băi de soare

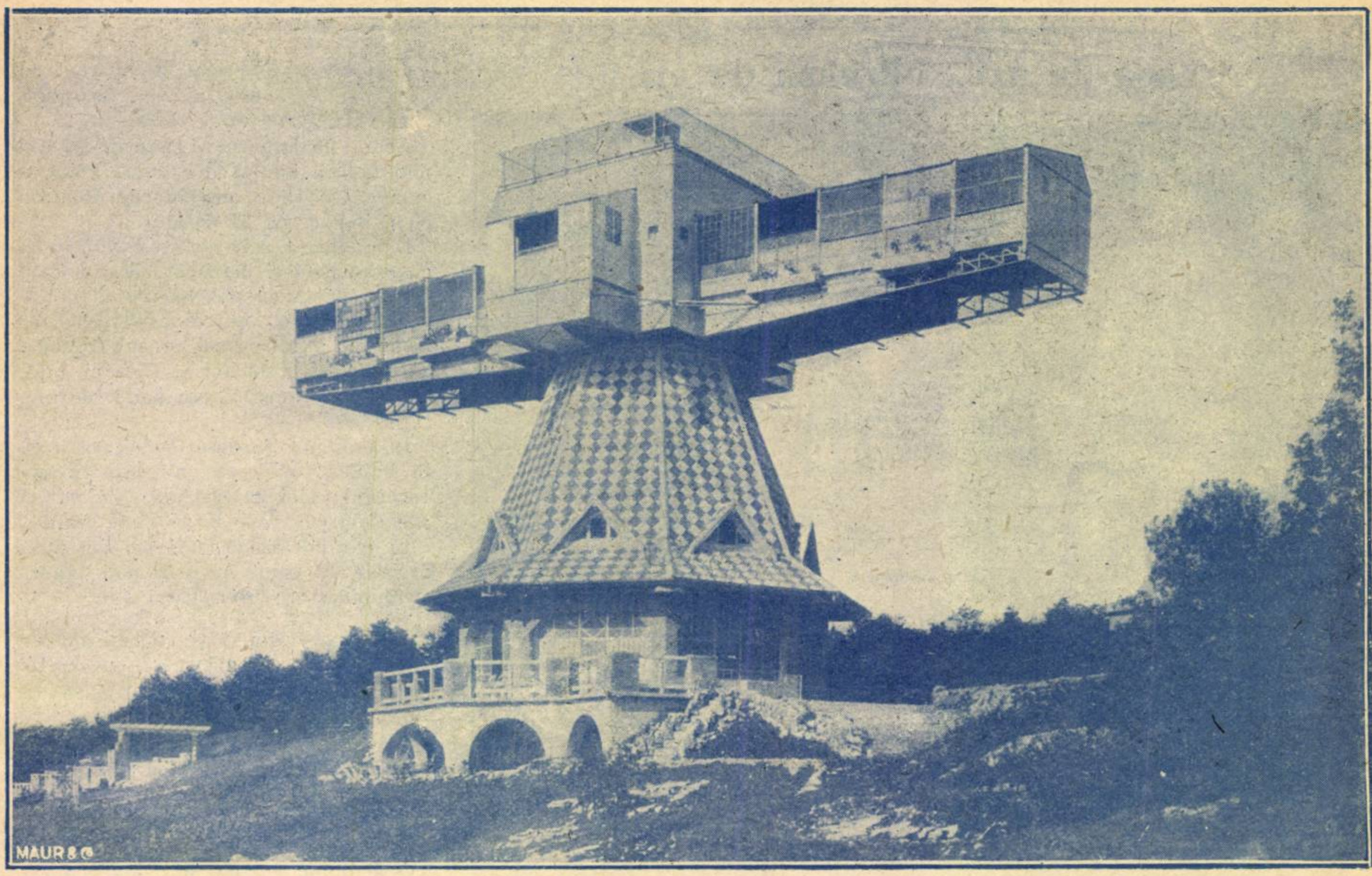

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Aix-les-Bains (Franţa) există un sanatoriu pentru băi de soare, cocoţat ca un far, şi care se învârteşte după soare, ca o moară.

Se fabrică jucării pentru prinţesele japoneze

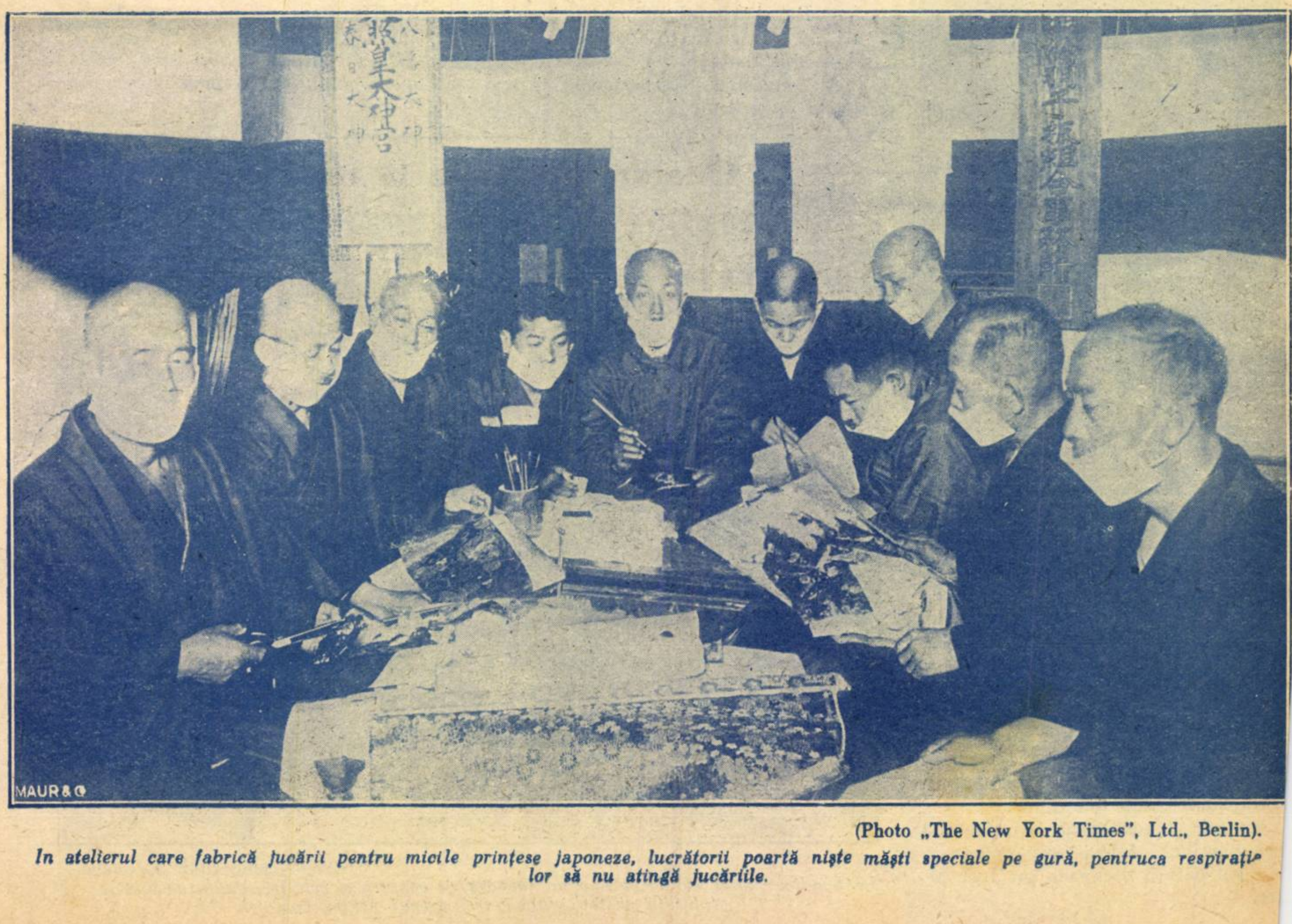

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

In atelierul care fabrică jucării pentru micile prinţese japoneze, lucrătorii poartă nişte măşti speciale pe gură, pentruca respiraţia lor să nu atingă jucăriile.

PAGINA FEMEII

Mireasa de azi... Mireasa de eri...

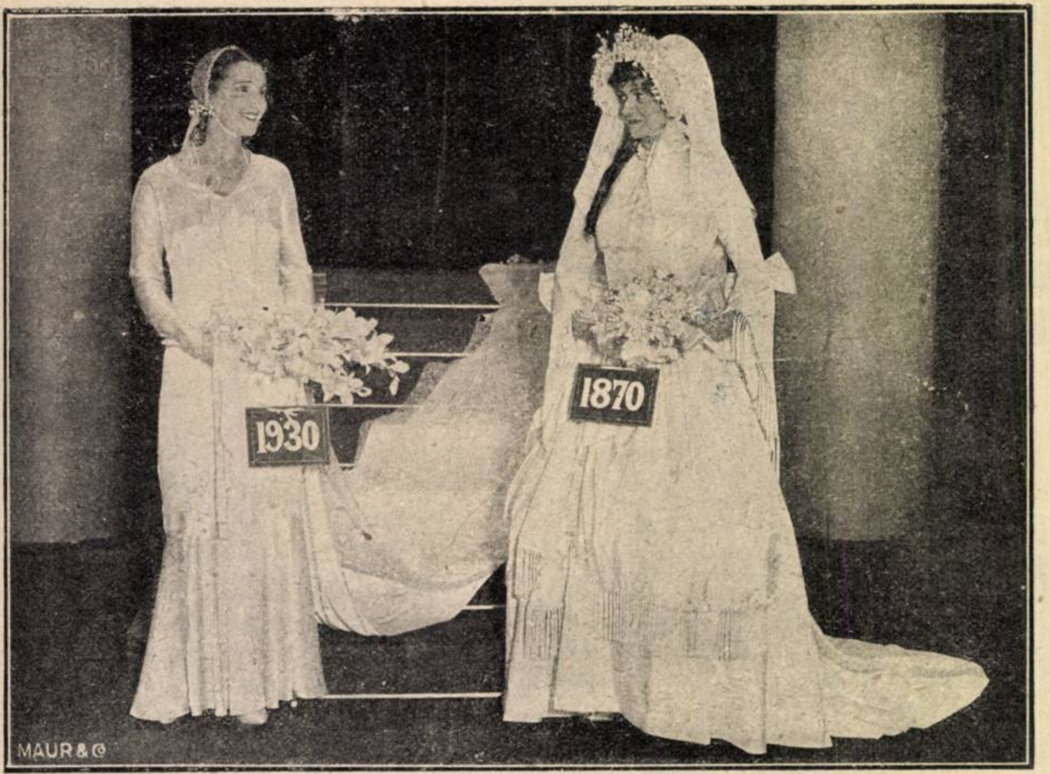

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un magazin din Londra a expus — spre delectarea privitorilor — modele de rochi de mireasă din 1870 și 1930. Diferențele sunt multiple, dar și unele asemănări nu vor scăpa ochiului obiectiv.

„Miss 1931"

(Photo-exclusivitate Keystone)

„Miss 1931" este denumirea dată, la recenta expoziție din Londra, acestui nou model de motocicletă de sport, de 3 cai putere, care poate face 100 mile pe oră.

O gafă

La un mare dineu, unde știința se învecina cu
iplomația, dat într'o vilă din Evian,
usese invitat și un doctor psichiatru,
are era tocmai camaradul din tin-
ețe al unui doct personagiu prezent.

Foarte natural, stăpâna casei îl pu-
alături de soția camaradului său,
rsoană amabilă, lângă care medicul
veni stăruitor, aducând conversația
upra subiectelor feminine.

Ajunseră să vorbească de o doamnă
re aparținuse lumei universitare și
cărei câteva escapade au fost ce-
re.

— Se pare că e foarte frumoasă, zise doamna.

— Nicidecum! protestă psihiatrul.

— Totuși, soțul meu îmi spunea că da.

— Dar bărbatul dv., scumpă doamnă, nu s'a priceput niciodată la femei!

— Mulțumesc.

Și convorbirea între medic și vecina sa se opri aici.

Bunici tinere

America e mereu în căutarea de recorduri, pe orice tărâm ar fi.

Acum ne anunță că posedă pe cea mai tânără bunică din lume. Până acum câtva timp, era în cap Georgia cu o bunică de 32 de ani.

Dar geloasa America veghea. Ea făcu o anchetă și descoperi că în California există de câteva zile o bunică de 29 ani, d-na Lorraine Reilly, care locuește la Hollywood, orașul filmelor. S'a măritat la 13 ani și fiica ei a făcat la fel, probabil din spirit de imitație.

In Oakland s'a descoperit încă o altă bunică tot de 29 ani, care întrece recordul celei precedente, de oarece are deja un nepoțel de cinci luni.

In curând Americanii se vor pune desigur să caute pe cea mai tânără străbunică din lume! Mai știi?

Record rarisim

Doi frați gemeni cari nu s'au născut în acelaș oraș! Nu vi se pare că este o glumă nostimă, în genul aceleea a clownilor cari spun: «Noi suntem frați, dar nu suntem nici din acelaș tată, nici din aceiaș mamă».

Ei bine, nici decum. Acest fapt de necrezut s'a întâmplat totuși.

O doamnă Vacher, din Noirmontier (Franța), a dat naștere, în această comună, unui băiat. Durerile mamei continuând, doctorul constată că avea să urmeze o a doua naștere, mai grea ca cea dintâi. El se grăbi să transporte pe doamna Vacher într'o clinică din Nantes, unde ea născu un al doilea băiat.

Ceea ce face ca din acești doi gemeni, unul să fie vendeian și cellalt breton!

Coafuri premiate la un concurs

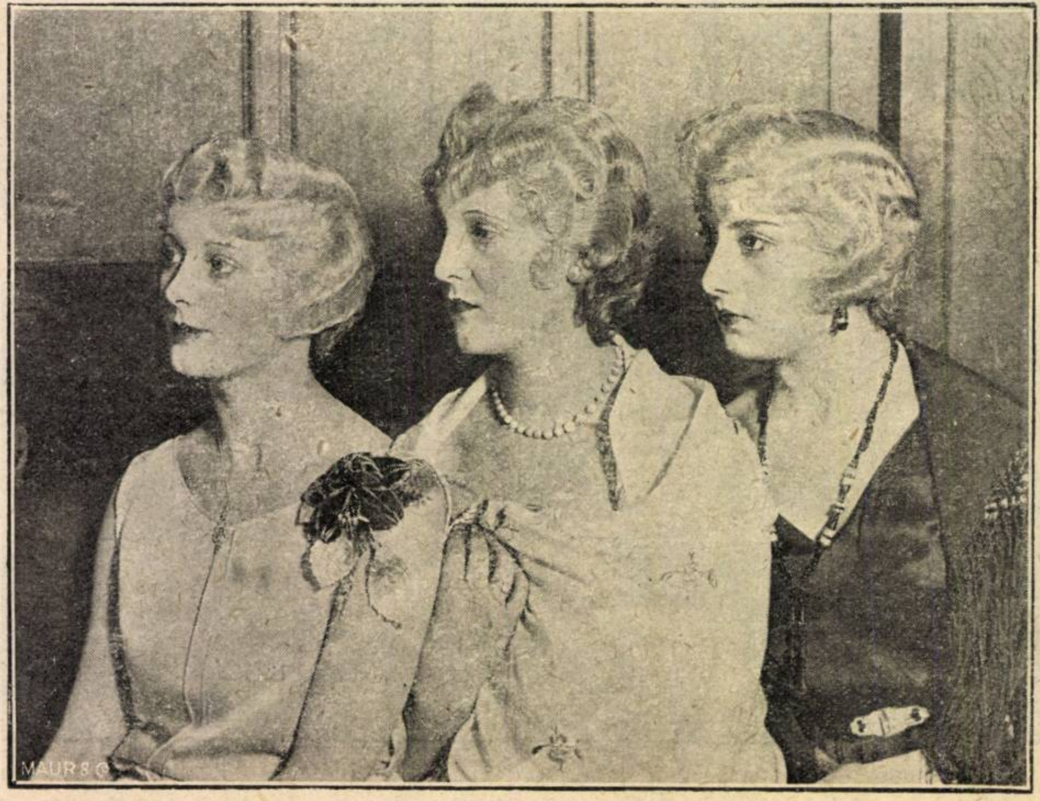

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Londra a avut loc de curând un concurs de coafuri, și cele trei dudui de mai sus au primit în ordine primele trei premii pentru coafurile lor.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde? Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

CEL MAI NIMERIT
CEL MAI FRUMOS
CEL MAI DISTINS
CADOU DE ANUL NOU
este şi
rămâne

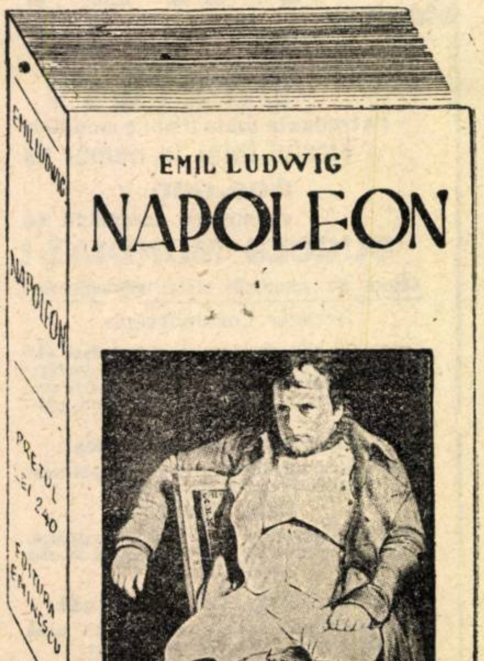

O CARTE FARA PRECEDENT
Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I. Strada Anghel Saligny No. 2.

O nouă „scară" de salvare la incendii

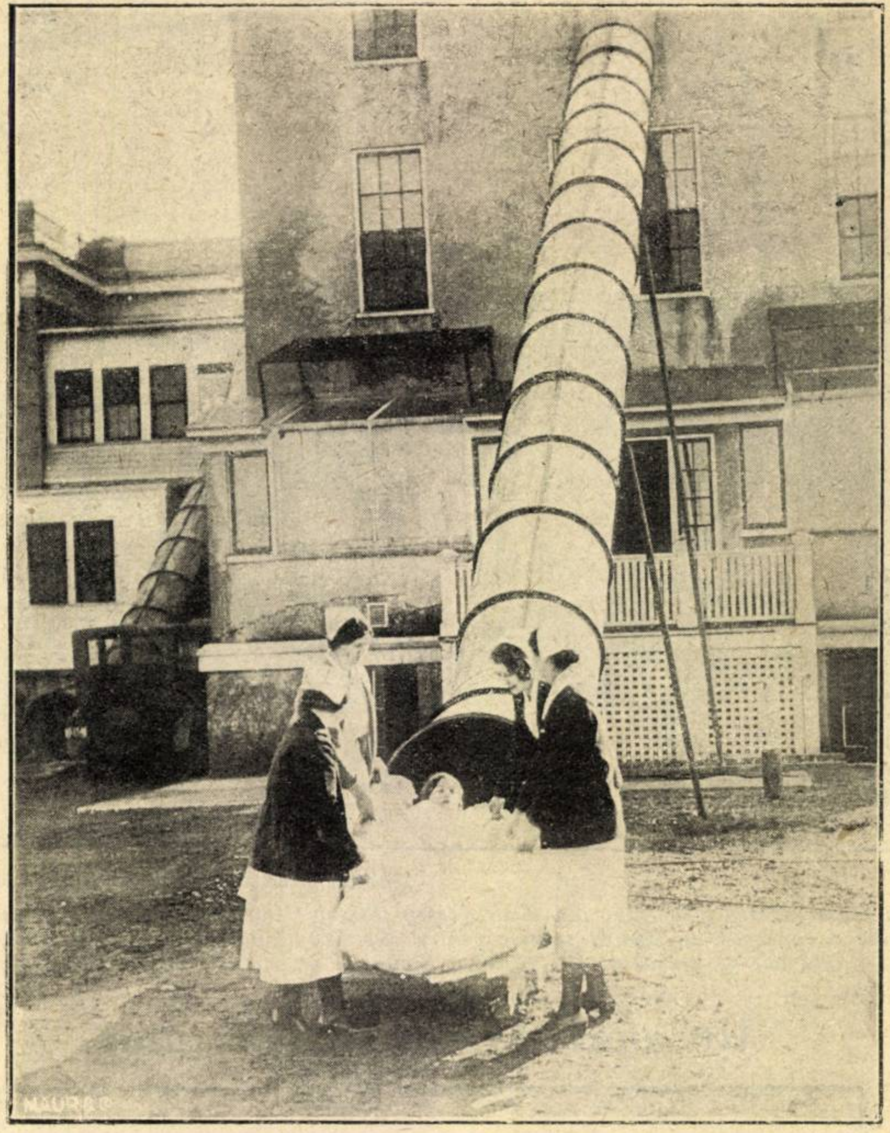

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Spre a asigura şi înlesni salvarea bolnavilor în caz de incendiu, s'a creat la un spital din Marlboro (America) un nou fel de „scară": un tub voluminos prin care pacienţii legaţi de saltea sunt transportaţi repede afară din casa incendiată. Fotografia noastră a fost luată pe timpul unei încercări a noului aparat.

Femeea care nu poate minţi

O femee fu chemată de curând în faţa unui tribunal din New-York spre a spune ce ştie despre un furt cu mână armată, comis asupra unor trecători, din care unul acuza pe soţul ei.

Femeia aceasta răspunse răspicat că cel vinovat era în adevăr soţul ei.

Aceasta produse o mare senzaţie şi făcu aproape imposibilă sarcina apărătorului.

Când, după condamnarea soţului, femeea fu întrebată, la eşirea din şedinţă, care fusese motivul atitudinei ei, ea răspunse:

— Ce puteam să fac? Nu pot minţi!

In Europa, s'ar fi crezut de sigur că femeea aceasta are motive... intime de a se debarasa de soţul ei.

Coincidenţă tragică

Intr'un sat german din regiunea Coloniei trăiau două fetiţe gemene, cari semănau atât de mult, că greu puteau fi deosebite una de cealaltă.

De curând, una din aceste copile fiind singură într'o bucătărie, se apucă să se joace cu focul, dar cu atâta imprudenţă, că i se aprinse rochia. Nenorocita muri arsă, fără a i se fi putut da vreun ajutor.

Sora ei, aflându-se în acelaş moment pe stradă, fu răsturnată de o bicicletă, rochia ei se prinse în roată, şi fetiţa fu atât de violent trântită pe pământ, încât, grav rănită, încetă din viaţă.

Dirijabilul aterisează pe automobil

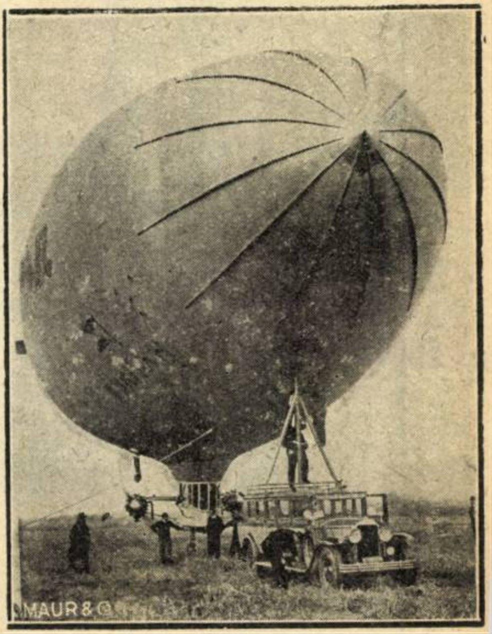

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un dispozitiv special, inventat de curând în Statele Unite, permite dirijabilelor de format mic să aterizeze pe un stâlp înfipt într'un automobil. E o născocire cel puţin ingenioasă.

Exerciții de înnot pe uscat

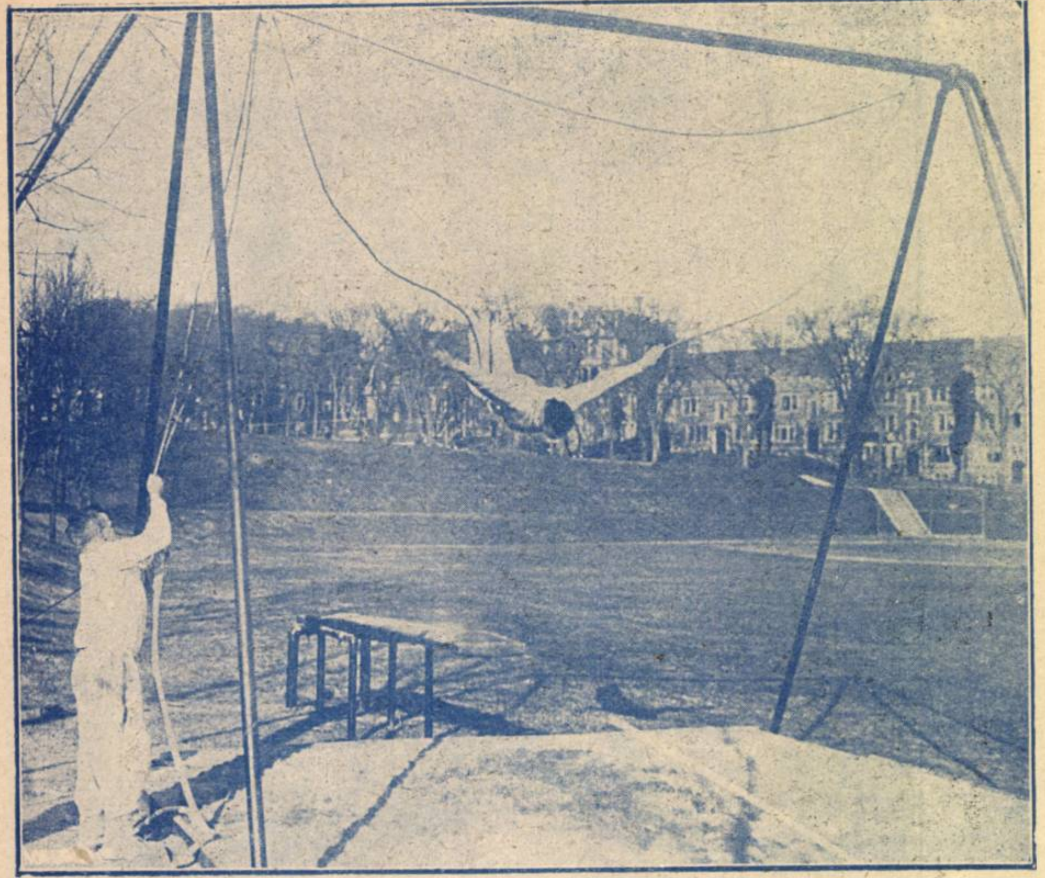

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Universitatea Princeton din New Jersey (Statele Unite), antrenorul echipei de natațiune a construit un aparat special pentru exerciții de înnotat și de scufundat, pe uscat. Iată aci pe antrenor, Mr. Howard Stepp, și un student în plin antrenament.

Un agent al circulației... unic

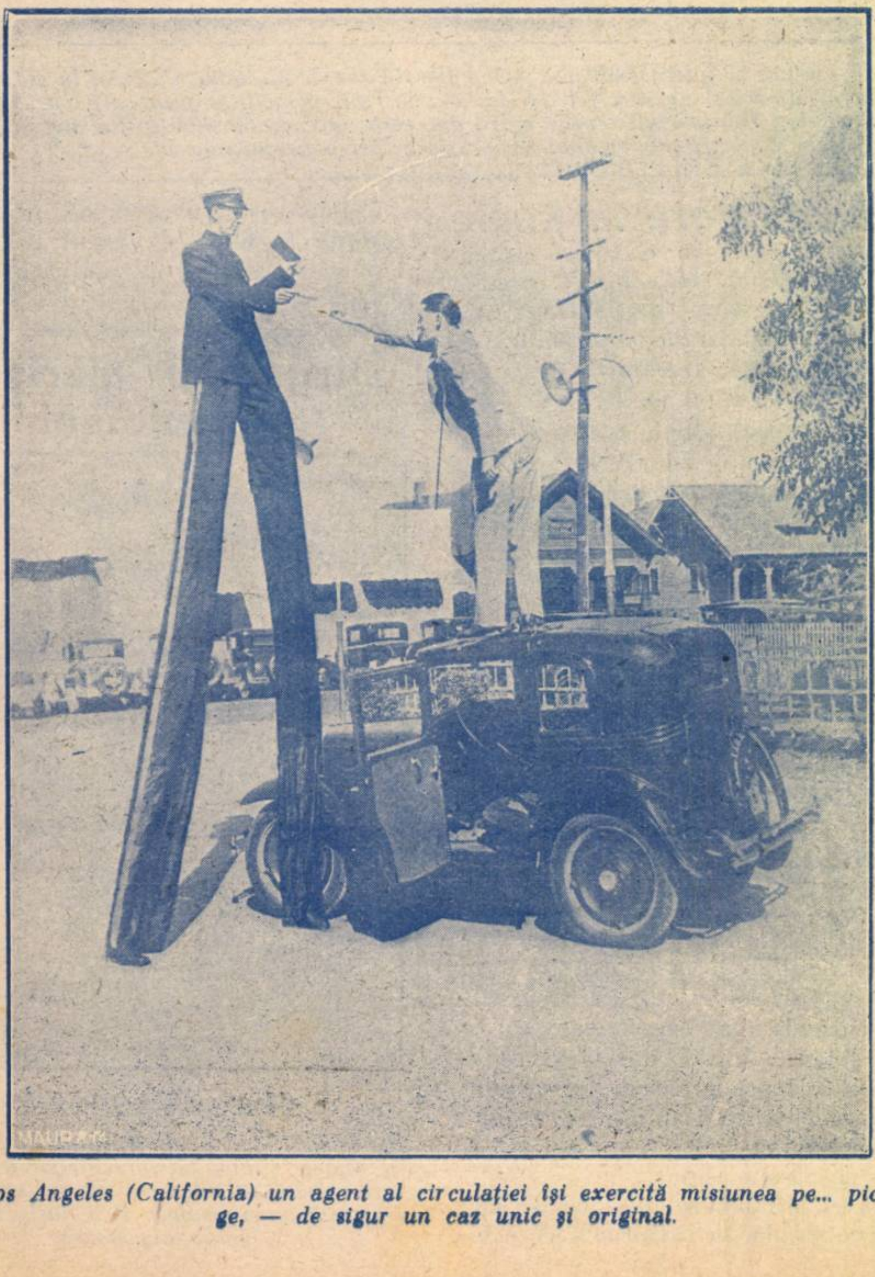

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Los Angeles (California) un agent al circulației își exercită misiunea pe... picioroange, — de sigur un caz unic și original.

Superstiții germane de Anul nou

In Silezia, în ajun de Anul Nou, tinerele fete cumpără câte un măr, îl ascund sub pernă și când sună miezul nopții — ce demne fiice ale Evei — mușcă din fruct... Atunci trebue să le apară în vis logodnicul pe care îl așteaptă.

In Turingia, fetele pun câteva fire de păr într'o lingură plină pe jumătate cu apă; dacă părul se încovoae, căsătoria se apropie.

In Mecklemburg, domnișoarele își leagă ochii și aleg între trei farfurii puse pe o masă. Una e plină cu apă, alta cu nisip, a treia cu cărbuni. Cărbunii: promisiune de logodnă, apă: purtare proastă; nisip: moarte.

In Saxonia, se duc noaptea la răspântie și așteaptă; dacă trece un bărbat, oracolul e favorabil; dacă e femee trebue să mai aștepte. Tot în Saxonia înainte de culcare, fiecare pune pe masă o grămadă de sare și acela a cărui grămadă s'a prăbușit până dimineața, va muri în timpul anului.

După modelul unui câine

Actorul sicilian Giovanni Grasso era admirabil în „Moartea civilă".

Intr'o zi povesti cum ajunsese să-și intensifice jocul la sfârșitul piesei.

Trecea într'o zi pe lângă o curte, unde se închideau câinii vagabonzi spre a fi omorâți. Actorul avu curiozitatea să se urce pe zid și să se uite în interior printr'o deschizătură. Văzu atunci un câine, căruia i se dase stricnină.

— Câinele era în agonie și se uita la mine cu o privire..., zise Grasso și începu să plângă... Când mor în „Moartea civilă", mă gândesc totdeauna la câinele acesta.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanțuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaționale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de senzație și totodată abil amestecat cu descripții miniaturale desfășurând un tablou interesant de moravuri, care ține atenția încordată de la început până la sfârșit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimașă forță de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forță covârșitoare, și una din cărțile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulți ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârșită, și cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București

O partidă de golf văzută de sus

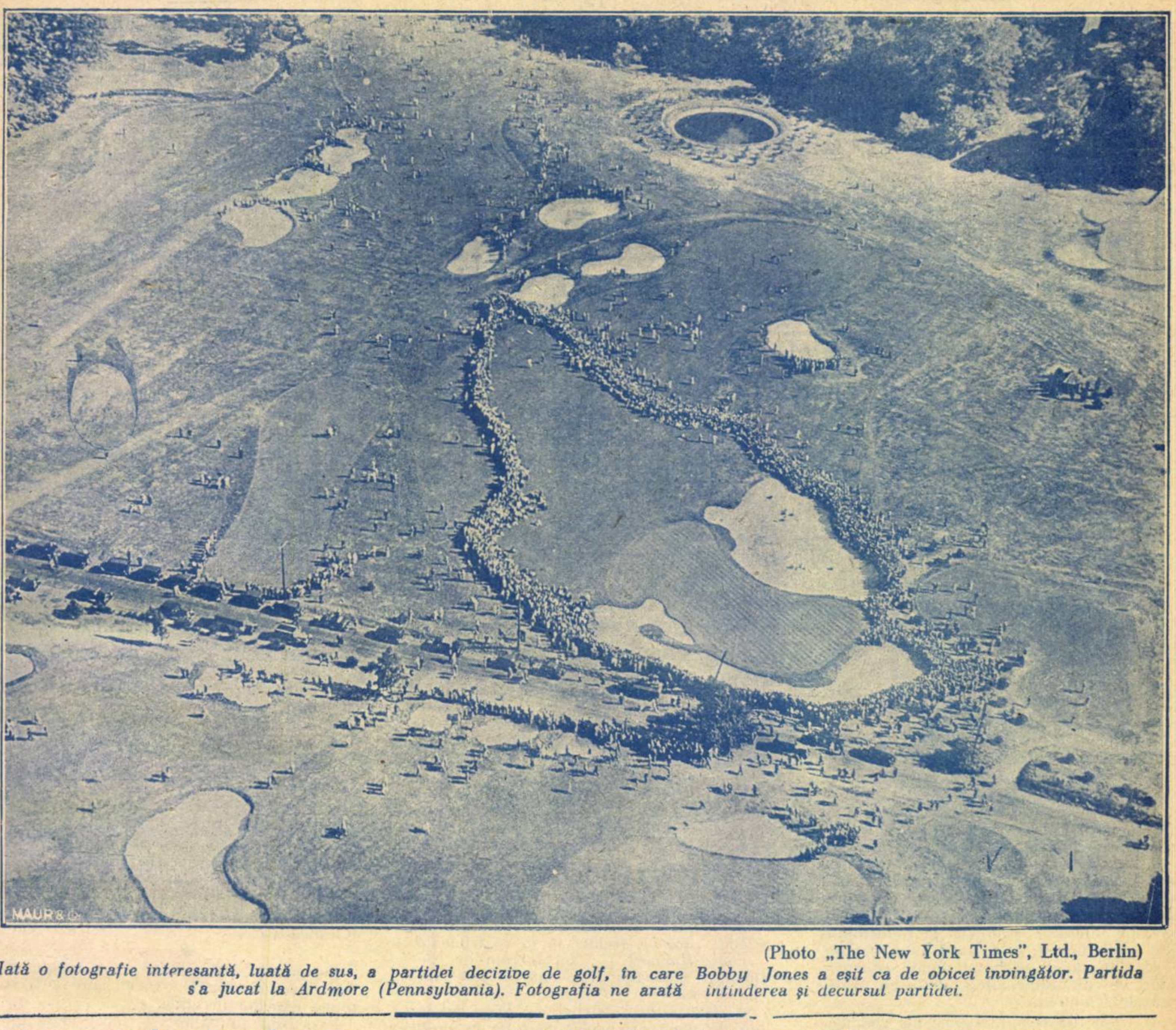

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată o fotografie interesantă, luată de sus, a partidei decizive de golf, în care Bobby Jones a eşit ca de obicei învingător. Partida s'a jucat la Ardmore (Pennsylvania). Fotografia ne arată întinderea şi decursul partidei.

Marconi la Academie

Guglielmo Marconi, inventatorul telegrafiei fără fir, a fost ales preşedinte al Academiei italiene de ştiinţe. Il vedem aci luându-şi demnitatea în primire. Lângă dânsul şeade Mussolini.

Aventura Papei

Intr'un mic local, tare afumat, dar bine frecventat, din Montmartre (Paris), se vorbea de recenta intrare la mânăstire a actriţei Yvonne Hautin. O femee destul de trecută ridică din umeri.

— Ei bine, eu una, am petrecut o noapte întreagă cu Papa, şi cu toate acestea nu mi-a intrat în gând să mă călugăresc!

Cei de faţă se speriară. Femeia dete explicaţii.

Ea fusese în tinereţe prietena unui alpinist, pe care îl însoţea în periculoasele sale excursiuni.

Intr'o seară, în Tirol sau în Alpi, voind să vadă a doua zi răsăritul soarelui, se adăposti într'o colibă unde se afla şi monseniorul Ratti (numele de atunci al aceluia care a devenit apoi Piu XI).

Şi aşa... a dormit cu el şi cu ceilalţi excursionişti pe acelaş culcuş de paie...

Un maharadja uimit

Maharadjahul din Kapurtala fu invitat de curând să ia masa, la Paris, la un mare industriaş francez. Dineul fu foarte agreabil şi stăpânii casei ştiură să-l animeze cum se cuvine.

La cafea, stăpânul casei întrebă pe ilustrul musafir dacă nu ar vrea să danseze cu stăpâna casei. Maharadjahul consimţi.

— Decât, zise soţul, soţia mea dansează în pielea goală.

In adevăr, după trei minute, soţia apăru integral goală.

— Un tango, Alteţă? propuse ea.

Maharadjahul nu refuză. Dar era oarecum emoţionat. Şi foarte uimit. Şi maharadjahul de Kapurtala, nu e de obicei prea uşor de uimit...

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găseşte de vânzare la toate librăriil
şi la Editura «EMINESCU», Bucureşt
Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal s
trimite franco oriunde.

JOCURI

COPILUL GONEŞTE PE BATRAN

de L. Motneack, Ismail

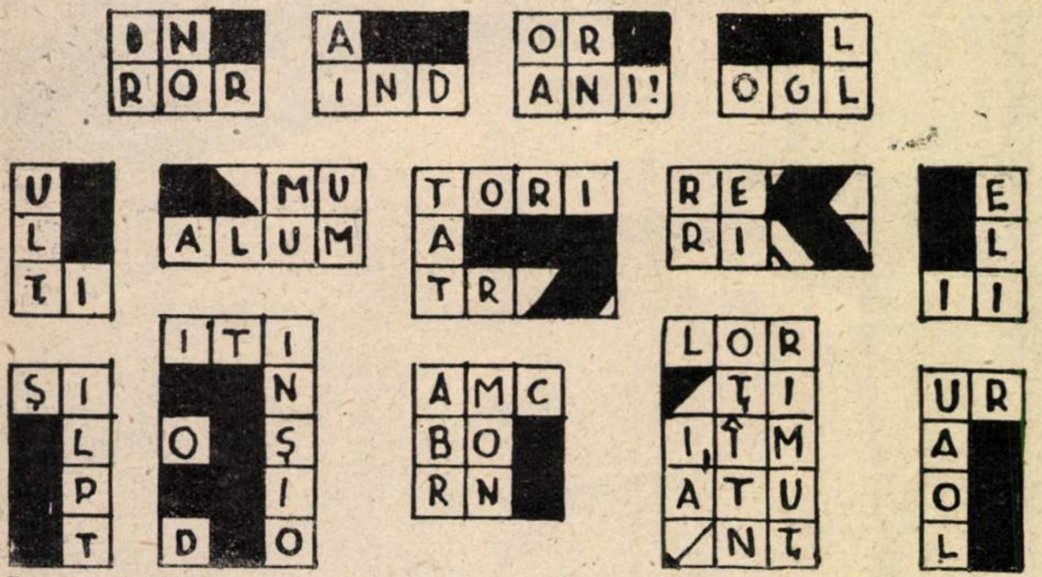

Reconstituiţi din aceste fragmente o urare pe care v'o face revista.

De altfel titlul e destul de sugestiv.

SA DEA DUMNEZEU

de Mica Pancescu

1. ❀ ❀ ○ ○ ○
2. ❀ ❀ ○ ○ ○ ○
3. ❀ ❀ ○ ○ ○
4. ❀ ❀ ○ ○ ○
5. ❀ ❀ ○ ○ ○
6. ❀ ❀ ○ ○ ○ ○
7. ❀ ❀ ❀ ❀ ○ ○

I. Inlocuindu-se floricelele negre şi cercurile albe cu litere, se vor obţine 7 cuvinte orizontale cu următoarele semnificaţii :

1) Care n'are cele trebuincioase; 2) Venit pe lume; 3) Celebru istoric roman, remarcabil prin gravitatea, energia şi conciziunea stilului său (55—135); 4) Cântăreţ cu cea mai înaltă voce; 5) Patria celui mai mare poet persan; 6) Testatorul unui premiu — care-i poartă numele—în folosul operelor literare, ştiinţifice şi filantropice din toată lumea; 7) Localitate în Franţa.

II. Citindu-se orizontal numai cercurile albe, se vor obţine alte cuvinte cu următoarele semnificaţii :

1) Unul din cele 12 semne ale zodiacului; 2) Veche armă defensivă purtată la braţul stâng; 3) Stambă lustruită şi inflorată (cu care azi se îmbracă scaunele şi saltelele) ; 4) Massă de aburi suspendaţi în atmosferă; 5) Unealtă de dulgher ; 6) Divinitate babiloniană.

III. Cercurile negre, citite de sus în jos, vor da ceeace ne trebue pentru anul care vine. Noi, împreună cu deslegătorii, repetăm titlul şi adăogăm: „SA DEA DUMNEZEU !"

METAGRAMA

de Solomon şi Mauriciu I. Breiman, Bălţi

Cuvântul de 7 litere este o sumă băgată într'o întreprindere.

Schimbându-i penultima literă se vor afla trei cuvinte cu următoarele semnificaţii :

1) Partea superioară a unei coloane (Arhit.); 2) Diviziunea unei cărţi; 3) Adunarea canonicilor unei catedrale (la Catolici).

POŞTA JOCURILOR

L. Motneack, Ismail. — S'a primit.

A. Toader. — Natural că soluţiile jocurilor propuse trebue să ni se trimeată

Tony Haward. — Noi lucrăm cu dicţionarul Şăineanu şi *„Nouveau petit Larousse illustré"*.

A. Dobrinescu, Bârlad. — Dece trimeteţi de două ori acelaş joc? de exemplu *Enigma.*

L. Meilihsohn, Noua-Suliţă. — La pledarea dv. *pro domo*, vă răspundem: Alegând un joc *mai bun* din cele trimise de dv.... găsesc şi într'însul o greşală: Rotterdam cu un singur *T.* — Mai încercaţi... dar cu mai multă atenţie.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 51

JOC LITERAR

„TREC ANII".

Departe sunt de tine.
Trecut-au anii.
Iubind în taină.
S'a dus amorul.
De-or trece anii.
Când însuşi glasul
Răsai asupra mea.
Lasă-ţi lumea ta uitată
Apari să dai lumină.
Dorinţa
Crăiasa din poveşti.
(EMINESCU).

JOC IN PATRAT

DUMAS
ULEMA
MESIA
AMICI
SATIR

PROVERB TAINUIT

Clac—Ilot—Nord—Elan—Faur—Arag—
— Eter — Ladă — Util — Iamă —
— Şarg — Iotă — Fine — Apoi —
—Epic.
„CINE FACE, LUI IŞI FACE"

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bucureşti: Ioana Popa, Carol Kanner, Radu Zahareanu, Fănică Nicolaescu-Balş.
Buzău: Dumitru Burada, Mihai Const. Dumitrescu.
Iaşi: Armand Aberman, Ileana Câmpeanu, Robert Dunăreanu.
Oradea-Mare: Lucica Daia, Tony Daia.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

AU DESLEGAT JOCUL LITERAR „TREC ANII"... ŞI PROVERBUL TAINUIT:

Arad: Anghel Tomescu.
Bălţi: Alfons Iacobsohn, Solomon şi Surica Iosefovici.
Bucureşti: Anton Cristoforeanu, Evelina Morgenştern, Emil Fischer, Bernardt Strulovici, Marietta Iscovici.
Constanţa: Constantinescu Lucia, Anghel Mihăileanu.
Turnu-Măgurele: Paula Anastasescu şi George Bata.
Ploeşti: David I. Mendel.

AU DESLEGAT JOCUL LITERAR „TREC ANII"... ŞI JOCUL IN PATRAT:

Bacău: Nathan Schwartz, S. Schwartz.
Bucureşti: Carol Soare, Natalia Tănăsescu, Edelştein Emanuel, Nicuşor Muşat, Lucicuţa Sch.
Iaşi: Leocadia căpitan Enescu.

AU DESLEGAT PROVERBUL TAINUIT ŞI JOCUL IN PATRAT:

Braşov: Izu Schein, D-tru Ionescu, Ştefan Muşetescu.
Bucureşti: Annie Bogdan, Şt. Negru, Herşcovici Amalia, Zigu Zwiebel.
Focşani: Mauriciu Edelştein.
Galaţi: Cohn Simon, Cohn Dora.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL LITERAR „TREC ANII":

Bălţi: A. Pădureanu.
Braşov: Puia Buzescu.
Bucureşti: Ionel şi Tantzy Ionescu, Lulu Vlădoiu, Georgescu Valeria.
Craiova: Didina şi Ana Klein.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL TAINUIT:

Craiova: Avram Zilberman.
Drăgăşani (Vâlcea): Bădulescu George.
Focşani: Becheru P.
Giurgiu: Constantiniu Al., Ella Şaraga.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN PATRAT:

Bârlad: Constantin Simionescu, Radu şi Eugen Rădulescu.
Brăila: Clara şi Sylvia Safir.
Bucureşti: Tănase Dumitrescu, Leon Moscovici, Ion Manolescu, Theodor Davidescu, Alfred Simionescu.
Câmpina: Niţă Rădulescu.
Constanţa: Jenică Zahareanu, Ionescu D. Dumitru.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul jocului literar „Trec anii"... : David I. Mendel (Ploeşti).
Premiul proverbului tăinuit: Marietta Iscovici (Bucureşti).
Premiul jocului în pătrat: Tony Daia (Oradea-Mare).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 50:

Arad: Paulina Troisi, Ostaia Gheorghe.
Bistriţa: Costică Părcălăbescu, Traian Rădulescu, Lily Micu, Aurelia Manu, Lucreţia Budeleanu.
Bucureşti: Kid Nomo, Nicolae V. Pandelea, Bucur Fodgoreanu, Seimeanu T. Petre-Vlad, Elisievici Tr. Dănel, Elisievici Candid şi Dan Lovinescu, Niculae Petrescu şi Anişoara Coşovan.
Buzău: Lyonel D'Alby.
Câmpina: Nicu Pavel, Oscar Măcărescu.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Chişinău: Wolf Zelţer.
Constanţa: Sorel Avramescu.
Craiova: Costel Viorel Muroianu, Iuliana Ionescu.
Galaţi: Rachelle Rosenblath.
Giurgiu: Melaniţa Divary şi F. Ciocănescu.
Lugoj: Clemence şi Fănel Sârbulescu, Alice şi Badea Constantinescu.
Noua-Suliţă (Hotin): Marcu Bograd, Leonida Meilihsohn.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu Tita R. Argentaru.
Piteşti: Lică H. Davidescu şi Ananian Nicolae.
Ploeşti: Elena Brescan, Florin Brescan, Theodor şi Ana Stoicescu.
Râmnicu-Vâlcea: N. Grăsoiu, Mitty Anastasiu, Mircea Portăreşti, Lucica Munteanu, Tita Lazaru şi Costel Voiculescu.
Roman: Dan Florescu, Lupu şi Despina Ionescu.

Ultimii reprezentanţi ai Indienilor

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Rassa indiană se stinge. Nu au mai rămas decât câteva triburi cu puţini oameni. Iată aci trei mândri reprezentanţi ai unui trib de răsboinici, privind pământul din jurul lor, dar care nu mai e al lor.

Diamantele coroanelor

Diamantele depe coroanele monarhilor europeni reprezintă adevărate averi.

Ţarul Rusiei poseda un foarte mare număr de asemenea giuvaeruri. Coroana principală, aşa zisa coroană imperială, avea, spre a marca dubla ei putere, o formă specială şi de coroană şi de mitră. In vârf se afla o cruce compusă din cinci diamante superbe, având la mijloc unul din cele mai frumoase rubine cunoscute.

Coroana Sf. Eduard e singura coroană oficială a Engliterii, adică aceea cu care se încoronează regele. E o copie după faimoasele «Regalia» depe timpul lui Eduard Confesorul, care au fost distruse în 1649.

După 11 ani fură înlocuite, dar cei mai mulţi monarhi englezi au găsit de cuviinţă să transforme coroana care era mult prea grea. Actuala coroană are celebrul rubin furat de Pedro cel Crunt dela regele Grenadei şi care aparţinea şi prinţului Negru, safirul lui Eduard Confesorul şi diamantul Koh I-Noor, unul din cele mai frumoase din lume.

Coroana Austriei avea puţine pietre preţioase, dar toate de mare valoare.

Coroana Ungariei, care reamintea, prin forma ei, turbanul preoţilor turci, a fost restituită de Kossuth în 1853.

Cele mai remarcabile dintre coroanele Papilor sunt tiara dată lui Piu IX de regina Isabella a Spaniei şi pe care se aflau 1.500 diamante, şi cea a lui Piu VII, dată acestui Suveran pontif de Napoleon; tiara aceasta e împodobită cu cel mai mare smaragd cunoscut.

Coroana purtată de regele Petru al Serbiei era din bronz.

Sultanul Turciei nu-şi purta niciodată coroana, nici regii Spaniei şi Belgiei.

Există însă în Europa o coroană mult mai remarcabilă decât toate cele de mai sus: faimoasa coroană de fier a Lombardiei. Numai cercul interior e de fier, dar ce fier! Tradiţia afirmă că s'ar fi întrebuinţat pentru acest scop cuiele în care a fost răstignit Isus Christos.

Secret profesional

Un medic parizian, specialist în căile urinare, primi într'o zi vizita unei mici artiste, victimă a unui camarad fără scrupule. Şi medicul o îngriji.

Cum ea aştepta adesea în salonul de lângă cabinetul său, fu văzută de fiul medicului, care se îndrăgosti de dânsa. Artista nu rămase nesimţitoare când tânărul îi exprimă sentimentele sale.

Tatăl văzu ce se petrece, încercă să depărteze pe fiul său, care ceru explicaţii şi sfârşi prin a ghici. De atunci începu să mai rărească convorbirile cu tânăra şi frumoasa clientă.

Aceasta se duse atunci la o avocată, spre a intenta medicului un proces de violare a secretului profesional. Avocata îi demonstră latura delicată a unui asemenea proces şi publicitatea indezirabilă ce ar decurge de aci.

Şi tânăra artistă renunţă.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITUR
«EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlame
tului, 2
Contra lei 100 prin mandat poştal se
mite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Explicație

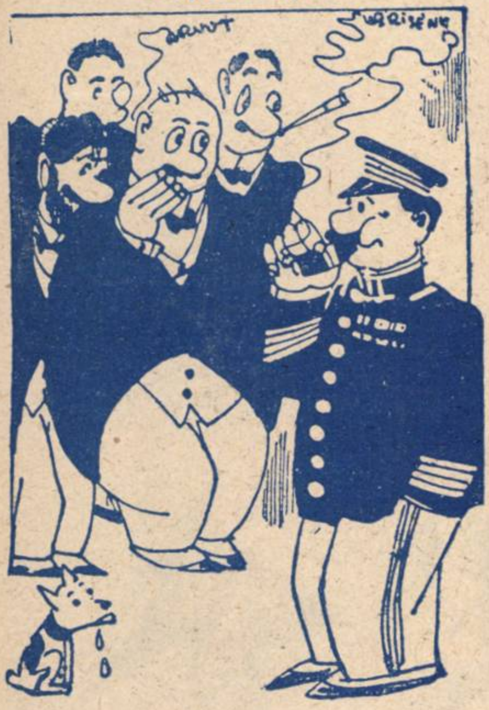

— *Cum, d-le comandor? Ați străbătut Marea Roșie, golful Persic, Marea Chineză și n'ați văzut nimic?...*

— *Firește! Eram în submarin!*

PRETEXT

Ea: Nu suntem căsătoriți decât de opt zile și vii atât de târziu acasă!

El: Da, mi-a trebuit atâta timp spre a descrie prietenilor mei fericirea ce simt în căsătoria cu tine.

BUNĂ IDEE

— Nu ai comis încă niciun păcat? întreabă misionarul pe Chinezul Hai-Ciai.

— Nu cred, stimate lord!

— Te-am văzut eri stând lângă automobilul unui European și privindu-l cu lăcomie. Nu cumva voiai să-l furi?

— Nu, răspunde Hai-Ciai, n'am avut de gând, sfinte părinte. Dar ideia e excelentă!

PARADOX

— Mămicule, dă-mi te rog o bucată de cozonac, ca să nu fiu silit să-mi beau uscat cafeaua.

ARGUMENT ÎNDRĂSNEȚ

Avocatul (către pungaș): Cum poți să-ți închipuești că te voi lua în serviciul meu, după ce te-am apărat la tribunal de pungășie și hoție?

Pungașul: Nu vă supărați, cucoane! M'am gândit numai, după ce ați spus d-lui judecător atâtea lucruri bune despre mine și ați obținut achitarea mea, că aveți poate nevoe de un servitor cinstit.

TALENT PROFESIONAL

— Ce vrea să devie fiul tău mai mare?

— Pictor.

— Are talent?

— Da, chiar un talent foarte pronunțat: poate să nu mănânce și să nu bea o zi întreagă.

UN JUBILEU

— Mai ai ceva de spus, acuzat?

— V'ași ruga să-mi iertați pedeapsa. Fiindcă am un jubileu: azi e a douăzeci și cincea oară că sunt condamnat.

COPII

In odaia copiilor e o tăcere mormântală. Mama deschide, îngrijorată, ușa, și vede pe Nicușor și pe Lizica șezând nemișcați mână în mână.

— Copii, cum se face că sunteți atât de liniștiți? întreabă mama.

— Nu te deranja, mămico, ne jucăm de-a voiajul de nuntă.

— Dar unde e micul Gigel?

— Stă ascuns deocamdată sub perdea și așteaptă să fie născut.

După ciocnire

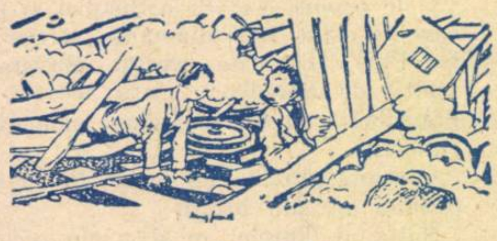

— *Ernest!... Ai biletele? Vine un controlor!*

Natură moartă

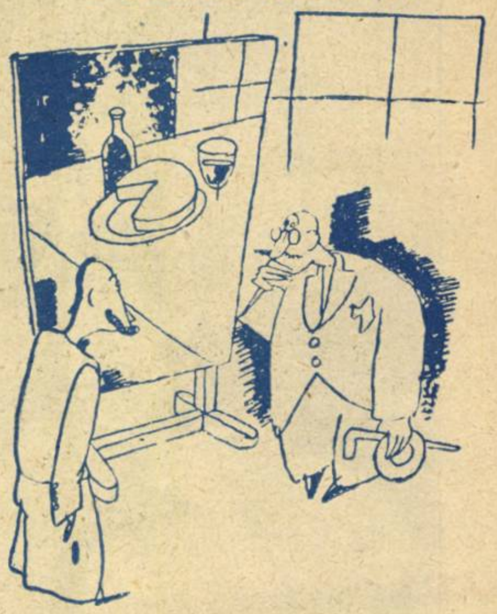

— *Mie îmi place mult pictura aceasta, dar mă tem că va atrage muște!...*

CA SĂ NU UITE

Mica Lisette asistă pentru prima oară la un concert.

Deodată mama ei vede că fetița își face un nod în batistă. Intrebată, ea răspunde:

— Ca să nu uit melodia asta.

PRECIZARE

— Ia spune, vecine, ce ești d-ta: socialist?

— Nu.

— Te pomenești că ești comunist?

— Nu.

— Nu cumva ești democrat?

— Nici.

— Atunci de sigur că ești monarhist?

— Nici.

— Dar ce dracu ești d-ta?

— Sunt fabricant de perii!

DOMICILIU

Judecătorul (către vagabond): Unde locuești?

Vagabondul: Nicăeri.

Judecătorul (către al doilea vagabond): Dar d-ta?

Al doilea vagabond: In etajul întâi deasupra colegului meu.

Pe scenă și acasă

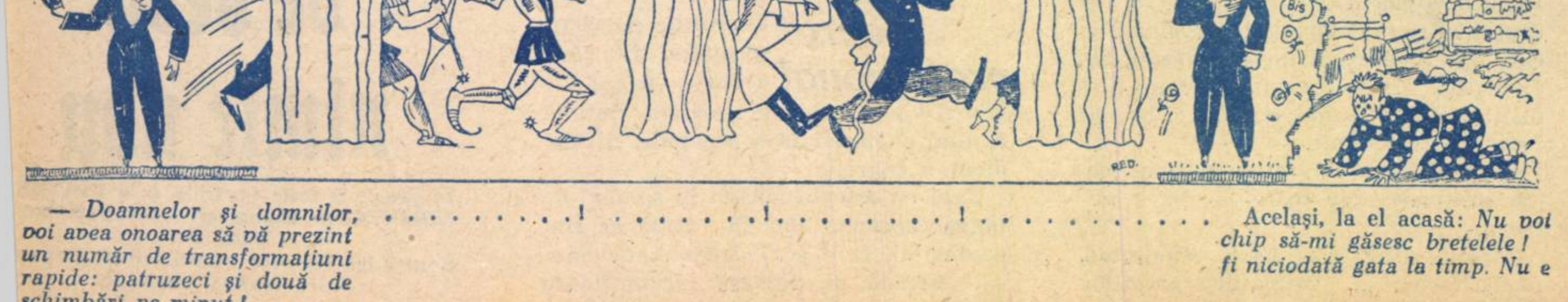

— *Doamnelor și domnilor, voi avea onoarea să vă prezint un număr de transformațiuni rapide: patruzeci și două de schimbări pe minut!...*

. . . .! . . . .!. . . . . ! . . . .

Același, la el acasă: *Nu voi*
chip să-mi găsesc bretelele!
fi niciodată gata la timp. Nu e

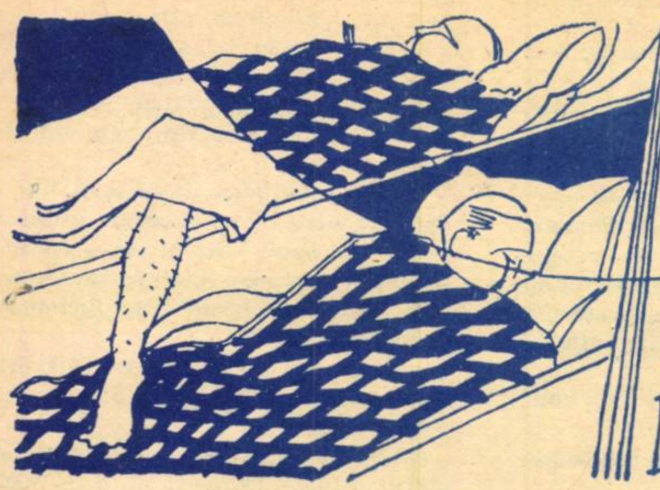

ARTA DE A DEVENI DETECTIV

NUVELĂ DE KAREL CEAPEK

Datorită câtorva simple întâmplări, se dovedi că d. Janik are stofă de detectiv, şi asta s'a întâmplat prima oară undeva în Sazau, unde d. Janik se afla în vilegiatură.

Acolo se căuta tocmai pe vremea aceea, de mai multe zile, cadavrul Rozei Regner. Se putuse scoate din gura logodnicului ei Başta că o ucisese şi-i îngropase cadavrul în pădure. Nouă zile în şir, jandarmii cutreerară pădurile. Başta le arăta când locul cutare, când alt loc, se săpa pământul, se căuta bine — dar mereu fără niciun rezultat. Se vedea cale de-o poştă că Başta voia să-şi îndepărteze urmăritorii de pe calea adevărată, spre a câştiga timp.

Başta se trăgea dintr'o familie înstărită şi bine văzută, dar se prea poate că la naşterea sa medicul să-i fi strivit capul cu cleştele, căci ceva nu era cum trebuie în omul acesta. Alb ca o stafie, mergea clătinându-se în fruntea tristului convoi, şi ochii îi străluceau de groază, de-ţi era mai mare mila să-l priveşti. Convoiul era compus din patru jandarmi, doui detectivi, câţiva poteraşi, câţiva inşi cu lopeţi, cadavrul ambulant al lui Başta şi d. Janik.

Janik îi cunoştea pe jandarmi dela cârciumă; de aceea i se permisese să se alăture de convoi; afară de asta avea la dânsul câteva cutii de sardele, salam, coniac şi alte delicatese, pe cari le apreciau foarte mult domnii jandarmi.

Intr'a noua zi de cercetări zadarnice, d. Janik se decise însă să renunţe, în ce-l priveşte, la această afacere. Impărţi restul merindelor la cei patru jandarmi, cari erau atât de enervaţi din cauza cercetărilor infructuoase, încât aproape că lătrau, celor câţiva poteraşi cari declarară că au ceva mai bun de făcut, indivizilor cu lopeţile cari mârâiau că douăzeci de coroane pe zi e prea puţin pentru atâta osteneală, apoi îngenunchiă lângă Başta, care se sgribulise pe jos, îi băgă o franzelă cu salam în mână şi-i zise cu compătimire:

— Ţine, domnule Başta, îmbucă şi d-ta!

Başta scoase un urlet şi încercă să se ridice.

— Reazămă-te de mine, domnule Başta, zise Janik cu blândeţe şi-i întinse celuilalt, amabil, mâna.

După o jumătate oră, cadavrul Rozei Regner fu găsit. Başta îşi adusese subit aminte de locul unde o îngropase.

— Domnule, îi zise în seara aceleeaş zile vagmistrul Trnka, la cârciumă, lui Janik; domnule, d-ta eşti un psiholog; ce să mai vorbim! Individul s'a muiat, de îndată ce i-ai spus «domnule». Ţinea să fie respectat mizerabilul, şi asta n'a băgat de seamă niciunul din noi. Dar d-ta... d-ta cum ai observat că cu politeţă poţi să-l înmoi?

— N'am observat nimic!... Eu mă adresez tuturor străinilor cu cuvântul «domnule»! explică Janik foarte calm.

*

Puţin timp după aceea, Janik plecă cu trenul de noapte la Pressburg. Acolo avea loc adunarea generală a acţionarilor unei fabrici slovace de hârtie, la care d. Janik avea un foarte mare număr de acţiuni.

— Te rog să mă deştepţi înainte de Pressburg, îi spuse el conductorului vagonului de dormit, apoi se sui în pat, mulţumit că e singur în compartiment, se întinse, se gândi câtva timp la afacerile sale, şi adormi.

Nu auzi că conductorul introduse un pasager în compartiment, nu-l auzi pe acesta desbrăcându-se şi suindu-se în patul de sus, văzu doar între vis şi viaţă o pereche de pantaloni şi două picioare neobişnuit de păroase bălăbănindu-se prin faţa sa, apoi se făcu din nou de jur împrejurul său noapte cu zăngănit de fier.

Janik visă de toate, dar mai ales că era urmărit de o pereche de picioare păroase. Apoi îl trezi o tăcere îndelungată, şi Janik auzi pe cineva afară spunând:

— La revedere la Sillein.

Janik sări din pat şi se uită pe fereastră. Se lumina de ziuă, şi trenul se afla în gara Pressburg.

Cuprins de spaimă, Janik uită să-l mai înjure pe conductorul care nu ţinuse minte să-l scoale. Cu o grabă febrilă îşi aruncă hainele peste pijama, îşi băgă toate lucruşoarele prin buzunare şi sări pe peron tocmai în momentul când şeful de tren da semnalul de plecare.

— Uff!

Janik scuipă şi ameninţă cu pumnul trenul care se îndepărta. Apoi se duse la toaleta staţiei, ca să se îmbrace.

Aci — încremenit de spaimă — descoperi în buzunarul dinăuntru al hainei sale două portcarturi în loc de unul. In cel mai gros, care nu era al lui, se aflau şaizeci de bancnote noui de câte cincisute de coroane. Era desigur portcartul tovarăşului său nocturn de călătorie.

Cum ajunsese în buzunarul său, nu se putu dumiri Janik. Şi de aceea se duse în căutarea unui organ poliţienesc, ca să scape de acest obiect străin.

Poliţistul îl lăsă mai întâi pe Janik să moară de foame, şi telefonă întretimp la Galanta, ca să se aducă la cunoştiinţa pasagerului din patul No. 14 că portofoliul său cu bani a fost depus la poliţia din Pressburg. Apoi d. Janik trebui să semneze un proces-verbal, şi abia după aceea i se dete voie să se ducă în restaurantul gării.

Puţin în urmă trebui să se întoarcă la poliţaiul gării, care-l întrebă dacă e sigur că nu s'a înşelat. Domnul din patul No. 14 declarase că nu-i lipseşte niciun portcart. După o jumătate oră, pe care Janik o petrecu, între doui detectivi, aşteptând, fu dus la prefectul poliţiei.

— Iţi mai aduci aminte cum arăta domnul din patul No. 14? îl interogă acesta.

Janik nu putu spune mai mult decât că domnul avea picioare foarte păroase. Dar atât nu-i era de ajuns prefectului poliţiei.

— Trebuie să ştii că bancnotele sunt false, zise el subit. Vei rămâne aci, până ce te vom fi confruntat cu tovarăşul d-tale de drum.

După o oră sosi din Parkan-Namy telegrama că domnul din patul No. 14 scoborâse din tren încă dela Neuhaus, şi că nu se putea stabili unde se dusese.

— D-le Janik, zise în cele din urmă prefectul poliţiei; n'o să te mai reţinem deocamdată aci. Pleacă însă câtsepoate de repede la Praga, şi acolo ţi se vor lua alte interogatorii.

Şi într'adevăr, deabia întors la Praga, d. Janik fu invitat să se prezinte imediat la prefectura poliţiei. Acolo îl primi un domn voinic, căruia

(Continuarea în pag. 22)

toți îi spuneau «domnule președinte».

Domnul voinic numără în fața lui Janik bancnotele cele noui, cari se aflaseră în portcartul boclucaș.

— Sunt șaizeci de bucăți, zise el. Toate poartă seria 27451. Nu știu cum să-ți mulțumesc, d-le Janik. Suntem de multă vreme în căutarea acestor bancnote falsificate. Și d-ta ne-ai pus pe calea adevărată. A, mi se pare că tot d-ta ești acela căruia avem să-i mulțumim pentru descoperirea cadavrului Rozei Regner, grăi animat domnul cel voinic.

Janik se făcu roșu ca focul:

— Asta a fost o simplă întâmplare... Eu...

— Ai noroc, zise cu admirație domnul cel voinic. Acesta este un dar dela Dumnezeu. D-ta ar trebui să devii unul de-ai noștri...

— Imposibil! se împotrivi Janik. Eu am o afacere care merge slavă Domnului destul de bine, o veche firmă, moștenită de la bunicul meu, Janik & Holetschek, hârtie și celuloză en gros...

— Cum dorești! oftă voinicul domn. Dar e păcat de d-ta.

*

După câteva luni, Janik cină în tovărășia unui om de afaceri din Lipsca. Cu un asemenea supeu de afaceri nu e de glumit, și când se ridicară de la masă, spre a se duce acasă, Janik nu prea era sigur de picioarele sale. El făcu semn unui chelner și-i porunci:

— O mașină!

Când ieși apoi din restaurant, automobilul îl aștepta. Janik se urcă într'însul, trânti ușa și uită cu desăvârșire, în blagoslovita stare de spirit în care se afla, să-i spuie șofeurului unde să-l ducă. Mașina porni totuși și așa, și Janik, sgribulit într'un colț, adormi numaidecât.

Se desmetici în momentul când se opri automobilul și șofeurul deschise ușa:

— Am ajuns, domnule. Poftiți sus.

Janik era, ce e drept, foarte mirat, dar deoarece — din cauza multiplelor coniacuri îngurgitate — totul îi era perfect indiferent, se ridică, sui o scară și deschise o ușă, îndărătul căreea auzi glasuri.

Se pomeni într'o încăpere, în care se aflau adunate circa douăzeci de persoane, cari se întoarseră spre el pline de nerăbdare.

Dar deodată se produse o tăcere ciudată. Janik recunoscu cinci sau șase din domnii de față, oameni bogați, de cari se spunea că urmăresc anumite interese politice, dar lui Janik puțin îi păsa de politică.

— Sal'tare, sal'tare, d-le Koubek! zise el prietenos. Bună seara, d-le Heller! Salve, Ferry!... Băieți, ași vrea să beau ceva!

— Ce caută individul ăsta aici? întrebă un glas furios.

Doui domni se repeziră la Janik și-l împinseră afară pe culoar.

— Cine te-a poftit aci?

La auzul acestui ton puțin amabil, Janik se desmetici.

— Dar unde naiba sunt? întrebă el enervat.

Alt domn se dete repede jos pe scară și se răsti la șofeur:

— Idiotule! Unde l'ai găsit pe omul acela?

— In fața restaurantului, ripostă șofeurul cu sfială. Mi s'a spus înainte de amiazi să fiu la orele 10 seara în fața restaurantului și să aștept acolo pe un domn, pe care să-l aduc apoi aci. Or, domnul acesta s'a suit în mașină fără a spune o vorbă, și atunci l'am adus aci.

— Idiotule! strigă domnul din nou. Ne-ai adus un străin.

In acest timp Janik ședea resemnat pe o treaptă a scării.

— Ridică-te! i se strigă. Șofeurul o să te ducă acasă.

— Am înțeles, răspunse Janik pe un ton lamentabil. Am nimerit într'o ședință secretă. Și acum o să mă duceți într'o pădure, o să mă sugrumați și o să mă îngropați acolo.

— Ești beat, domnule! constată celalalt, vizibil ușurat.

— Oarecum, confirmă Janik. Am luat masa cu Mayer... Mayer din Lipsca. Eu sunt Janik, angrosist de hârtie și celuloză! se prezintă el și continuă să șadă pe scară. Intreprindere veche, moștenită dela bunicul meu.

— Dute de te culcă, îl povățui domnul necunoscut. Șofeurul o să te ducă acasă. Dormi până ce ți-o trece beția. Iar mâine o să-ți fie rușine că te-ai putut adresa unor domni străini, spunându-le Koubek, Heller și Ferry.

Automobilul porni, și Janik, clipind șiret din ochi, băgă bine de seamă pe ce străzi o ia.

*

A doua zi dimineață, raportă vechei sale cunoștiințe, prefectul poliției, cele ce i se întâmplaseră în cursul nopții.

— D-le Janik, zise acesta după o scurtă tăcere, cele ce-mi spui, sunt foarte interesante pentru noi.

Și prefectul tăcu din nou, iar deodată rosti:

— Se tot vorbește de metodă, dar un detectiv care n'are norocul d-tale, nu face doui bani. Noi avem nevoie de oameni cu noroc; inteligență avem și noi. Avem nevoie de d-ta. Trebuie să te faci detectiv!

— Bine, dar ce mă fac cu întreprinderea mea comercială? se împotrivi d. Janik, sguduit.

— O s'o conducă mai departe asociatul d-tale. E păcat de d-ta să te irosești acolo.

— O să... o să mă mai gândesc, boiborosi d. Janik foarte nefericit. Știu eu dacă oi fi realmente înzestrat?...

— Dar cel mult o săptămână de gândire, grăi domnul cel voinic, strângându-i celuilalt cu furie mâna. Nu trebuie să te îndoiești de d-ta. La revedere!

*

Nu trecu bine săptămâna, și d. Janik se prezintă prefectului poliției.

— Am venit! zise el cu fața radioasă.

— Te-ai decis? întrebă domnul cel voinic.

— Da' de unde! Nu fac de detectiv!

— De ce? De ce nu?... Când îți spun eu că ești făcut pentru asta...

— Gândește-te și d-ta, jubilă Janik. Procuristul meu a fugit eri. Cinci ani în șir m'a furat, și eu n'am băgat de seamă. Și acum spune și d-ta: ce detectiv ași putea să fiu?...

Carel Ceapek

Ingropată în nuci...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Recolta de nuci a fost anul acesta atât de mare în California că Miss Adeline Carrillo s'a decis să-și facă baia cotidiană într'o cadă cu nuci...

Catalogul Cărţilor Editurei „Emines

Cuprinzând ultimele noutăţi

Autori români

I. L. Caragiale, Teatru, volumul I	60 Lei
I. L. Caragiale, Teatru, volumul II	60 „
Mihail Eminescu, Poesii	50 „
Victor Eftimiu, Elfiona	40 „
Victor Eftimiu, Cântecul Milei (Poezii)	50 „
Victor Eftimiu, Kiriachiţa	30 „
Eugen Todie, O iubire	20 „
C. Cosco, Grădina lui Dumnezeu	30 „
I. Greculescu, Cronicele lui Popic	40 „
Lynkeus, Micuţe Bucureştence (Frivolităţi)	16 „
B. P. Haşdeu, Sic Cogito	15 „
Marie-Lise Emilian, 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	80 „

Cărţi pentru tineret şi copii

Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. I	30 Lei
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. II	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. III	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. IV	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. V	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. VI	30 „
Lia Hârsu, Impărăţia de zăpadă	25 „
Cady, Mica Cerşetoare	25 „

Toate aventurile lui Arsène Lupin

Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Maurice Leblanc, Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, 813	30 „
Maurice Leblanc, Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Dopul de cristal	30 „
Maurice Leblanc, Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Triunghiul de Aur	30 „
Maurice Leblanc, Izbânda lui Arsène Lupin (Partea II-a din „Triunghiul de aur")	30 „

Titlurile celorlalte volume se vor anunţa ulterior.

Autori străini

Emil Ludwig, Napoleon	240 Lei
Ioseph Delmont, Evrei în lanţuri	100 „
Erich Maria Remarque, Pe frontul de vest, nimic nou	100 „
Ernst Glaeser, Contingent '924	100 „
Claude Farrère, Casa oamenilor vii	60 „
Edgar Allan Poe, Aventurile lui Gordon Pym	40 „
J. Kessel, Nopţi Siberiene	40 „
Panait Istrati, Nerrantsula	40 „
Alfred de Musset, Spovedania unui îndrăgostit	80 „
Prinţesa Lucien Murat, Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari	45 Lei
Ivan Turgheniev, Eroismul Dragostei	30 „
Ivan Turgheniev, Un cuib de Nobili	30 „
Victor Margueritte, Talionul	60 „
Victor Margueritte, Vitele umane	70 „
Victor Margueritte, Corpul tău îţi aparţine	60 „
Victor Margueritte, Băetana (La Garçonne)	40 „
Victor Margueritte, Femeia Emancipată	40 „
Victor Margueritte, Prostituată	60 „
Lev. N. Tolstoi, Moartea lui Ivan Ilici	30 „
Henri Murger, In Noaptea nunţii	25 „
Alex. Puşkin, Fata Căpitanului	30 „
F. M. Dostoievski, O femee blândă	30 „
F. M. Dostoievski, Vrăjitorul	20 „
Björnstierne Björnson, Poveste de dragoste	20 „
Jean Richepin, Povestire din Lumea Nouă	20 „
M. Lermontov, Bela	20 „
N. Gogol, Răsbunarea groaznică	20 „
Gustave Flaubert, Ispitirea Sfântului Antoniu	40 „
Emile Zola, Ispăşirea	25 „
Baron de Schlicht, Elita Prusacă	40 „
Guy de Maupassant, Nuvele	25 „
George Ohnet, Prinţul fatal	30 „
Gabriele D'Annunzio, Tragedia a două Fecioare	25 „
Gabriele D'Annunzio, Pisica (Nuvele)	20 „
Charles Folley, Fiul Lupilor de Mare	20 „
Jules Mary, *Păcatul* Mamei	30 „
Jules Mary, Răsbunarea Spaniolei	30 „
Maurice Level, Naufragiaţii vieţii	20 „
R. Benim, Rivala	20 „
V. C. Rondy, Secretul Principesei	20 „
Charles-Henré Omessa, Misterul Romanovilor	20 „
Ursula de Epinghoven, Tainele curţii Germane	20 „
Georges Meirs, Pata de sânge	30 „
Georges Meirs, Enigma Trenului 13	30 „
Bekir Aga, Memoriile unui Eunuc	20 „
René Cazal, Voluptăţile răsboiului	25 „

Romane sportive

Valentin Mandelstamm, Jim Blackwood Jokeu	30 „
Louis Hemon, Battling Malone	30 „

Biblioteca medicală populară

No. 1 Cartea boalelor	15 Lei
No. 2 Sfaturi p. păstrarea sănătăţii şi prelungirea vieţii	15 „
No. 3 Tuberculoza (Oftica)	15 „
No. 4 Boale venerice	15 „
No. 5 Sfaturi medicale	15 „
No. 6 Cum să ne păzim de boalele infecţioase	15 „

Colecţiunea „Romanul"

Mihail Eminescu, Geniu Pustiu	20 Lei
Honoré de Balzac, Iubita imaginară	16 „
André Theuriet, Coleta	16 „
I. L. Caragiale, Cănuţă om sucit	20 „

Cărţi de medicină populară

Dr. I. Frumuşanu, Cum să întinerim	20 Lei
Dr. Ovidiu Alfandari, Cartea Femeii însărcinate	60 „

Biblioteca „Eminescu"

Bernardin de Saint Pierre No. 1. Coliba indiană	5 Lei
Heinrich Heine, No. 2. Rabinul din Bacharach	5 „
Zifha Nadir-Eddin Giaffer, No. 3. Divanul iubirii	5 „
Voltaire, No. 4-5. Prinţesa Babylonului	10 „
Henryk Sienkiewicz, No. 6-7. Eterna victimă	10 „
Selma Lagerlöf, No. 8-9. Conacul vrăjit	10 „
Lucian din Samosata, No. 10-11. Dialogurile Morţilor şi Zeilor	10 „
Th. Gauthier, Ultima noapte a Reginei Cleopatra	5 „
Hans Heinz Evers, Verigheta	5 „
St. Antim, Valuta	5 „

Biblioteca „Energia"

L. Carley, No. 1. Cum putem fi norocoşi	16 Lei
Yoritomo Tashi, No. 2. Fii energic!	16 „
H. Laurent, No. 3. Personalitatea	16 „
S. Linder, No. 4. Pentru a reuşi în viaţă	20 „

Biblioteca „Inimii"

M. Magre, No. 1. Arta de a seduce femeile	16 Lei
N. N., No. 2. Sugestia în amor	16 „
M. N. Neumäger, No. 3. Graiul Ochilor	20 „
Paul Bourget, No. 4. Filosofia amorului	20 „
H. Besser, No. 5. Un bărbat poate iubi două femei	16 „
Contesa Tedy, No. 6. Visele de amor	16 „
Annie de Pène, No. 7-8. Cele mai frumoase scrisori de dragoste	20 „
Semoül Ali, No. 9. Tenacitatea în dragoste	20 „

Biblioteca „Orizontul"

Voltaire, No. 1. Ce este omul	5 Lei
Emerson, No. 2. Destinul	5 „
Max Nordau, No. 3. Morala luxului	5 „
Gustave Le Bon, No. 4. Psihologia popoarelor	5 „
Rabindranath Tagore, No. 5. Mama şi copilul	5 „
Carl Ewald, No. 6. Icoane din viaţa animalelor	5 „
Cesare Lombroso, No. 7. Hipnotism şi spiritism	5 „
Charles Richet, No. 8-9. Omul stupid	10 „
Emile Faguet, No. 10. Figuri literare	5 „
Harold Manfield, No. 11. Sănătatea sufletească	5 „
Rudo Eins turor	
Paul Man Intinerirea rea vieţii	
Auguste Forel, N Rolul ipocriziei	
Samuel Smiles, No. 1 Munca	
Remy de Gourmont, No. 17. Schiţe filosofice	
A. Rodin, No. 18. Arta	5 „
Abatele Th. Moreux, No. 19. Oceanul aerian	5 „
Dr. Touluse, No. 20. Ştiinţa şi Revendicările populare	5 „
Henri Bergson, No. 21. Filosofia franceză	5 „
Maurice Maeterlink, No. 22. Caii savanţi din Elberfeld	5 „
Jean Finot, No. 23. Sufletul nemuritor	5 „
Ernest Renan, No. 24. Omul şi universul	5 „
Edison, No. 25. Edison, viaţa şi operile lui	5 „

Colecţiunea detectivului Rob. Parker

EXEMPLARUL LEI 5

No. 1. Casa blestemată
No. 2. Mortul viu
No. 3. Betina Cork
No. 4. Marousia
No. 5. Printre nebuni
No. 6. Spionul
No. 7. Gândul colorat
No. 8. Omul fără nume
No. 9. Răzbunarea ţigăncii
No. 10. Un foc de revolver
No. 11. Doctoriţa
No. 12. Contele Satan
No. 13. Enigma din Penns-Street
No. 14. Banda misterioasă
No. 15. Dispariţia jockeului
No. 16. O moştenire de 8 mil. dolari
No. 17. Numărul care ucide
No. 18. Bastardul
No. 19. O răpire misterioasă
No. 20. Un om volatilizat
No. 21. Lovitura cu fotografia
No. 22. Decapitatul viu
No. 23. Asemănare fatală
No. 24. Nobilul-Apaş
No. 25. Sicriul care se mişcă
No. 26. Camera cu pendule
No. 27. Furtul celor 13 smaragde
No. 28. 14 minute după miezul nopţii
No. 29. Misteriosul Nox
No. 30. Omul dela New-Californian
No. 31. Misterul Vaporului
No. 32. Inşelătorul demascat
No. 33. Drama dela Mayerling
No. 34. Jim cel Tatuat
No. 35. Detectivul Amator
No. 36. Nota fatală
No. 37. Casa cu stafii
No. 38. Safirul galben
No. 39. Lovitură fără greş
No. 40. Triunghiul trădător
No. 41. Crima din Hotel
No. 42. Expresul No. 5
No. 43. 1—2—3.
No. 44. Colierul de Rubine
No. 45. Asasinarea Rentierului
No. 46. Cărturăreasa
No. 47. Aventura detectivului
No. 48. In pielea altuia
No. 49. Dispariţia mortului
No. 50. Raza ucigătoare
No. 51. Cele două Rubine
No. 52. Misterul Castelului din Versailles
No. 53. Caseta de argint
No. 54. Un secret într'o pălărie
No. 55. Milioanele lui mister Hogg

Cererile se vor adresa: Editura „EMINESCU" S. A., Bucureşti I, Strada Anghel Saligny 2

Anul X. No.

LINDA LUMII

SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE•

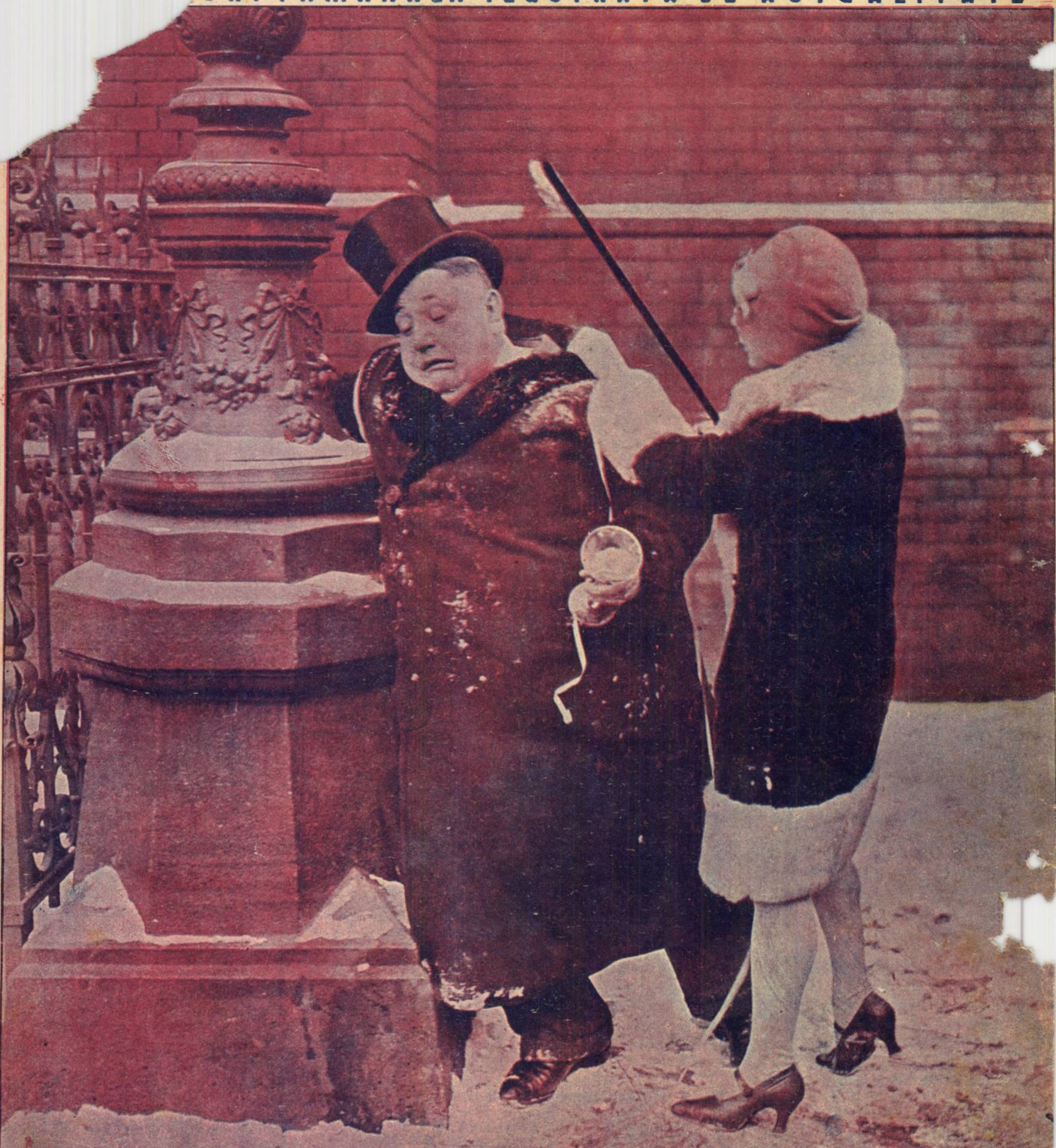

Nu e de mirare: odată are dreptul tot omul să-și facă damblaua — de Anul Nou!

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

8 Ianuarie 1931 24 Pagini — 10 Lei Anul X. No. 2

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITATII
IASI

Una dintre recentele descoperiri ale filmului sonor este frumoasa actriță americană June Collyer, care apare cu succes în nouile filme ale casei Paramount.

Vreţi să jucaţi în filme sonore?

„Oglinda Lumii“ vă dă câteva îndrumări

Articolul de mai jos, pe care ni-l trimite colaboratorul nostru din Berlin, d. Alfred Joachim Fischer, urmează a servi drept călăuză tuturor acelora cari se cred chemaţi să joace in filme sonore. Căci dacă greu e să pătrunzi în studio-urile filmelor mute, infinit mai dificil este să fi angajat pentru actuala producţie sonoră şi vorbitoare a ecranului.

Un chip bine proporţionat pentru filme

In cele ce urmează, oferim nu numai sfaturi teoretice. Sunt aci îndrumări pe cari colaboratorul nostru le-a adunat din gura celor mai de seamă regisori de filme din Europa.

(N. R.)

Dicţiunea şi şcoala dicţiunii sunt primele şi cele mai esenţiale cerinţi pe cari filmul sonor le impune aspirantului. Cu toate că trăsăturile feţei şi linia trupului — cum veţi vedea mai jos — sunt încă şi azi factori de prim plan la angajarea actorilor, ele trec pe planul al douilea în faţa calităţilor de dicţiune.

E o enormă greşeală să se creadă că în faţa microfonului e deajuns să vorbeşti natural. Şcoala dicţiunii — spun toţi regisorii şi şefii de producţie — e un fundament mult mai important şi mai indispensabil. Ceeace însă din păcate n'au ştiut până acum actorii de cinema, e că o asemenea şcoală trebuie s'o facă cu muncă grea şi cu studii asidue, căci din naştere n'are nimeni darul dicţiunii perfecte.

Aşa dar, pentru acei cari intenţionează să joace în filme vorbitoare sau cari visează să-şi facă o carieră pe acest tărâm, prima condiţie este să urmeze cel puţin un an o şcoală de artă dramatică, sau în cel mai rău caz, o şcoală de dicţiune.

Urmarea unor asemenea cursuri la actori cu însuşiri pedagogice, ei înşişi meşteri ai dicţiunii, e recomandabilă în special, pentru că novicele fără experienţă — ca să dăm un exemplu elocuent, — dacă ar avea să strige ceva într'o scenă, ar răguşi complet după câteva ceasuri — atât trebuie socotit pentru filmarea unei singure scene, dacă punem la socoteală numeroasele repetiţii cari precedează filmarea, — astfel că, de bine, de rău, din cauza glasului neînvăţat al acestui novice, ar trebui întreruptă filmarea. Un actor care a urmat însă o şcoală de dicţiune, va şti totdeauna să-şi conducă glasul în chip economic şi să nu ajungă la asemenea rezultate penibile. De aceea, în străinătate, se preferă totdeauna la angajamente actriţe cari au mai jucat şi pe scene de teatru.

Deşi, după ultimele inovaţii technice, glasul e redat de filmul sonor în vibraţiile sale cele mai subtile, se aleg deobicei actriţe cu glasul subţire. Vocile înalte se aud pe ecranul sonor ceva mai joase, pe când cele dela natură joase depăşesc uşor tranziţia până la timbrul masculin, ceeace nu sună totdeauna prea frumos dintr'o gură mică de femee.

Dar arta de a cânta?

Dacă o actriţă vrea să aibă cele mai uşoare perspective de a fi angajată pentru operete sau opere filmate, inevitabil va trebui să urmeze înainte cursuri de canto. In genere, pentru filmul sonor, actorul trebue să aibă ureche muzicală, spre a putea rosti ritmic replicele, spre a le da un tempo adecuat şi o muzicalitate agreabilă auzului.

Jenny Jugo, reprezentantă delicioasă a tipului actriţei de film

Prin urmare, în orice caz, educaţia muzicală e neapărat necesară.

E nevoe de fizic frumos în filmele sonore?

Dacă fizicul frumos e astăzi de o însemnătate mai secundară de cum a fost pe vremuri, nu e mai puţin adevărat că mai ales pentru rolurile de amorezi se caută şi azi oameni frumoşi, cari dispun de un fizic cât mai simpatic, dar cu deosebire de un cap cu trăsături regulate şi armonioase. Fetele cu picioarele în formă de X sau de O sunt cu atât mai puţin apte să apară în filme, cu cât nu vor putea umbla niciodată cu eleganţă pe o scenă.

De o importanţă mai mică este dacă statura actorului sau actriţei este mai înaltă sau mai scundă. La distribuirea rolurilor, amănuntul acesta este în funcţie de partener şi de cerinţele scenariului.

Intr'un obraz normal, bine proporţionat, fruntea — spun meşterii grimei — trebue să fie bombată, bărbia nu se cade să fie ascuţită, nici rotundă şi nici prea accentuată, iar nasul să nu fie «în vânt», ci în stil elin şi cu nări bine profilate.

Expresia ochilor trebue să poată oglindi manifestările sufleteşti. Culoarea irisului nu se cade să fie de un albastru prea deschis, deoarece fotografia transformă o asemenea nuanţă spălăcită, în alb. Dinţi stricaţi sau cari nu sunt de albeaţa laptelui, desfigurează deasemenea pe actorul de film; când actorul râde, e absolut necesară o impresie estetică. O gură, urâtă din punctul de vedere al necesităţilor filmului, poate căpăta totuşi o formă mai aleasă, graţie unei machiări ingenioase.

O chestiune tot atât de importantă e aceea a culoarei părului. Blond sau brun: aceasta e întrebarea! Operatorii răspund la această problemă cu constatarea că părul blond iese de multe ori mai frumos în film, decât părul negru.

Din pricina aceasta, multe novice pun să li se oxigeneze părul, spre a avea mai multe şanse de a fi angajate. Dar vai! obiectivul aparatului de filmat e foarte crud: părul negru dela natură nu poate fi tăinuit chiar dacă a fost oxigenat, şi apare în film cu o nuanţă întunecată, pe câtă vreme femeile blonde dela nord — chiar dacă au părul mai închis — par a-l avea

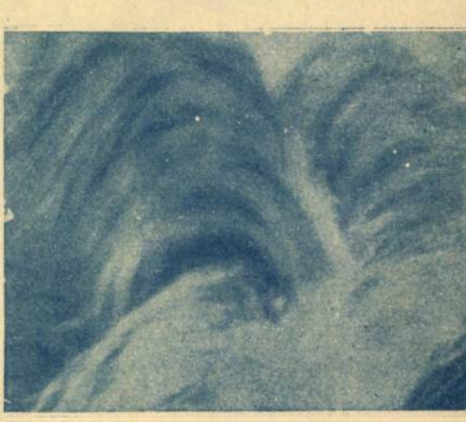

Părul blond dă cele mai frumoase efecte în film

(Urmează în pag. 27).

blond deschis, aceasta spre deosebire de femeile din rasa slavă şi romană. Ştiţi desigur cu toţii că femeile ideale ale lui Tizian — adică cele cu părul roşcat — par foarte pătimaşe pe ecran, dar părul le iese negru.

La angajamentele pentru filme, nasurile urât formate sunt o serioasă piedecă. Şi totuşi: Gloria Swanson şi Marlene Dietrich au reuşit — cu toate că n'au nasul frumos — să facă o carieră strălucită, — e drept, după o ucenicie din cele mai dificile.

Dar şi cele mai frumoase fizionomii trebuie să ascundă în primul rând o bogată viaţă lăuntrică. Aptitudinile de mimică şi stăpânirea absolută a tuturor muşchilor faciali nu sunt deajuns. In special filmul vorbitor caută desăvârşite personalităţi actoriceşti. O Asta Nielsen — chiar urâtă — va emana întotdeauna un fluid neegalat şi va cuceri publicul cu o mult mai mare intensitate, decât vedetele americane de duzină, decât fetele dulci şi girls-ele apetisante.

Aptitudinile sportive

sunt cu atât mai bine venite, cu cât ele crează artiştilor elasticitatea trupului şi condiţionează linia sveltă, cerută încă şi azi de către exigenţele modei.

Dat fiind că în anumite scene se cere ca actorul să boxeze, să înoate, să călărească, să facă scrimă, ba chiar să şi sboare, postulanţii trebuie să aibă cel puţin cunoştinţe elementare despre toate acestea. Şi cum dansul nu lipseşte din aproape niciun film modern, actorii trebuie să cunoască absolut toate dansurile, dela cele mai vechi, până la cele mai noui.

Câteva cuvinte despre nervi şi facultatea de concentrare

Spre deosebire de teatru, filmele nu se realizează în ordinea consecutivă a episoadelor din scenariu. Se iau toate scenele cari au acelaş decor şi se turnează unele după altele, chiar dacă între ele e o cât de mare scurgere de vreme. Actorul ecranului trebue prin urmare să se poată concentra mereu şi să trăiască crâmpeiele rolului său după necesităţile filmării şi nu după desfăşurarea logică a evenimentelor acţiunii.

Mai toate scenele importante din filmele sonore sunt repetate ceasuri întregi, înainte ca regisorul să dea ordinul filmării. Interpreţii trebuie să aibă deci nervi de oţel, ca să poată trăi câte patru şi cinci ceasuri în şir, necontenit, aceeaş situaţie. Şi nu punem de fel la socoteală faptul că în studio-uri aproape că nu se cunosc pauzele de odihnă.

Deasemenea nu trebuie să uitaţi că actorii de film nu ştiu ce este «ziua de opt ore», ci că trebuie să muncească uneori până şi nopţi întregi, pentru ca decorul nou să poată fi montat la termenul fixat în locul celui vechi şi să se economisească astfel cheltuieli cari altminteri s'ar urca considerabil.

Uriaşele lămpi Jupiter au o influenţă pernicioasă asupra ochilor şi provoacă violente dureri de cap artiştilor nu prea rezistenţi fiziceşte. Datorită faptului că studio-urile sunt închise ermetic şi aerisite numai în chip artificial, aerul dintr'însele e greu, aproape insuportabil.

Condiţii intelectuale

Afară de cultura generală, care trebuie să atingă toate domeniile intelectuale, actorii cari vor să aibă şanse mai mari de angajament în film, trebuie să poată vorbi şi câteva limbi străine.

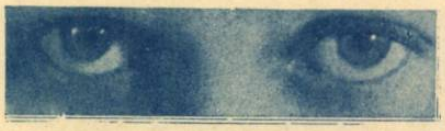

Un chip fără ochi expresivi n'are ce căuta în film

La realizarea versiunilor în graiul ţărilor respective, se angajează actori cari au ca limbă maternă limba în care e vorbit filmul, căci s'a constatat că e greu să exprimi stări sufleteşti într'un idiom străin. Totuşi, cunoaşterea mai multor limbi străine e necesară pentru înlesnirea individuală a actorilor, în cazul când sunt trimişi să filmeze în ţări în cari se vorbeşte altă limbă.

Dinţii frumoşi sunt absolut necesari, căci râsul îi desvăluie

Alte câteva indicaţiuni preţioase

Onorariile fabuloase, cari se atribuie artiştilor de cinema din Europa, există în genere numai în fantezia admiratorilor lor. Mult mai puţin câştigă fireşte — mai ales în situaţia actuală, atât de precară, a industriei cinematografice — actorii tineri, cari joacă fără ca numele să le fie încă trecut în distribuţie.

Admiţând că aţi obţinut un angajament, să ştiţi că acesta este un noroc deosebit, o întâmplare fericită, a cărei repetare sunteţi siliţi s'o aşteptaţi după aceea luni de zile, ba chiar întregi jumătăţi de an.

Cine trebuie deci să renunţe la o situaţie formată în alt domeniu sau n'are suficiente rezerve băneşti spre a putea rezista un timp nelimitat sau a-şi face o garderobă elegantă, să renunţe — chiar dacă se simte că are talent, dicţiune şi fizic agreabil — la laurii nesiguri ai gloriei cinematografice! E just că filmul a adus câtorva privilegiaţi ai soartei noroc şi reputaţie. Tot el însă a aruncat în cea mai neagră mizerie mii de oameni, cari fuseseră atraşi de strălucirea lămpilor Jupiter întocmai ca musculiţele de lumină...

Alfred Joachim Fischer

Un avion elicopter

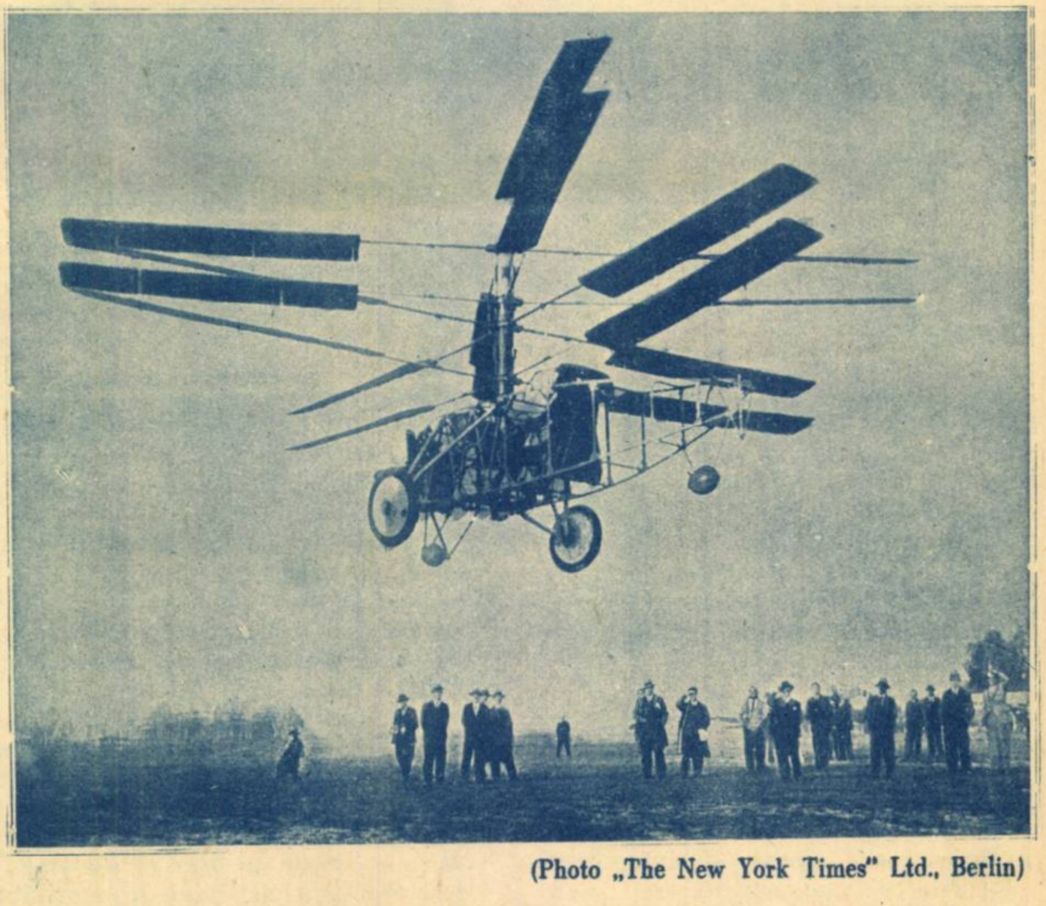

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

La Barcelona s'au făcut deunăzi experienţe cu un avion ciudat, care seamănă in construcţie cu aeroplanul „autogir" al inventatorului spaniol la Cierva. Experienţele au dat rezultate excelente.

S'a descoperit atomul... timpului!

Curioasele consecinţi ale teoriilor lui Einstein

Einstein, revoluţionarul astronomiei şi fizicei, se găseşte acum în America, care în urma crachurilor financiare în serie a devenit un continent al... relativităţii.

Cum numele acestui mare astronom e acum iar la ordinea zilei, credem interesant a publica mai jos câteva din curioasele consecinţi ale teoriei relativităţii.

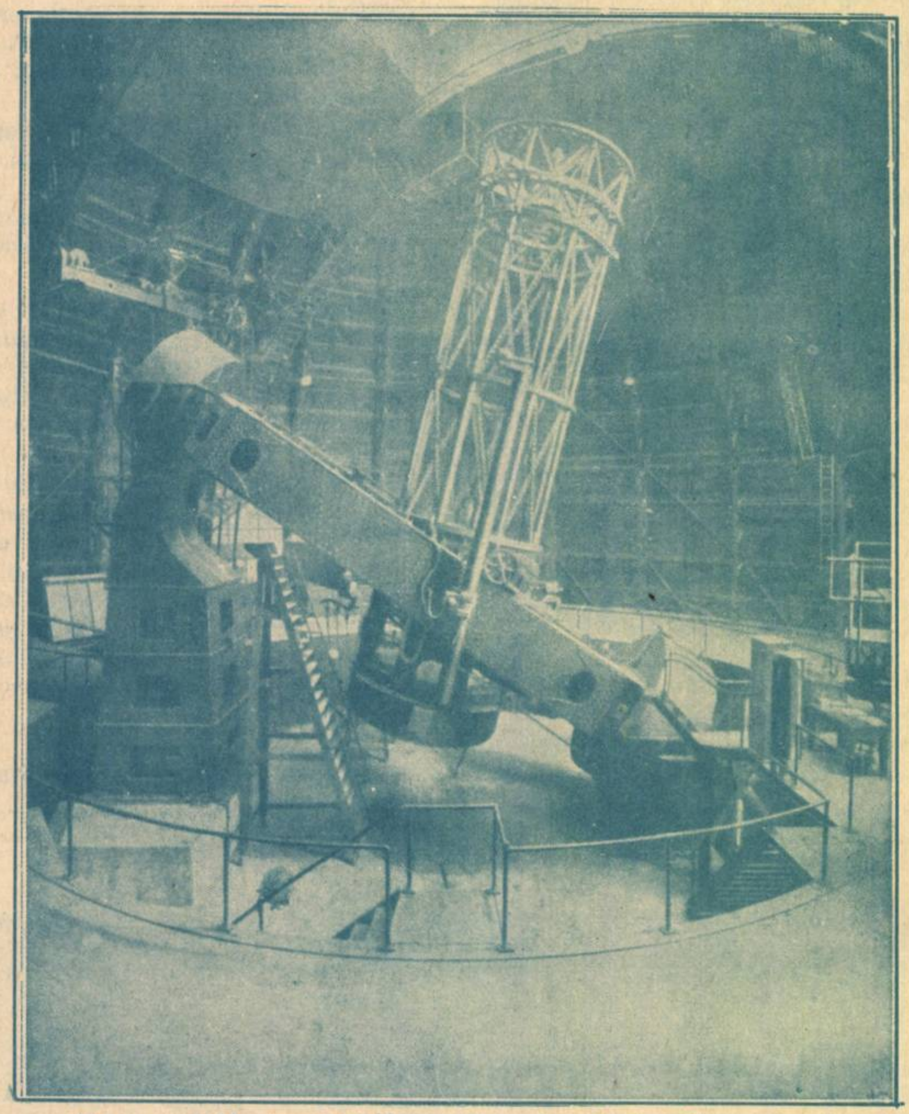

Telescopul Hooker de $2^{1}/_{2}$ m. diametru, de la Observatorul Mont-Wilson (California)

Cum însă articolul nostru, deşi e scris popular, nu va fi priceput chiar atât de uşor, cititorii vor trebui să-şi forţeze atenţiunea şi să mai consulte vre-un dicţionar în cazul când vor da de unele cuvinte ce li se par neînţelese. In tot cazul, cei cari nu vor înţelege în întregime această cronică ştiinţifică, se vor mulţumi totuşi că au priceput *grosso modo* ce vrea Einstein.

Revoluţia fizicei

Trăim în secolul revoluţiilor. Nu e dar o surpriză că şi fizica a fost revoluţionată prin teoria relativităţii.

Fizica veche admitea dublul principiu al conservării materiei şi energiei, făcând bineînţeles distincţia între aceste două atribute şi declarând chiar imposibilitatea transformării materiei în energie şi a energiei în materie.

Fizica nouă a lui Einstein, Broglie şi a altor prometei contemporani, se ocupă şi în laborator cu *dematerializarea materiei* şi cu *materializarea energiei,* ba s'a dovedit prin experiente şi prin calcul că în ultima instanţă nici nu există materie, ci numai energie.

Einstein dovedi că energia are inerţie, *greutate* şi o structură. El reuşi să cântărească o rază de lumină prin calcul, cum cântăresc negustorii mărfurile în balanţă.

Einstein e acum în drum spre California, şi în curând va încerca dovedirea experimentală a calculelor sale cu ajutorul celui mai mare telescop din lume, instalat pe muntele Wilson (California).

S'a calculat că energia internă a unui gram de materie la temperatura de 273 gr. C. (zero absolut) echivalează cu energia a 3.000.000 kg. de huilă.

Einstein consideră şi *travaliul mintal* ca o energie *sui generis,* aşa că vechea problemă metafizică a raportului dintre spirit şi corp devine de azi înainte o simplă problemă de fizică.

Particulele «Quanta»

Teoria nouă a structurei energiei a avut un mare răsunet în primii ani după război.

Cercetările asupra căldurei specifice a solidelor la temperaturi joase şi studiul repartiţiei energiei în spectrul corpurilor negre, a condus pe fizicianul *Max Planck,* fost rector al Universităţii din Berlin, mai târziu şi pe *Einstein,* să admită — bazaţi bineînţeles pe calcule şi experienţe migăloase de laborator — că schimburile energetice s'ar compune din cantităţi elementare individuale, analoage atomilor-materie.

Am avea dar un fel de atomi de lumină, atomi de căldură, atomi de electricitate, etc.

Planck a denumit aceste particule de energie *quanta* şi a dovedit că ele sunt zvârlite în vid cu iuţeala de 300.000 km. pe secundă, ceeace înseamnă o reîntoarcere senzaţională la teoria emisiunei lui Newton. E drept, această revenire la o teorie aruncată peste bord de 200 de ani, e mult modificată, dar face să dispară *eterul* (?!), acel mediu ipotetic servind pentru propagarea ondulaţiunilor radio-electrice, a luminei, a razelor X, etc.

Suprimarea eterului ar fi una din cele mai curioase consecinţi a teoriei lui Planck.

Deocamdată, până se vor lămuri fizicienii între ei dacă într'adevăr există sau nu mai există Eterul, fapt ce nu interesează chiar prea mult publicul cititor al unei reviste populare, să ne mulţumim ştiind că realitatea externă, care ne poate fi cunoscută, e dată de diverse schimburi de energie.

Ostwald, ilustrul chimist şi popularizator al ştiinţei, avea dar dreptate, susţinând încă acum vreo 20 de ani că toate corpurile n'ar fi altceva decât o condensare de energie.

Şi dacă savanţii au reuşit să cântărească la balanţa de laborator un punct pe *i,* să nu ne surprindă că tot ei ar putea număra exact numărul *atomilor* de «materie» şi al *electronilor,* ori chiar al particulelor *quanta* cuprinse într'un punct pe *i.*

Există atomii energiei ?

Se cunosc o mulţime de fenomene care dau o interpretare experimentală atomilor de energie.

Astfel viteza electronilor în curentul fotoelectric (fenomenul lui Hertz), rezultat din emisiunea razelor catodice a metalelor sub acţiunea luminei, e aceeaşi pentru lumina cea mai intensă ca şi pentru cea mai slabă, fenomen ce nu pote fi explicat altfel decât prin teoria quantelor.

Deasemenea ionizarea gazelor (dezagregarea moleculelor gazoase) prin lumina ultra-violetă, după experien-

(Citiţi continuarea în pag. 30).

„OGLINDA LUMII"
8 Ianuarie 1931
No. 2
Red. și admin. București I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 lei pe an

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

Comoara lui Crassus

La Pompei s'a descoperit în subterana unei case aristocratice o comoară care va putea umple un muzeu întreg.

E vorba de șease lăzi mari, conținând o cantitate mare de obiecte de giuvaergerie, toate sculptate și cizelate.

In afară de valoarea lor artistică, obiectele acestea reprezintă mai multe tone de argint, metal și aur masiv.

Profesorul Majuri presupune că proprietarul acestei locuințe trebue să fi fost Crassus.

Curcubeu vestitor

Pe când se afla pe o plajă, un tânăr muncitor agricol din Japonia observă un curcubeu și îl interpretă imediat ca semn care vestește un cutremur de pământ.

El telegrafiă unui profesor de geologie dela Universitatea din Kyoto, indicându-i ora și locul unde se va produce cutremurul.

Profesorul rămase uluit când primi depeșa. Aflând apoi, din edițiile speciale ale ziarelor, că se produsese în adevăr catastrofa, el fu și mai uimit și comunică lucrul profesorului Skida, unul din cei mai celebri sismologi și profesor la Universitatea din Kyoto.

Trebue să începem oare să ne temem de acum înainte, când vedem un curcubeu?

Regina care fotografiază

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o paradă a cadeților, din Copenhaga, regina Danemarcei a fost văzută de mai multe ori în poza de mai sus, fotografiindu-l pe regele Danemarcei, augustul ei soț.

Proecte fantastice de monumente

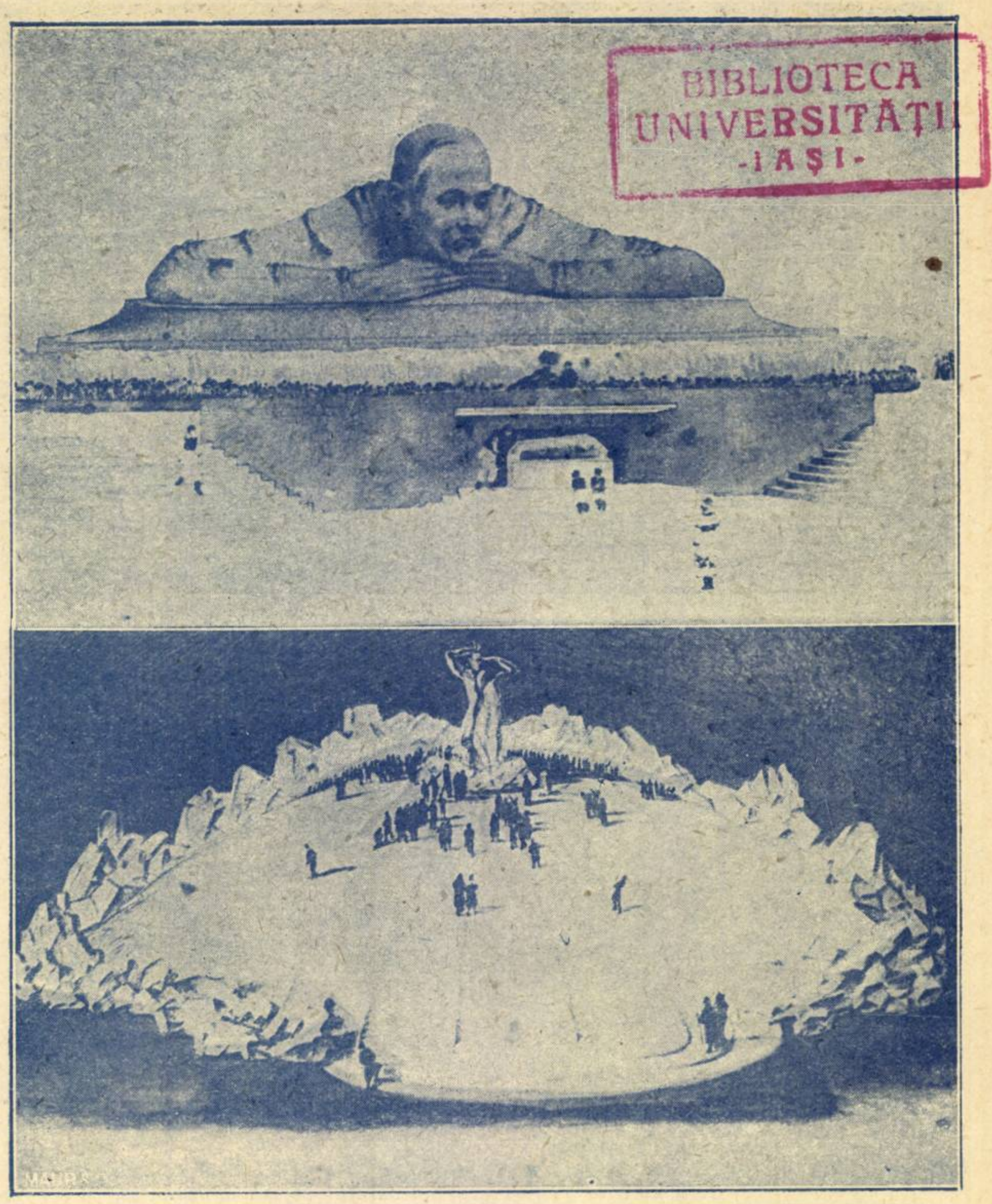

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Sculptorul italian Mario Petrucci, domiciliat la Viena, a creiat aceste două sensaționale proiecte de monumente: cel de sus pentru Len in, cel de jos pentru Amundsen. Amândouă au șansa de a fi realizate.

Răsbunare originală

Un American bătrân, căruia îi plăceau recepțiile, observă în curând că oamenii cari veneau la dânsul, o făceau numai de dragul bufetului.

Când cei doi servitori în livrea deschideau ușile sufrageriei, se producea o adevărată năvală, nu spre aur, ci spre mâncărurile și băuturile de acolo.

Aceasta desgustă în cele din urmă gazda, care hotărâ să nu mai primească. Inainte, însă, vru să se răzbune pe musafirii săi obicinuiți, în speranța de a le da o lecție.

El se adresă deci unei case de accesorii teatrale și îi comandă prăjituri de cauciuc, sandviciuri de carton, diferite trufandale imitate și butelii trucate de băuturi. Apoi masa fu pusă cu toate aceste... bunătăți, al căror aspect era foarte atrăgător.

Când valeții deschiseră ușile, se produse obicinuita năvală.

Ea se transformă imediat într'o scenă demnă de un circ și într'o fugă indignată și violentă. Se spărseseră câteva măsele pe sandviciurile și prăjiturile de cauciuc...

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC*;
Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaș.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Turnul din Babel reconstruit

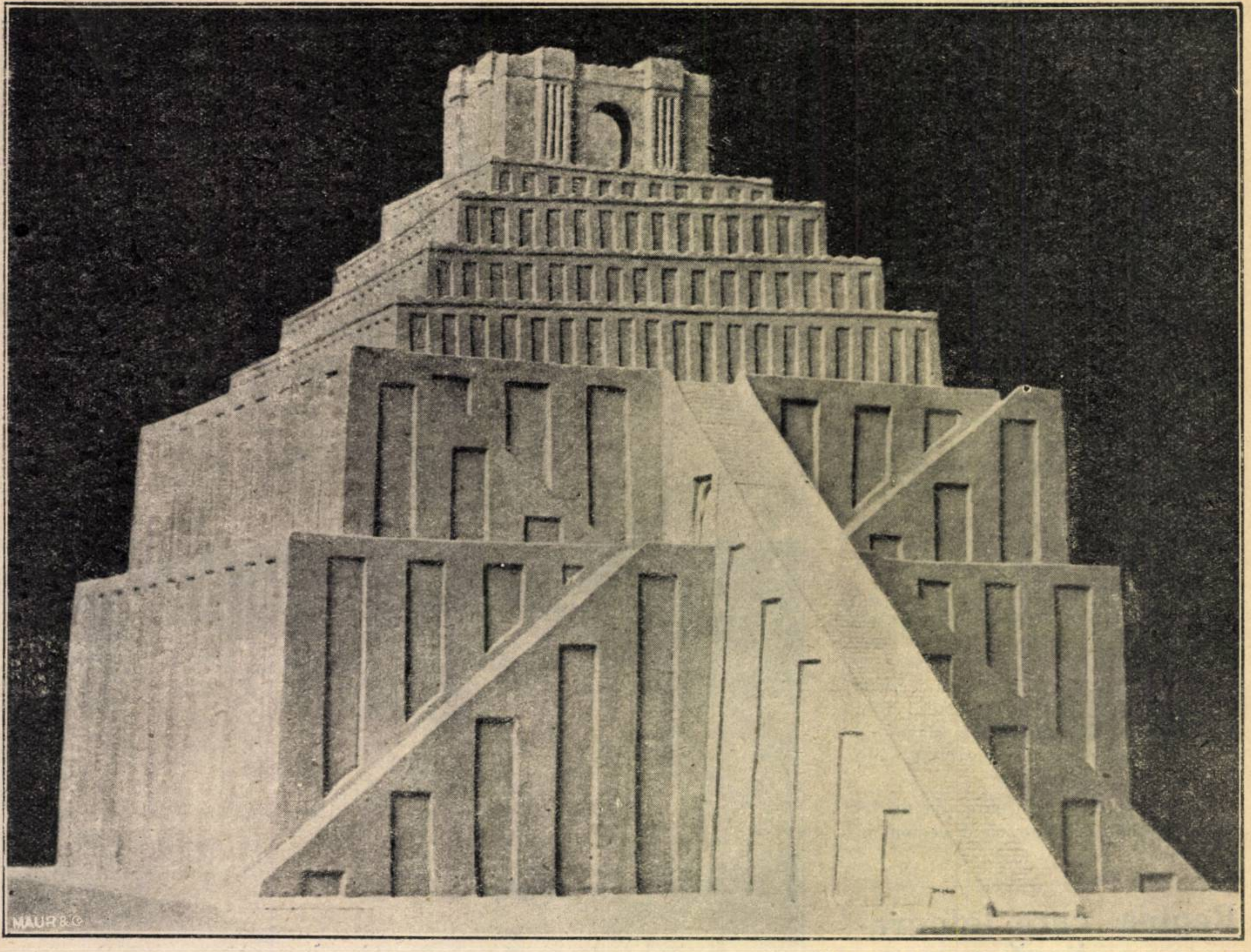

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Profesorul Eckhard Unger din Berlin a reconstruit turnul din Babel după niște plăci cu inscripții cuneiforme, cari au fost găsite. Iată care ar fi fost deci adevăratul aspect al turnului, care a amestecat atunci limbile.

S'a descoperit atomul... timpului

(Continuare din pag. 28)

țele lui J. J. Thomson, e încă un argument pentru existența acestor curioase quante.

Teoria radiațiunilor și a quantelor a dat mult de lucru lui *Henri Poincaré,* cel mai mare matematician al veacului nostru, în ultimul an al vieții sale.

Fizicienii *Langevin, Epstein* și *Broglie* (acesta din urmă, deși foarte tânăr, a luat premiul Nobel anul trecut) au adus și ei noui contribuții în teoria quantelor, dar cea mai mare desvoltare a acestei teorii a dat-o firește *Einstein.*

Literatura quantistă e atât de vastă, încât s'au publicat sute de memorii în limbile germană, franceză și engleză (poate și în limba română, dar necunoscute nouă).

S'a dovedit nu numai existența atomilor de energie, dar quantele au putut fi chiar numărate cu ajutorul unor celule foto-electrice, cum sunt cele întrebuințate în televiziune.

Astfel, după socotelile astronomilor și fizicienilor, ochiul omenesc ar absorbi 360 quante pe secundă dela lumina stelei celei mai palide care se poate observa.

Așa se crede.

Atomii timpului

Și acum am ajuns la partea cea mai senzațională a modestei noastre cronici științifice.

E vorba de atomii timpului.

Energia fiind atomică, ea nu poate avea decât o structură *discontinuă,* cași materia.

Noi nu putem împărți la infinit o bucată de fer sau de cărbune. Cea mai mică particulă e atomul și jumătăți de atom nu există.

Energia, la fel, se divide până la quanta.

Nici timpul nu se mai poate divide la infinit. Dacă mintea noastră poate admite existența unor *durate* infinit de mici, fizica modernă refuză însă acest lucru, inexistent în realitate.

Conform teoriei relativității generale și conform teoriei quantelor, *cea mai mică părticică de timp ce poate exista este limitată.*

Există dar și atomul de *timp!*

Gândirea omenească a creat algebra numerelor imaginare și calculul diferențial absolut. Ea poate crea universuri ireale ca lumea umbrelor lui Ulise. Einstein a distrus cele două infinituri.

Cosmosul e limitat și raza sa a fost calculată, după indicațiunile noastre, până și de cititorii acestei reviste.

Punctul e și el limitat, deși matematicește se poate admite existența unui punct infinit de mic.

Timpul e și el limitat între infinitul mare și infinitul mic.

L. Florin

Diamantul fatal

Mrs. Mac-Lean din înalta societate americană, a cerut să fie divorțată de soțul ei, dela care pretinde o pensie de 10.000 dolari, pe lună, pentru dânsa și cei trei copii.

Nenorocirea ei conjugală e atribuită faptului că ea posedă un diamant care a pricinuit o grămadă de catastrofe acelora cari l'au deținut înainte. Mrs. Mac-Lean îl cumpărase acum douăzeci de ani cu 300.000 dolari.

Se spune că a fost adus în secolul XVII din centrul Asiei, și vândut lui Ludovic XVI, care nu a fost totuși un monarh nenorocit.

Au ei-au ele „sex-appeal?“

Concursul nostru de fotografii, intitulat „Au ei — au ele sex-appeal" s'a terminat de curând.

Am rugat pe cititori, încă de la inceputul concursului, să păstreze numerele din „Oglinda Lumii" cu clişeele apărute, spre a putea vota apoi, care din cei prezentați de noi au mai mult „sex-appeal".

Fotografiile sunt toate numerotate. Votarea se poate face deci pe o simplă cartă poştală, indicându-ni-se numărul, cu mențiunea „Pentru sex-appeal".

Primim aceste voturi la redacție până în ziua de 17 Ianuarie.

Rezultatul concursului il vom publica în numărul nostru cu data de 27 Ianuarie.

Fetiță premiată

(Photo „The New York Times")

La o serbare de călărie pentru copii din Tuxedo (Statul New York), fetița Mary Mc Mahon a obținut premiul întâi cu poneyul ei „Tourquoise".

Expoziție culinară

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

O masă cu mâncări delicioase, preparate de bucătari renumiți şi prezintate cu prilejul recentei Expoziții culinare din Berlin.

Cele 370 de pendule ale regelui George

Revizuirea tuturor pendulelor din palatele regale britanice se face în fiecare an, pe timpul când curtea Engliterii îşi are reşedința la Balmoral. Și operația aceasta nu e tocmai uşoară, de oarece regele George posedă o colecție de pendule unică în lume şi cu drept cuvânt faimoasă.

Pendulele regale sunt în număr de o mie; din fericire sunt destul de împrăştiate, astfel că urechile suveranilor englezi nu sunt obosite de sutele de pendule care îşi urmează în acelaş timp tic-tacul. Cu toate acestea, castelul Windsor adăposteşte numai el 370 de pendule.

Pentru curățirea şi regularea acestor piese de ceasornicărie, lucrează două duzini de oameni timp de două luni. Remontarea, avansarea sau darea lor înapoi în epocile când se schimbă orariile (de vară şi de iarnă) dau de lucru la mai mulți oameni.

Cea mai mică din aceste pendule e poate şi cea mai interesantă. E un dar oferit de Enric VII Annei Boleyn în dimineața căsătoriei lor. Mai târziu, această minusculă capodoperă a devenit proprietatea lui Horace Walpole şi a fost răscumpărată de regina Victoria.

Cea mai ciudată dintre pendule datează depe vremea lui Ludovic XV. Ea reprezintă un cap de negresă. Intr'unul din ochi se văd orele, în cellalt minutele.

Căsătorie în pușcărie

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

In inchisoarea din Detroit (America), tânărul George Brown, condamnat la 20 ani recluziune pentru tâlhărie, s'a căsătorit cu iubita sa, care e liberă. Iată aci, dela stânga spre dreapta: judecătorul Gerard Groath oficiând cununia, condamnatul George Brown, sofia sa şi o martoră.

Câini deştepți

La New-York s'a luat amprenta unei labe dinainte a câinelui «Rago», care a fost în război mascota diviziei I americane.

Amprenta aceasta şi o biografie a fox-terrierului vor fi trimise muzeului imperial britanic al războiului.

Cu prilejul luărei acestei amprente, generalul de brigadă Holbrook a adresat lui «Rago» o cuvântare, pe care câinele părea că o pricepe, căci îşi mişca tot timpul laba rănită de un obuz german.

Alt brav animal e cățeaua savantă «Tess», care, miraculos salvată de sub roțile unui automobil de către un agent de poliție din Nisa, a făcut în ziua armistițiului o chetă pentru orfanii poliției din Nisa. Cheta a dat 135 franci, la care proprietarii cățeluşei, d. şi d-na Harry Bruton, au adăogat 65 franci pentru completarea sumei.

Pagina problemelor

Deslegarea problemei lui Arhimede

D-l *Ovidius Idriceanu-Igrov* (Bârlad), a rezolvat prin algebră problema lui Arhimede.

Enunţul acestei probleme de 2000 de ani vechime e următorul:

«Un obiect de bijuterie construit dintr'un aliaj de aur şi argint cântăreşte 1000 de grame. Pus în apă, perde 60 grame din greutatea sa.

Se întreabă cât aur şi argint are acest obiect, ştiind că densitatea apei e 1, a argintului 10,5 şi a aurului 19,3».

NOTA: Problema se rezolvă foarte uşor prin algebră, însemnând cu *x* greutatea aurului şi cu *y* greutatea argintului.

Iată cum a procedat d-l Idriceanu-Igrov.

D-sa a aranjat următorul sistem de 2 ecuaţiuni cu 2 necunoscute:

$$1)\ x+y=1000$$

$$2)\ \frac{x}{19{,}3}+\frac{y}{10{,}5}=60$$

Rezolvând sistemul, găsi că aliajul are 811 grame aur şi 189 grame argint.

Soluţia d-lui Igrov, deşi puţin greşită, o acceptăm totuşi, fiind foarte aproape de adevăr.

Soluţia exactă e următoarea:

812 grame aur.
188 grame argint.

Cei 3 noui premianţi

Conform promisiunei de a acorda câte trei premii matematice în fiecare lună, redacţia revistei «Oglinda Lumii», examinând vasta corespondenţă trimisă de harnicii noştri cititori, dă următoarele noui premii, ţinând seama de numărul punctelor obţinute:

PREMIUL I constând din 10 (zece) broşuri din Biblioteca ştiinţifică «Orizontul», a fost obţinut de d-l Constantin BANU, *elev al Şcoalei militare de Artilerie, bateria I (Timişoara).*

PREMIUL II de 8 (opt) broşuri din aceeaşi bibliotecă a fost obţinut de d-l Nic. G. ARSENE, *elev cl. VI-a liceală (Chişinău).*

PREMIUL III de 6 (şase) broşuri a fost acordat d-lui I. NIŢULESCU *(Galaţi).*

Cei 3 premianţi sunt rugaţi a-şi comunica adresa Ad-ţiei noastre (Editura «Eminescu» str. Inginer A. Saligny 2, Bucureşti I) spre a li se trimite cărţile.

*

Vechii şi nouii premianţi pot continua a ne trimite soluţiunile problemelor publicate în numerele 50, 51 şi 52 ale revistei.

Nădăjduim să putem anunţa în curând acordarea unor premii mai mari, în bani, *pentru încurajarea acelora care îşi sacrifică ore întregi pentru a găsi o cifră.*

Şi acum vom publica o parte din soluţiile primite, ce vor interesa desigur şi pe cei necăjiţi că n'au putut rezolva problemele noastre atât de curioase şi relativ uşoare.

Soluţiunea problemei de aritmetică

Toţi cititorii cari au rezolvat această problemă, au găsit că suma încasată pentru cele 60 de găini e 125 lei, după socoteala servitoarelor, şi de 120 lei după socoteala negustorului.

Am primit până în prezent aproape 1.000 de soluţiuni.

Primele deslegări ne-au fost trimise de *Dan Florescu* (Roman), *Serge Şişco* (Noua Suliţa), *d-na Nathalia C. Harlălău* (Iaşi), *Constantin Divitari* (Podul Turcului), *Iulian Strulovici* (Bucureşti), *Ovidius Idriceanu* (Bârlad) şi *Zamfir Georgescu* (Ploeşti).

Intr'un număr viitor vom publica cele mai bune soluţiuni primite.

Greşală de tipar

Un cititor semnând «Łatinist» relevă că în revistă a apărut «panem et problemae» în loc de «panem et problemas».

S'a tipărit *e* în loc de *s* din eroare, ambele substantive fiind în realitate la acuzativ şi nu unul la nominativ, cum a apărut greşit în revistă.

Problema indiană No. 2

Au fost 15 albine.

Numărul lor se găseşte din ecuaţia

$$\frac{x}{5}+\frac{x}{3}+3\left[\frac{x}{3}-\frac{x}{5}\right]+1-x=0$$

Soluţiuni bune am primit dela d-nii: *Serge Şişco* (Noua Suliţă) şi *Ov. Idriceanu-Igrov* (Bârlad).

Problema arabă No. 2

Arabul avea 36 cămile. Prima soluţie a acestei probleme a fost trimisă de d-l *I. Ghingold* (Bucecea).

Problema miliardului

Tot *I. Ghingold* din Bucecea (jud. Botoşani) a trimis prima deslegare a problemei miliardului.

D-l Ghingold ne spune că un miliard se poate număra în 166 ore şi 40 minute, iar budgetul României pe 1931 se poate număra în 226 zile, 9 ore şi 20 minute în ipoteza că ar fi numai de 32 miliarde şi 600 milioane lei.

Restul problemelor şi deslegătorilor în numerele viitoare.

Numele deslegătorilor problemelor

Am mai primit deslegări dela următorii cititori şi cititoare:

BACĂU: Locotenentul Năstase Vasile din regimentul 4 artilerie grea; Tudor Anghelescu, elev; Minel Stavăr.

BARLAD: Ovidiu Idriceanu-Igrov (premiul I); Alex. I. Dobrinescu, elev cl. 7-a; Dorel Gh. Nonescu; Mircea Gh. Ionescu.

BALŞ (jud. Romanaţi): Lenuţa, Fănică şi Ionel Nicolaescu.

BOTOŞANI: M. Şindrilă, elev.

BRĂILA: Spirache N. Travlos.

BRAŞOV: d-ra Hortansa Constantinescu.

BRĂTIANU (jud. Brăila): I. Coriviades.

BUCUREŞTI: Paulina dr. Erdreich; inginer Gh. Niculescu, Ştefan Voiculescu, Nicolae L. Petrescu, elev Şcoala comercială; Mircea O. Crăciunescu; Iacob Braunstein; Dan Aberman; Alex. Golumbeanu, Ionel Segall; Vasile Mateescu; Mitică Popovici.

BUZĂU: Iulius Segall.

CRAIOVA: Vladimir Buga; Ştefan Cernăuca; Ştefan Gavriliu; Ioan Petrescu.

CONSTANŢA: D-ra Haimovici.

CHIŞINĂU: Nic. G. Arsene, elev cl. VI-a liceală (premiul II).

DOROHOI: Căpitan Gh. Suchilă, invalid de război; Elias Herşcovici.

DRĂUŞENI (jud. Târnava Mare): Margareta Apostolescu, elevă de liceu.

GALAŢI: N. Assaridache; I. Niţulescu (premiul III); Leon Estes.

HORODIŞTEA (jud. Lăpuşna): Eugen Popovici.

IALOMIŢA (jud. Dolj): Dumitru Grigorescu, lucrător tipograf.

IAŞI: Al. Haber; Gr. Holboca; Löw Pincu (com. Copou); Aron Braun (P. Iloaiei); Vasile Botez; Ionel Manoliu.

MERCUREA CIUCULUI: Dumitru Trifoiu.

MORENI (jud. Prahova): Dumitru Tocan.

NOUA SULIŢA (jud. Hotin): Serge Sişco (premiul III); Leon Klarman.

ORHEI: Iacob Semeonov.

ORŞOVA: D-şoara Lola D. Sporea.

PAŞCANI: Alex. Sassu.

R.-SĂRAT: D-ra Livia Codreanu; Silviu Codreanu.

SIBIU: Petrişor Aurel, absolvent al liceului «Gh. Lazăr»; Toma Dâmboviceanu.

SINAIA: Rudolf Valentino (?!); inginer Aurel Dresdner.

ROMAN: Dan Gh. Florescu, pavilionul ofiţerilor regimentului de gardă (premiul al II-lea al revistei noastre).

T.-SEVERIN: Jenică Pârjol.

TIMIŞOARA: Const. Banu, elev şcoala militară de artilerie, bateria 1-a (premiantul I al revistei noastre).

VALEA LUNGĂ (jud. Dâmboviţa): Gogu Rădulescu.

VATRA DORNEI: Isac Meimis, elev clasa V-a.

*

Cititorii sunt rugaţi să ne comunice în viitor, odată cu soluţiunile, adresa şi profesiunea. Elevii vor menţiona clasa şi numele şcoalei.

Ne-au trimis până acum soluţiuni: profesori, ingineri, ofiţeri, studenţi, elevi, meseriaşi şi chiar ţărani.

F.

A revenit moda veche

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

A revenit, pare-se, moda bunicilor noastre: talie mică, rochie lungă. Perechea aceasta de artişti de cinema din Hollywood ne reaminteşte cum se strângeau corsetele bunicilor noastre când erau fete sau tinere femei.

Cât trăesc animalele

In afară de elefanţi, cari ating adesea vârsta de două sute de ani, de balene, rinoceri şi hipopotami, animalele mamifere trăesc în general mai puţin decât oamenii. Printre păsări, pot deveni centenari vulturii şi papagalii.

In 1772 a fost capturat la Capul Bunei Speranţe un şoim care purta inscripţia «Iacob, 1610». Un vultur cu cap alb din menageria dela Schönbrunn a rămas în captivitate 118 ani.

Indienii spuneau despre papagalul celebru din Atures (Venezuela) că nu-l poate pricepe nimeni, de oarece vorbea limba uitată a tribului cu acelaş nume.

Canarii şi alte păsări cântăreţe nu trăesc mai mult de două decenii. Un cuc, cunoscut într'o anumită regiune fiindcă nu cânta corect, a fost auzit timp de 32 de ani consecutivi în aceleaşi păduri.

Reptilele pot îmbătrâni mult, batracienii de asemenea. Se cunoaşte longevitatea peştilor. E celebru cazul ştiucei din Kaiserlautern, care, prinsă în anul 1497, purta la una din aripile ei un inel cu data de 1230.

Nevertebratele trăesc mult mai puţin decât vertebratele; unele scoici ajung totuşi la vârsta de douăzeci de ani, iar paraziţii pot trăi mai mulţi ani. Pe când unii bondari mor la patru sau cinci luni, reginele albinelor trăesc adesea cinci ierni.

Insectele trăesc puţin; niciuna nu dispare atât de repede ca muştele zise efemere, care mor în chiar ziua naşterii lor, şi ca unii fluturi.

Banchet de 11.000 tacâmuri

Un banchet excepţional, la care au participat 11.000 comeseni, a avut loc de curând, în aceeaşi zi, la aceeaşi oră (ţinând seama de diferenţele de oră), în opt ţări din lume, pentru sărbătorirea aniversării a 60-a a unei mari case americane de produse alimentare.

Banchetul avu drept centru oraşul Pittsburg, unde s'au aşezat la masă 5.500 convivi. In acelaş timp au avut loc banchete identice în Anglia, Franţa, Belgia şi Spania (unde comesenii s'au întâlnit pela miezul nopţii), în Australia, unde banchetul a avut loc la orele 9 dimineaţa, şi în alte oraşe din Statele Unite.

O moarte care provoacă alta

Intr'un circ care da o reprezentaţie, într'un orăşel italienesc, un echilibrist de 23 ani făcu un număr deosebit de dificil pe o sârmă de oţel întinsă la 20 metri înălţime. Deodată se încovoiă sârma. Tânărul îşi pierdu echilibrul, căzu în vid şi îşi sfărâmă capul.

Când fu ridicat, era mort.

In aceiaşi clipă trebui să se ridice şi un alt corp, din public.

Era al unui spectator de 53 ani, căruia vederea dramei îi provocase atâta emoţie, încât leşină. Dus acasă, el muri pe drum.

Cel mai înalt om

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. Jake Erlich, American din Texas, trece drept cel mai înalt om din lume. Sosind zilele trecute la Londra, a făcut sensaţie pe străzi, mai ales când s'a adresat unui foarte înalt „policeman", pe care totuşi l'a întrecut cu mult ca înălţime.

APARE
UMORUL
REVISTĂ
UMORISTICĂ
DE FAMILIE

Cel mai mare telescop din lume

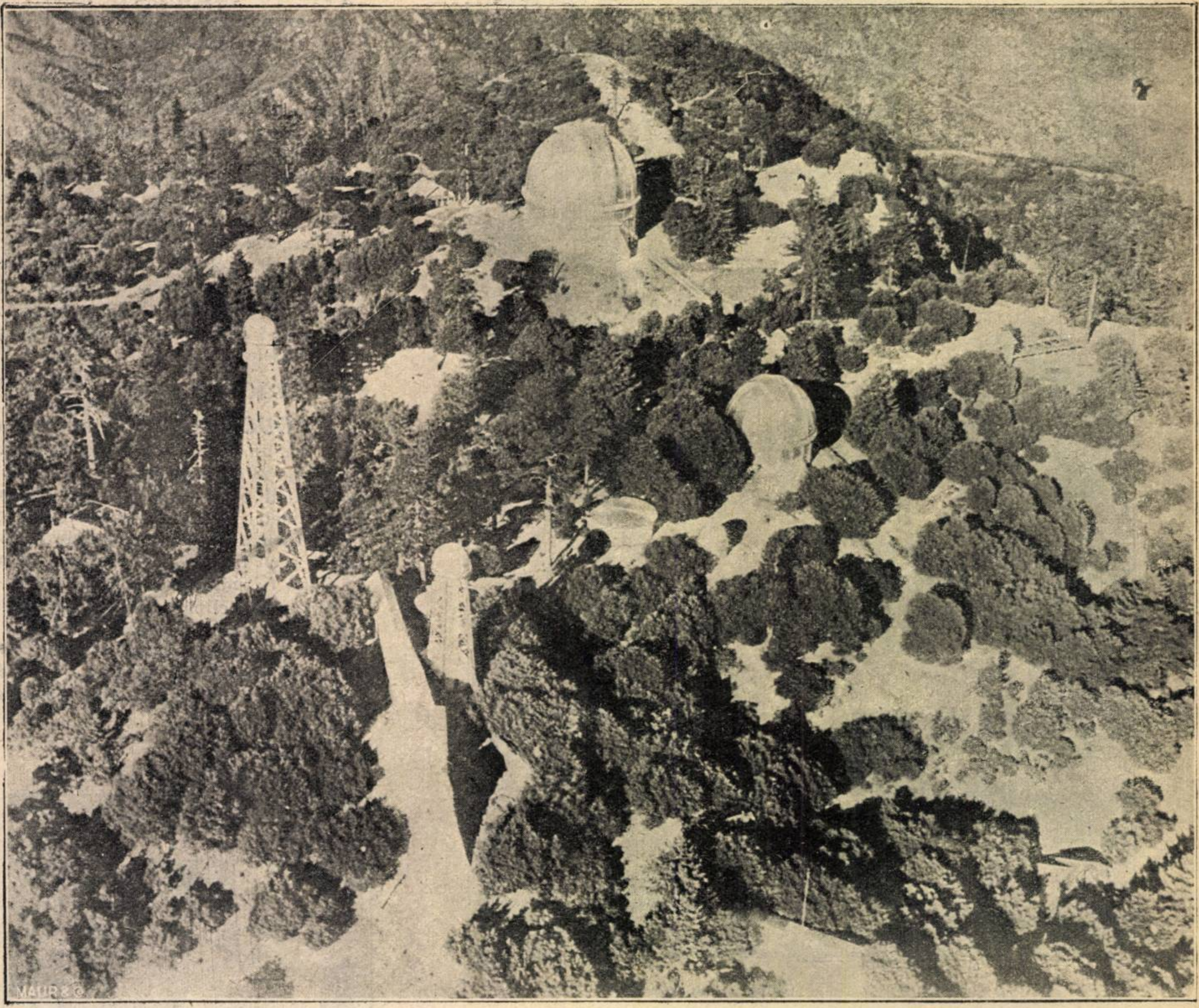

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Renumitul prof. Einstein a plecat de curând în Statele Unite spre a se convinge personal de ultimele progrese tehnice ale Americanilor. In deosebi vrea să viziteze cel mai mare telescop din lume, dela Observatorul Wilson din Pasadena (California). Fotografia noastră prezintă un aspect exterior al numitului Observatoriu.

Parlamentul britanic

Camera Comunelor e dreptunghiulară. Pe una din părţi se află tribuna străinilor; în faţă, sub un baldachin impozant, tronează un personagiu august, purtând o perucă lungă; e *speaker*-ul sau prezidentul, a cărui autoritate e absolută în desbateri. O masă masivă, *the table of the house*, este mobila importantă şi simbolică a sălii; e încărcată cu dosare, cărţi, cu Biblia, pe care jură fiecare membru nou, şi cu buzduganul. De ambele părţi se află băncile în amfiteatru ale deputaţilor.

La dreapta prezidentului e *Treasury Bench*, rezervată membrilor guvernului; în faţă, *Front Bench*, pe care ia loc şeful opoziţiei. Dispoziţia aceasta reflecta exact — până la sosirea laburiştilor — trăsătura caracteristică esenţială a vieţii politice engleze: despărţirea în două.

Whigs şi tories, liberali şi conservatori, stăteau faţă în faţă, — şi stau şi acum. Când un orator vorbeşte de un adversar, el spune totdeauna: «*The honorable gentleman opposite*» (onorabilul gentleman care şeade în faţa mea) şi dacă un liberal vrea să indice partidul conservator — sau contrariul — el spune aproape totdeauna: «*The other side*» (partea cealaltă).

Uneori, gata să se repeadă, adversarii se liniştesc în general foarte repede şi dacă oratorii se întâlnesc într'o casă amică, ei îşi surâd graţios şi spun poate, cum a spus într'o zi Gladstone lordului Randolph Churchill:

— Sper că nu sunteţi prea obosit de şedinţa de azi...

Aceasta dovedeşte că politica e, în toate ţările, lucru fără îndoială serios, dar care nu trebue luat prea în serios.

Din cauza micimei sălei din Camera Comunelor, băncile nu sunt numeroase, ceeace dă desbaterilor un caracter oarecum nepregătit, familiar. La Westminster, deputaţii dispun de o bancă pentru a şedea — dar nu totdeauna — şi fără pupitru; ei nu scriu, nu citesc, ascultă, aplaudă, protestează sau iau cuvântul.

Intrebările ce se pun guvernului, sunt de mai înainte imprimate şi numerotate; fiecare deputat capătă o asemenea listă, pe care urmăresc răspunsurile; un funcţionar strigă numărul: deputatul care a pus întrebarea, sau delegatul său, se scoală, citeşte câteva cuvinte, se aşează la loc şi se trece la numărul următor.

In modul acesta nu se pierde mult timp.

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Gânduri

Experienţa confirmă că slăbiciunea sau indulgenţa faţă de sine-însuşi şi asprimea faţă de alţii nu sunt decât unul şi acelaş viciu.

La Bruyère

⁂

Cei cari au fericirea, trebue să ne arate că nu posedă ceeace posedă toţi oamenii în sufletul lor.

Maurice Maeterlinck

Vânător de capete

(Photo „The New York Times")

Pe insula japoneză Formosa mai există, la indigenii sălbateci, mulţi vânători de capete, cari paradează cu capetele duşmanilor învinşi. Iată aci pe unul din aceşti barbari.

Un tank cu telegrafie fără fir

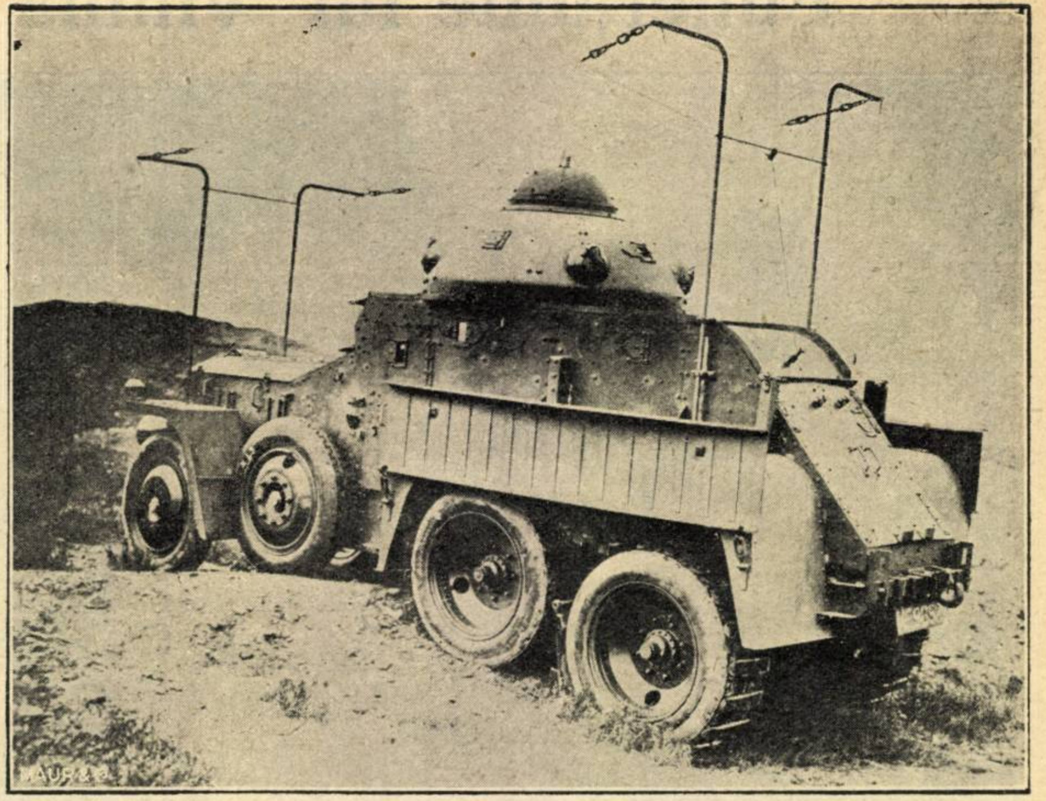

(Photo-exclusivitate Keystone).

La Derbyshire (Anglia) s'a făcut experienţe de telegrafie fără fir pe un tank de războI. Incercările au avut un succes desăvârşit.

Triumful distratului

Profesorul, venit acasă împreună cu soţia sa, triumfează:

— Ei, cine din noi e acum cel distrat? Nu numai că am adus cu mine propria mea umbrelă, ci şi pe a ta, pe care altfel ai fi uitat'o.

Disperată, soţia exclamă:

— Dar bine, dragă, noi n'am luat cu noi nicio umbrelă!

Alergare pe picioroange

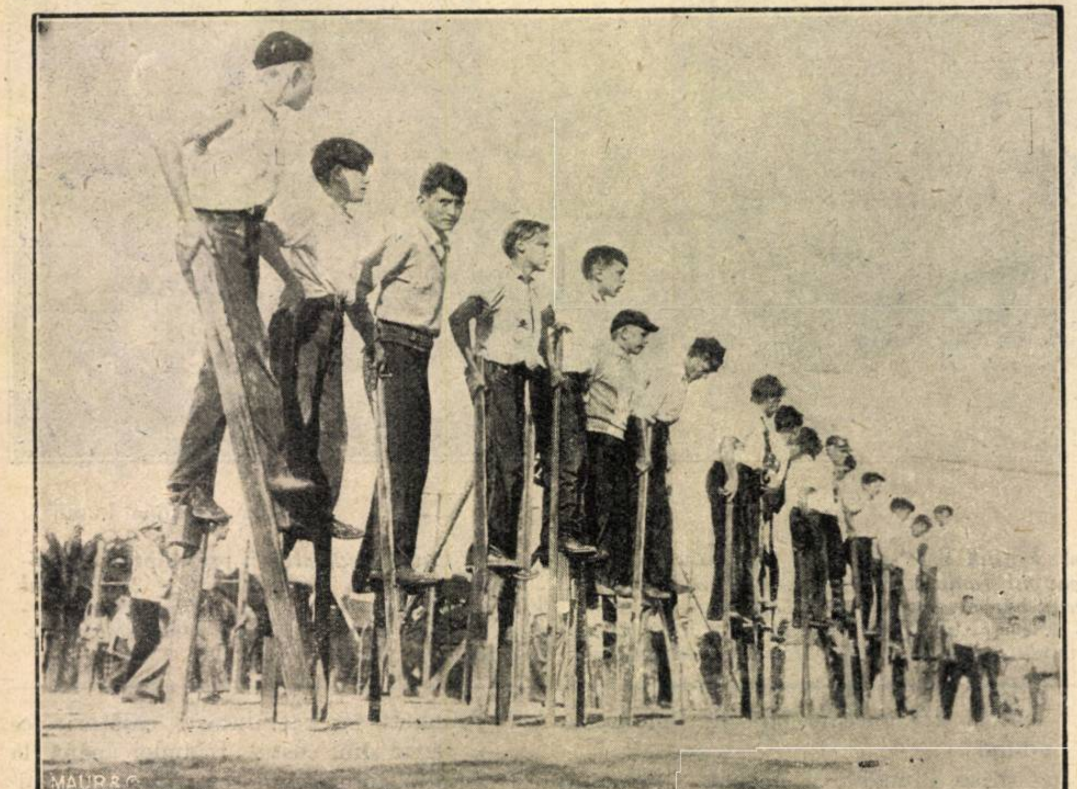

(Photo-exclusivitate Keystone).

La Inglewood, în California, tineretul şcolar preferă sportul picioroangelor, pe care joacă football şi alte jocuri şi pe care organizează şi alergări. Iată aci startul unei alergări pe picioroange, patronată de autoritatea şcolară.

Şerpi pe scenă

La Tokio, un d. Iwao Tomii asistase la reprezentaţia unei comedii care nu-i plăcu. El scrise direcţiei teatrului, cerându-i să scoată piesa depe afiş. Directorul nu dete nicio atenţie acestei reclamaţiuni.

Intr'o seară, d. Iwao Tomii veni din nou la teatru şi se aşeză pe locul său obişnuit din balcon. Nimeni nu observă că hainele sale erau mai lungi decât de obicei.

Dar deabia se ridică cortina, şi d. Tomii scoase dedesubtul vestei sale un săculeţ pe care îl deschise şi aruncă pe scenă câţiva şerpi vii.

Panică, fugă desordonată, goană după reptile, — reprezentaţia fu suspendată.

Arestat şi judecat, d. Iwao Tomii nu fu condamnat decât la amenda ce se dă turburătorilor ordinei publice..

Oglindă simbolică

Vagonul-salon al regelui Danemarcei e împodobit cu o oglindă, care e o adevărată colecţie de autografe. Şi ce fel de autografe! Ea poartă semnăturile aproape tuturor suveranilor europeni dinainte de războı şi ale câtorva din predecesorii lor.

Pilda a fost dată de răposatul Ţar al Rusiei, Alexandru III: călătorind într'o zi cu trenul regal, avu fantezia de a scrie pe sticla aceasta, cu un diamant, porecla sa din familie: unchiul Saşem.

Alte personagii mari îl imitară: între alţii Nicolae II, care a semnat, caşi tatăl său, cu un pseudonim: Nicky; Ţarina, Eduard VII, regina Engliterii, regina Greciei, regele George, toată familia regală a Danemarcei, inclusiv regele Haakon.

Semnăturile Alteţelor, ale marilor duci, prinţilor, ducilor, etc. sunt nenumărate; oglinda în chestie e realmente constelată cu autografe.

Funeraliile lui Vintilă Brătianu

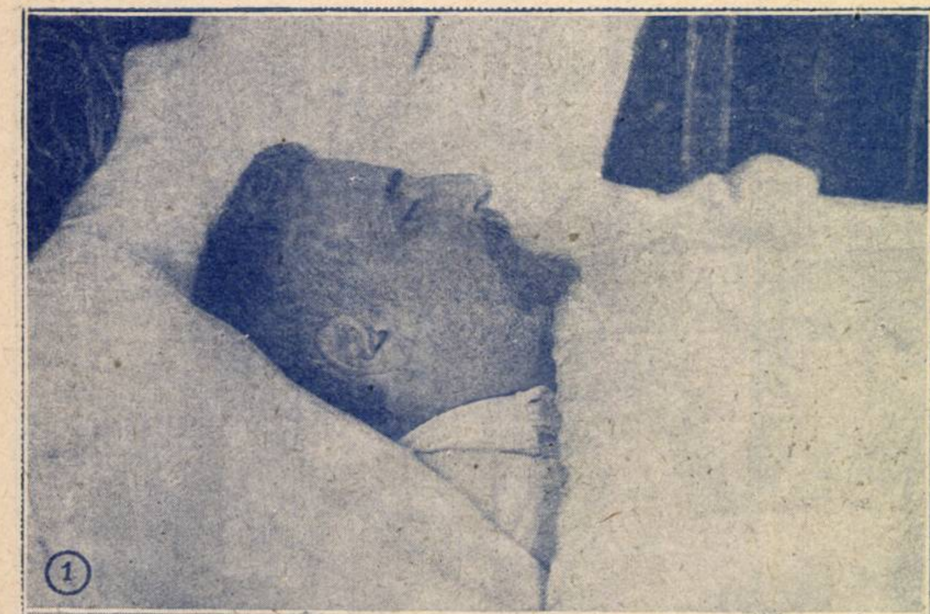

(Photo „Oglinda Lumii").

Funeraliile mult regretatului bărbat de Stat Vintilă Brătianu, şeful partidului naţional-liberal şi fost de repetate ori preşedinte al consiliului de miniştri, s'au făcut la Florica, în cavoul familiei. Fotografiile noastre arată: 1. Vintilă Brătianu pe catafalc. — 2. Conacul dela Mihăeşti, unde a încetat din viaţă ilustrul bărbat de Stat. — 3. Carul funebru urmat de familia defunctului. — 4. Transportarea corpului inanimat spre cripta din Florica. — 5. D. I. G. Duca, proclamat a doua zi şef al partidului naţional-liberal, îşi rosteşte discursul funebru depe balconul conacului din Florica.

La 110 ani

Cea mai bătrână femee din toată Irlanda e Miss Katherine Plunkett, care şi-a serbat de curând a 110-a aniversare a naşterii.

Exact ca în toţi anii, începând din copilăria ei, Miss Plunkett şi-a comandat pentru ziua aceea un menu din curcan şi plumpudding. Şi a mâncat şi din curcan, şi din plumpudding.

Miss Plunkett e nepoata primului lord Plunkett, care a fost cancelar al Irlandei. De când s'a creiat acest titlu, în 1827, ea a cunoscut pe toţi deţinătorii lui.

Tatăl ei, al doilea baron Plunkett, a devenit episcop de Tuam, şi Miss Plunkett îşi reaminteşte călătoria ce a făcut din vestul Irlandei până la Dublin în corabie cu pânze şi diligenţă.

Ca fetiţă a mai străbătut străzile din Dublin în litieră, şi nu a uitat ziua când Sir Walter Scott a luat'o pe genunchi şi i-a povestit un frumos basm.

Impăratul Japoniei încearcă un pod nou

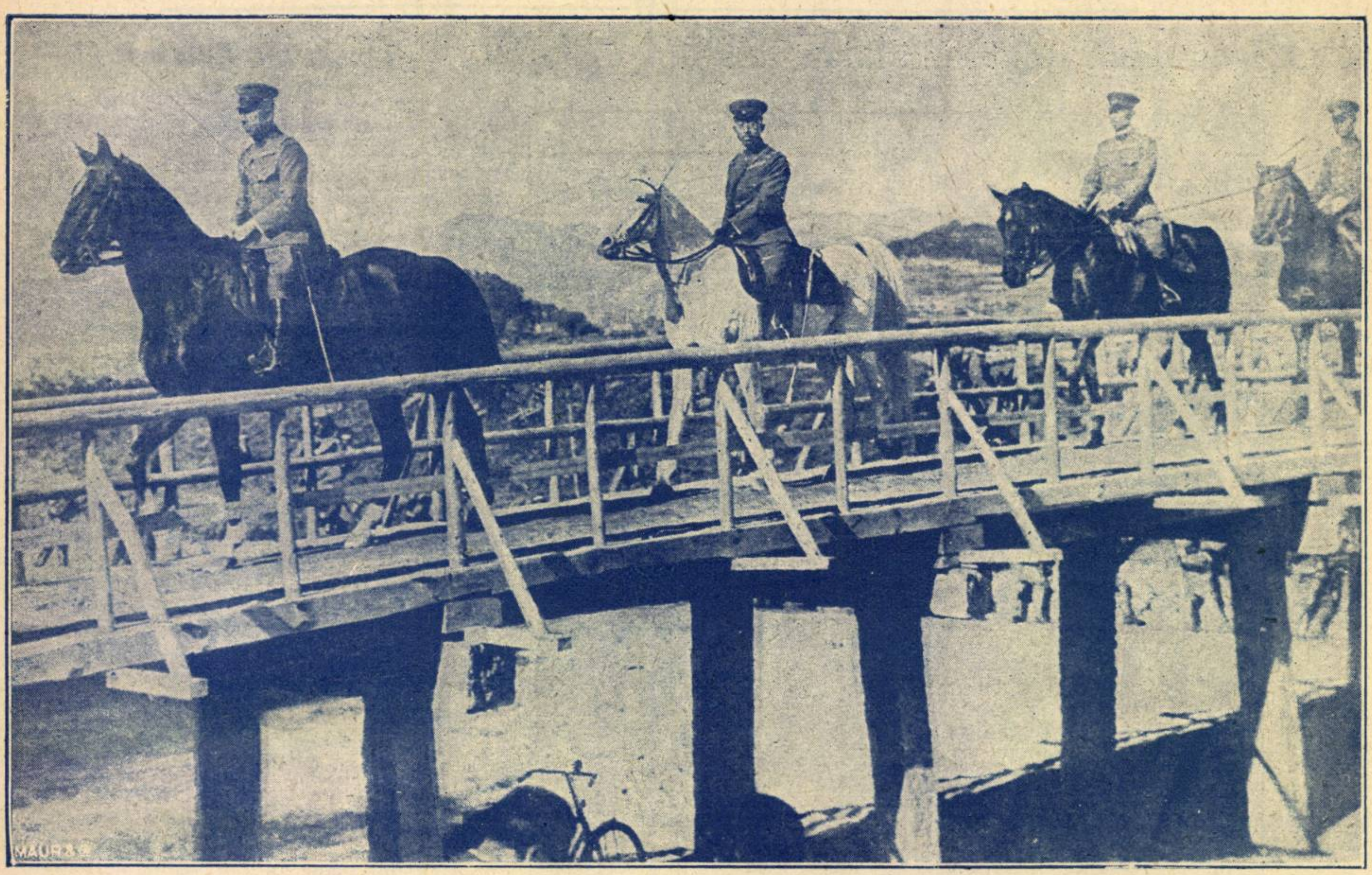

(Photo-exclusivitate Keystone).

La recentele manevre militare japoneze, Impăratul Hirohito al Japoniei (pe calul alb) a incercat singur un pod construit de soldaţi.

Patrupezi la biberon

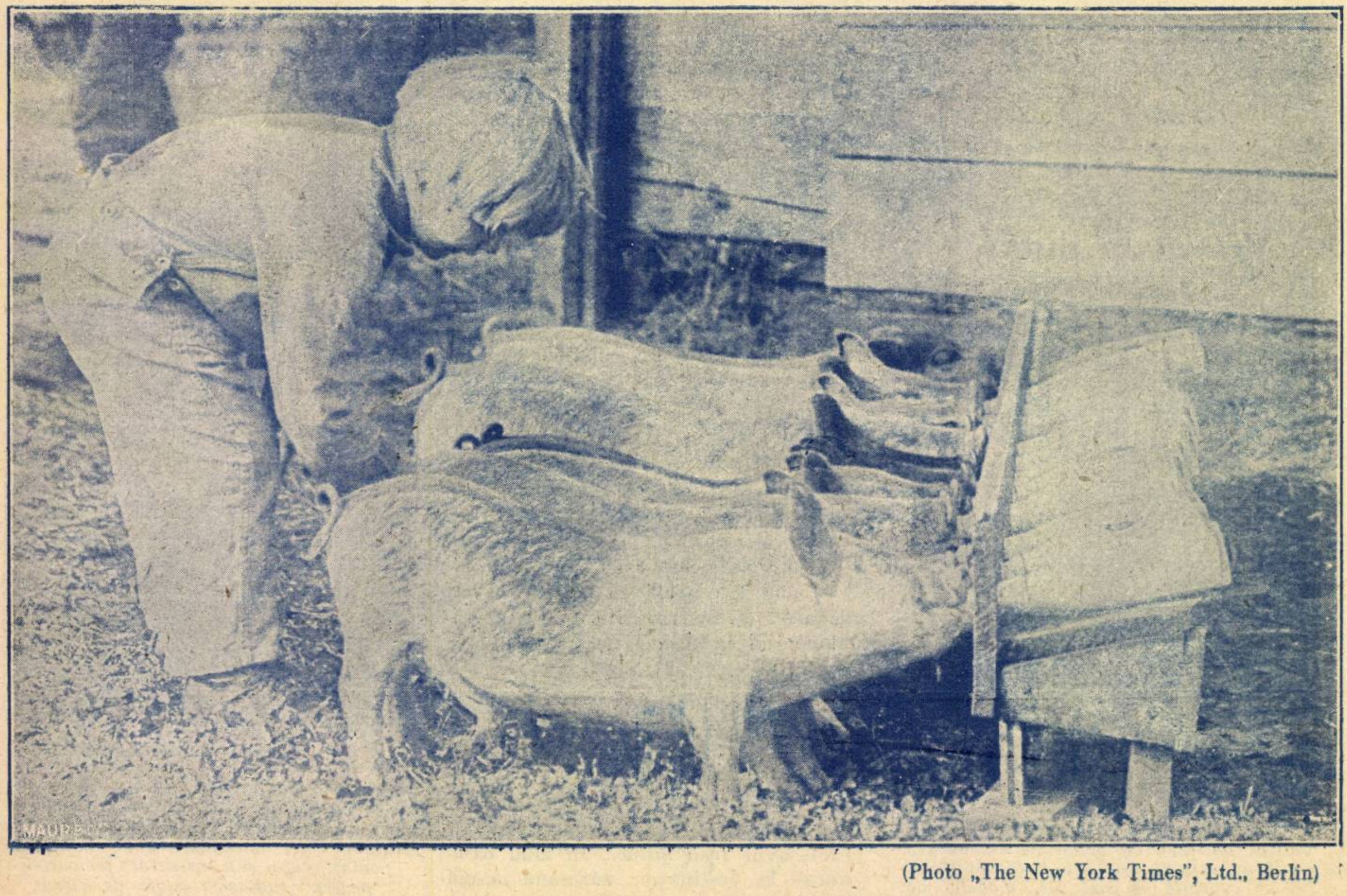

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Purceluşi fără mamă sunt crescuţi de un fermier american cu biberonul, după cum arată această originală fotografie.

PAGINA FEMEII

O frumoasă occidentală în costum oriental

(Photo-exclusivitate Keystone).

Loretta Joung, una din cele mai gustate actriţe occidentale de cinema, e fericită într'un costum oriental, pe care-l poartă într'un viitor film sonor.

Drama unei mame

O tânără actriţă italiană cedase în anul 1883 unei oarbe pasiuni amoroase şi îi recoltă fructul. Tatăl neputând recunoaşte copilul, ea îl încredinţă Asistenţii publice, făgăduind că va veni în fiecare săptămână să-şi vadă copilul şi se şi ţinu de cuvânt, dar copilul, o fetiţă, fu înregistrat ca din părinţi necunoscuţi.

Timp de doi ani, mama veni totuşi să vadă copilul, pe care îl adora.

Intr'o zi află că fetiţa fusese dată unei femei de treabă, care voia să adopte un copil. Mama, disperată, se puse să caute pe femeia aceasta şi află că emigrase în America împreună cu fetiţa.

Mâhnirea ei fu imensă. Copilul acesta era pentru dânsa amintirea unei iubiri care îi încântase tinereţea. Voia să-l aibă, spre a retrăi ceasurile de fericire.

Timp de aproape jumătate de secol, nenorocita mamă îşi căută copilul. In cele din urmă se mărită cu un camarad de teatru, care era chiar tatăl copilului. Acum îşi împreunară sforţările, dar în zadar.

Dar acum patru ani muri mama adoptivă, destăinuimd fiicei artistei secretul naşterei ei. Fata, măritată cu un industriaş american, plecă imediat în Europa spre a-şi regăsi mama.

N'a avut însă noroc... In ziua când ajunse la destinaţie, sărmana mamă muri.

Voalul la modă

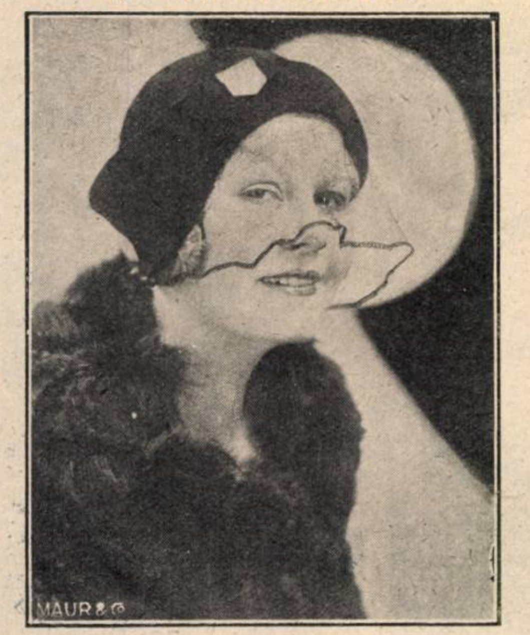
(Photo-exclusivitate Keystone).

Parisul lansează ca modă nouă... vechea modă a portului voalului. E incontestabil că, pe cucoana de mai sus, modelul pe care-l vedeţi, o aranjează de minune.

Urâţenia... o crimă

Inainte de răsboi, sufragetele britanice, care nu erau toate frumoase, dar care nu se temeau de nimic, n'ar fi lăsat să treacă, fără a protesta viguros, cuvinte ca cele pronunţate de curând, la o întrunire de femei din Newburry, de către d-rul Josiah Oldfield, cunoscut de mai mulţi ani ca propagandist pentru regimul fructivor, singurul în măsură, după părerea lui, să dea sănătate şi frumuseţe.

In ce priveşte frumuseţea, d-rul Oldfield nu s'a temut să rişte următoarea părere, cel puţin îndrăsneaţă:

— Toate femeile urâte, a spus el, ar trebui înecate. Frumuseţea depinde mult de fiecare din noi. Faptul că o femee are un obraz respingător, e o crimă contra societăţii; farmecul de a fi frumoasă măreşte, din potrivă, puterea fiecărei tinere Engleze.

Mai multe femei decât bărbaţi

Dintr'o recentă statistică germană rezultă că în Europa sunt 18 milioane de femei mai mult decât bărbaţi.

In Franţa, excedentul femeilor e de două milioane; în Germania, de trei milioane; în Portugalia de 300.000; în Rusia de patru milioane.

Din cifrele acestea rezultă că va veni timpul când poligamia va deveni... o datorie socială.

Picioarele Japonezei

(Photo-exclusivitate Keystone).

*Credeţi că Japonezele fac mai puţin caz de picioarele lor — când sunt frumoase — decât Europenele? Iată astfel pe d-ra Masako Une, dansatoare din Osako (Japonia), care şi-a asigurat picioarele pentru frumuşica sumă de circa **2 milioane de lei.***

Revoluţia din Spania

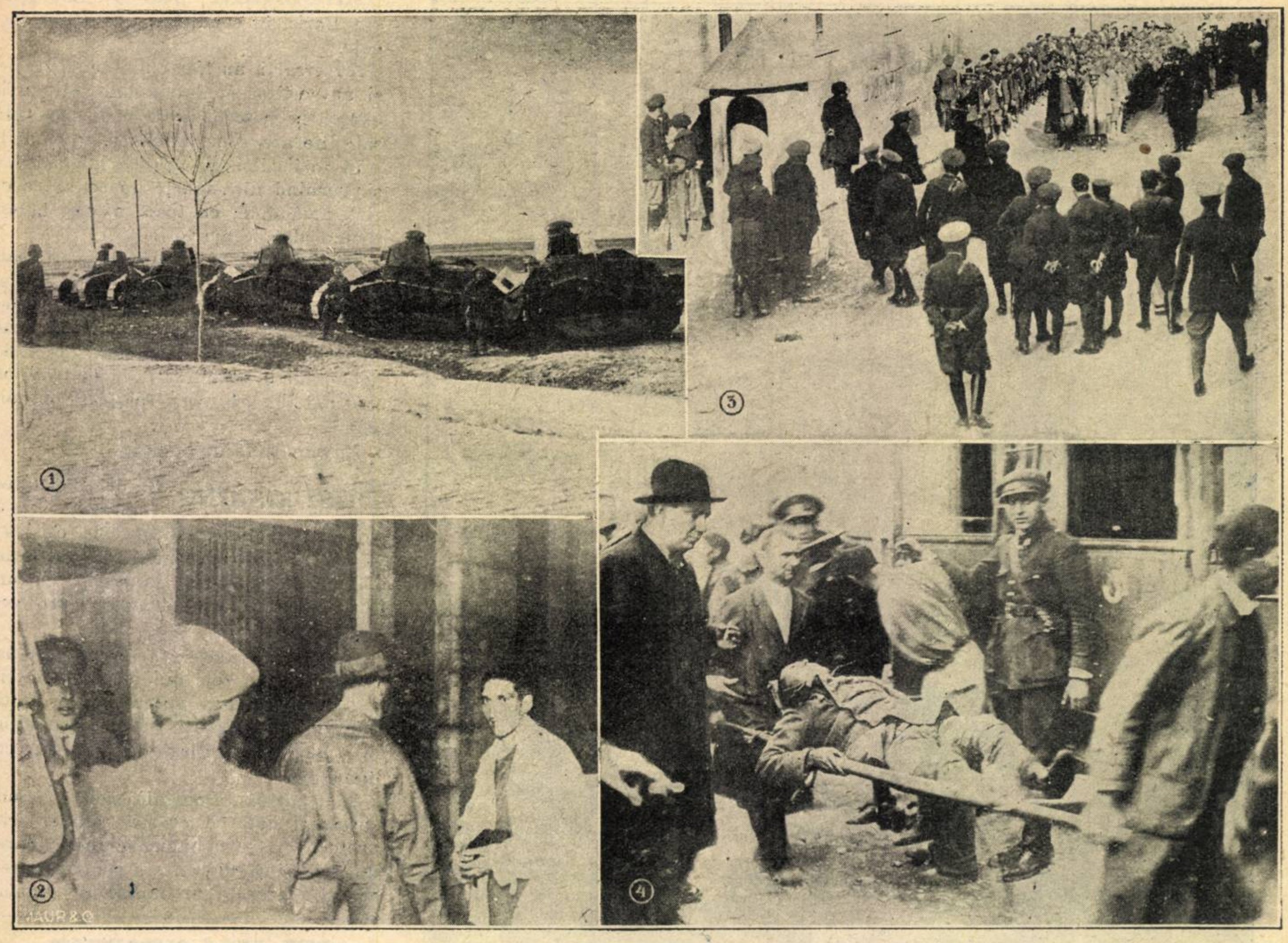

(Photo excl. „The New York Times", şi „Keystone").

1. Cu prilejul recentei revoluţii din Spania, avioane înarmate s'au ridicat deasupra oraşelor; trupele spaniole au eşit cu tancurile pe aerodromurile diverselor oraşe spre a împiedeca aterisarea avioanelor rebele. — 2. Căpitanul José de la Roquette, care a aterisat la Lisabona împreună cu maiorul Franco, amândoi rebeli, şi a conferit acolo cu ministrul de răsboi. — 3. In timpul luptelor de lângă Jaca, mai mulţi răsculaţi au fost luaţi prizonieri şi îi vedem în faţa închisoarei militare din Huesca. — 4. Unul din răniţii căzuţi în luptele dela Jaca e dus pe targă la spitalul din Huesca.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Paradisul cerşetorilor

Paradisul cerşetorilor este desigur Marea-Britanie; Londra şi marile oraşe din provincie sunt ticsite de indivizi cari şi-au făcut din cerşetorie o profesiune nespus de lucrativă.

Unul din ei, în vârstă de treizeci şi şase de ani, s'a sinucis de curând la Liverpool, din disperare de dragoste. după cum se spune. Inainte de-a face acest pas, tânărul cerşetor a consemnat în scris curioase reflexii asupra meseriei sale: «Sunt zece ani de când sunt cerşetor de profesie. Experienţa mea mă autoriză să proclam că există puţine profesiuni atât de plăcute şi de bănoase».

El enumără câteva cazuri tipice: unul din camarazii săi, exhibând o legitimaţie de mutilat al ultimului război, poate schimba în fiecare zi un bilet de o liră sterlină.

Un ciung câştigă o medie de 50 şilingi (2000 lei) dela ora 7 până la 10, în fiecare Sâmbătă seara.

Un altul, condus de un câine şi prevăzut cu o pereche de ochelari negri, primeşte într'o jumătate de ceas pomeni de o sută de lei; alţii, orbi, mai privilegiaţi, încasează mai mult de 600 de lei pe seară, lângă ghişeele marelor teatre.

Dar ce să spunem de acel cerşetor care-şi permite în fiecare an o vilegiatură la Paris şi posedă o proprietate la Warrington? Femei închiriază ţânci cu suma de 120—150 de lei pe zi, şi pornesc cântând cu o voce plângătoare şi ciupind broscoiul de împrumut ca să-l silească să plângă.

Autorul acestor destăinuiri se specializase în vizitarea stadioanelor; un mare match de football îi aducea dela 4 la 5 lire sterline. El lăsa să se creadă că este un schilod de război, dar ancheta poliţiei descoperi că infirmitatea data din tinereţea sa.

Concluzia spovedaniilor sale este cel puţin surprinzătoare: «Doresc ca publicul să înceteze de a încuraja pe cerşetorii de profesie, din cari cel mai puţin favorizat câştigă mult mai mulţi bani decât un lucrător cinstit...»

Este o căinţă *in articulo mortis.*

Pe patine cu rotițe

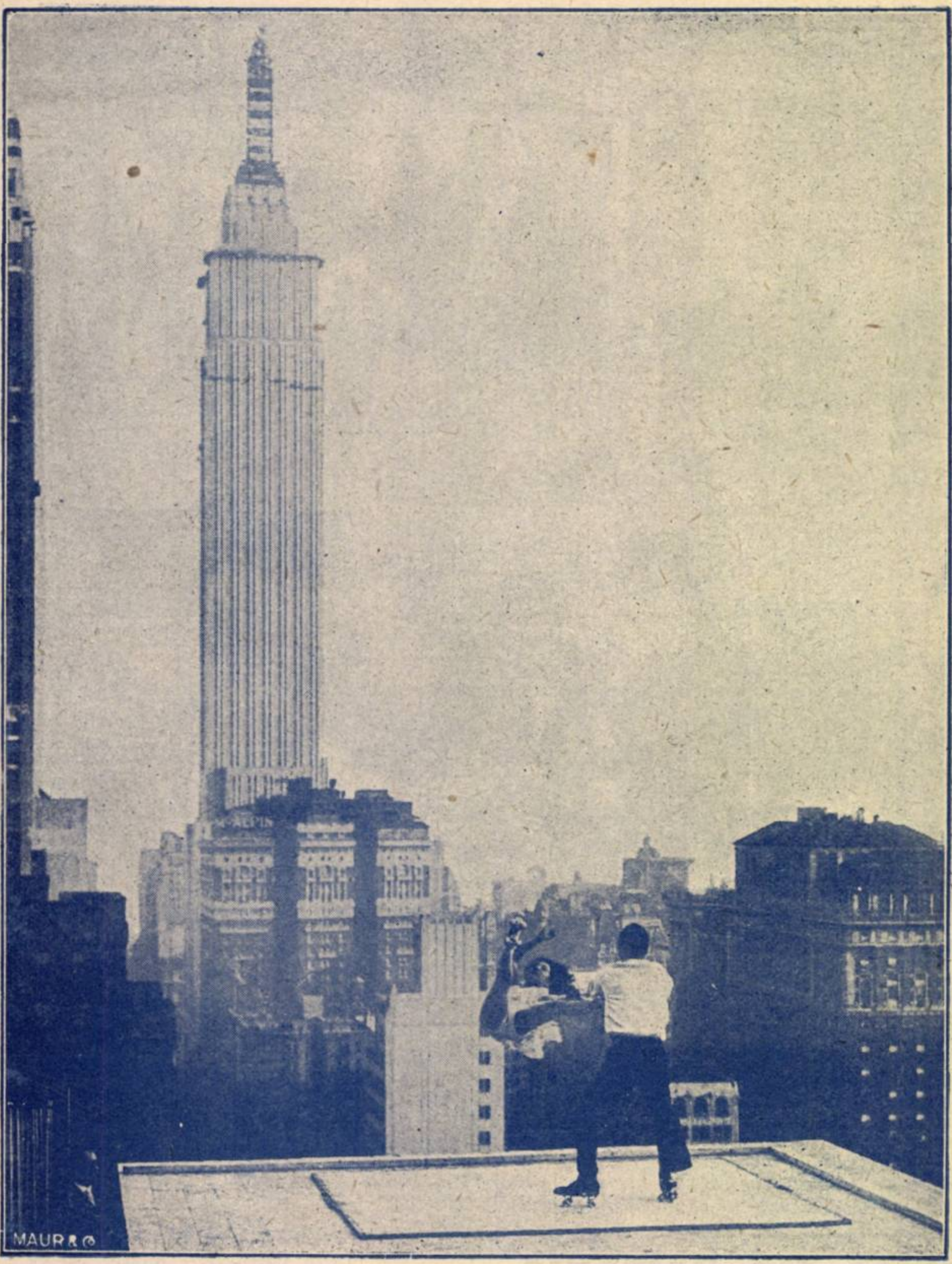

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Artiștii cu patine pe rotițe Mary și Johnny Mason se antrenează zilnic pe acoperișul hotelului „The New Yorker", care are 31 etaje. O fac mai mult spre a evita aspirația aerului îmbâcsit cu gazolină din straturile inferioare ale orașului.

O regină foarte modernă

Doamnele din familia regală a Angliei nu intră în categoria femeilor zise moderne. Ele sunt foarte tradiționaliste în obiceiurile lor, în modele și manierele lor. Când sunt sportive — în Englitera, marele sport a rămas tot călăria și vânătoarea —, sunt de asemenea moderate. Prințesa Mary se duce la vânătoare, dar încalecă totdeauna ca amazonă, pe când multe din compatrioatele ei încalecă ca bărbații.

Regina Ena a Spaniei, care e prințesă engleză, vară primară cu regele George, se deosibește mult de rudele ei prin modernismul ei. Acum de curând a provocat multă uimire aprinzând o țigaretă, pe care o fuma liniștită în public. Aplecată peste balcon, examina spectacolul ce se desfășura înaintea ei.

Reginei Ena îi place mult tot ce e nou și de aceia ea patronează bucuroasă micile inovațiuni elegante.

Masa sosiilor

Un Parizian a avut glumeața idee de a căuta în diferite straturi sociale persoane care au o asemănare fizică cu cutare sau cutare personalitate pariziană, de a intra cu ele în relațiuni și de a deveni cu ele destul de intim, spre a le pofti la o masă la dânsul acasă, masă pe care a botezat-o «dineul sosiilor».

Fiecare musafir avea locul indicat cu numele persoanei cu care semăna. Au fost văzuți astfel Aristide Briand, Georges Mandel, Abel Hermant, Emile Fabre, Le Bargy, Sacha Guitry, Georges Pioch, Truffier, Paul Valéry, Dranem, Nozière, Alfred Savoir, Henri-Robert și... Henry Bordeaux, acesta din urmă personificat de însuși gazda care e negustor de vinuri.

In ce privește doamnele, a fost la zisa masă o surprinzătoare contesă de Noailles, *două* Yvonne Printemps, o Colette, o Mistiguett și... o Joséphine Baker, care a înveselit mult asistența.

S'a petrecut, pare-se, admirabil.

Duel în automobil

Un duel s'a desfășurat de curând, în Bois de Boulogne din Paris, în condiții prea puțin banale.

Adversarii, un tânăr din aristocrație și un scriitor cunoscut mai mult prin averea ce posedă, decât prin succesele sale literare, s'au bătut... în automobil.

In zorii zilei, fiecare își luă mașina și, pornind din puncte opuse, se repeziră amândoui, cu toată viteza, la un semnal dat de martori.

Ținând volanul cu o mână, trăgeau cu cealaltă, descărcându-și pistoalele.

Niciunul ne fiind atins, cei doui beligeranți își refăcură drumul în sens invers, dar nu se nimeriră nici de astă dată. Numai unui biet trecător matinal îi sburară pălăria cu un glonte.

Adversarii s'au împăcat.

Fast asiatic

G. de Pourtalès relatează, într'o povestire de călătorie în Asia, că a asistat la Penang la o reprezentație chineză care punea în scenă, cu un lux extraordinar, moravurile din vechea China.

Autorul francez s'a crezut întâi la un teatru. In cele din urmă l'a intrigat însă calitatea spectatorilor, toți Chinezi, dar bărbații purtând smoking și femeile foarte elegante, acoperite cu diamante.

Și în adevăr, Pourtalès asista la un spectacol dat, cu ocazia aniversării nașterii ei, de o bunică chineză, care nu șovăise să cheltuiască pentru reprezentația aceasta un milion de franci.

CEL MAI NIMERIT
CEL MAI FRUMOS
CEL MAI DISTINS
CADOU DE ANUL NOU
este și
rămâne

EMIL LUDWIG
NAPOLEON
EMIL LUDWIG
NAPOLEON
PREȚUL LEI 240
EDITURA EMINESCU

O CARTE FARA PRECEDENT
Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU", București I. Strada Anghel Saligny No. 2.

Un inel sub 'o butelie

Acum vreo trei ani, un Spaniol bogat şi soţia sa luară dejunul în unul din cele mai elegante restaurante din Versailles.

La sfârşitul mesei, d-na X... observă că-i lipseşte un inel evaluat la 145.000 franci francezi. S'au făcut imediat cercetări, cu toată discreţia necesară, dar inelul n'a fost găsit.

In una din zilele trecute, proprietarul restaurantului făcu inventarul vinurilor sale. In raionul «Beaujolais» el descoperi faimosul inel alături de o sticlă goală.

Misterul se lămurise. In timpul mesei, sticla aceasta fusese pusă pe masă, pe locul unde alunecase inelul din degetul clientei. Umiditatea şi praful au făcut ca inelul să se lipească de fundul sticlei.

D. X..., chemat din Spania, a venit la Versailles, a recunoscut inelul pierdut acum trei ani şi a mulţumit călduros proprietarului restaurantului.

Radiofonia în Siam

Siamul nu este numai patria drăguţelor pisici cu ochi albaştri şi cap sălbatec, ci şi a celor mai entuziaşti amatori de radiodifuziune.

Azi aproape nu există casă la Bangkok care să nu aibă un aparat de T. F. F. Programele staţiunilor locale sunt ascultate integral, uneori chiar cu evlavie, când e vorba de predici religioase. Când Siamezii se pregătesc să asculte o asemenea predică, ei îşi pun un văl pe cap, caşicum s'ar afla în unul din templele lor.

Guvernul siamez, convins că radiodifuziunea constitue pentru populaţia ţării un excelent mijloc de educaţie, face tot posibilul spre a o desvolta.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale
Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.
Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.
Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.
Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!
Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.
Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Chinezul cu corn în ceafă

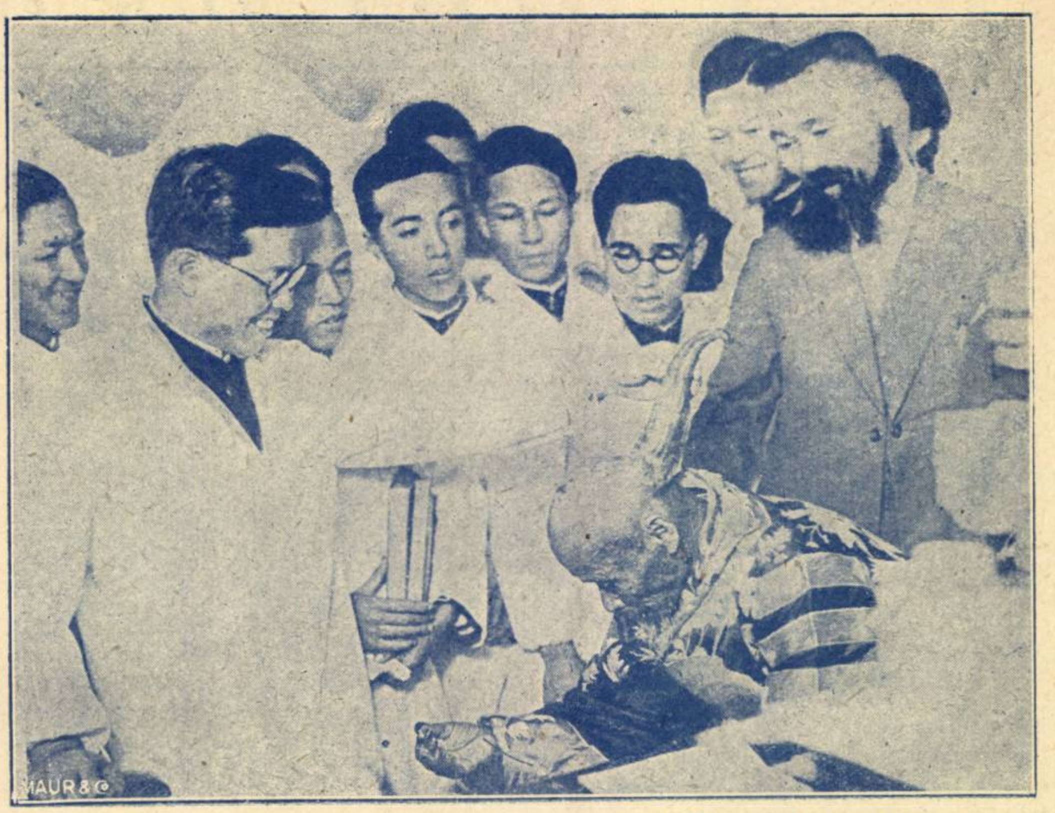

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un mare profesor dermatolog de la Facultatea de medicină din Tokio a cercetat în faţa studenţilor săi excrescenţa bizară, în formă de corn, pe care o prezintă în ceafă un bătrân Manciurean, sosit de curând în Japonia, spre a se expune publicului şi a trage profit din meteahna sa.

Fotografierea stomacului

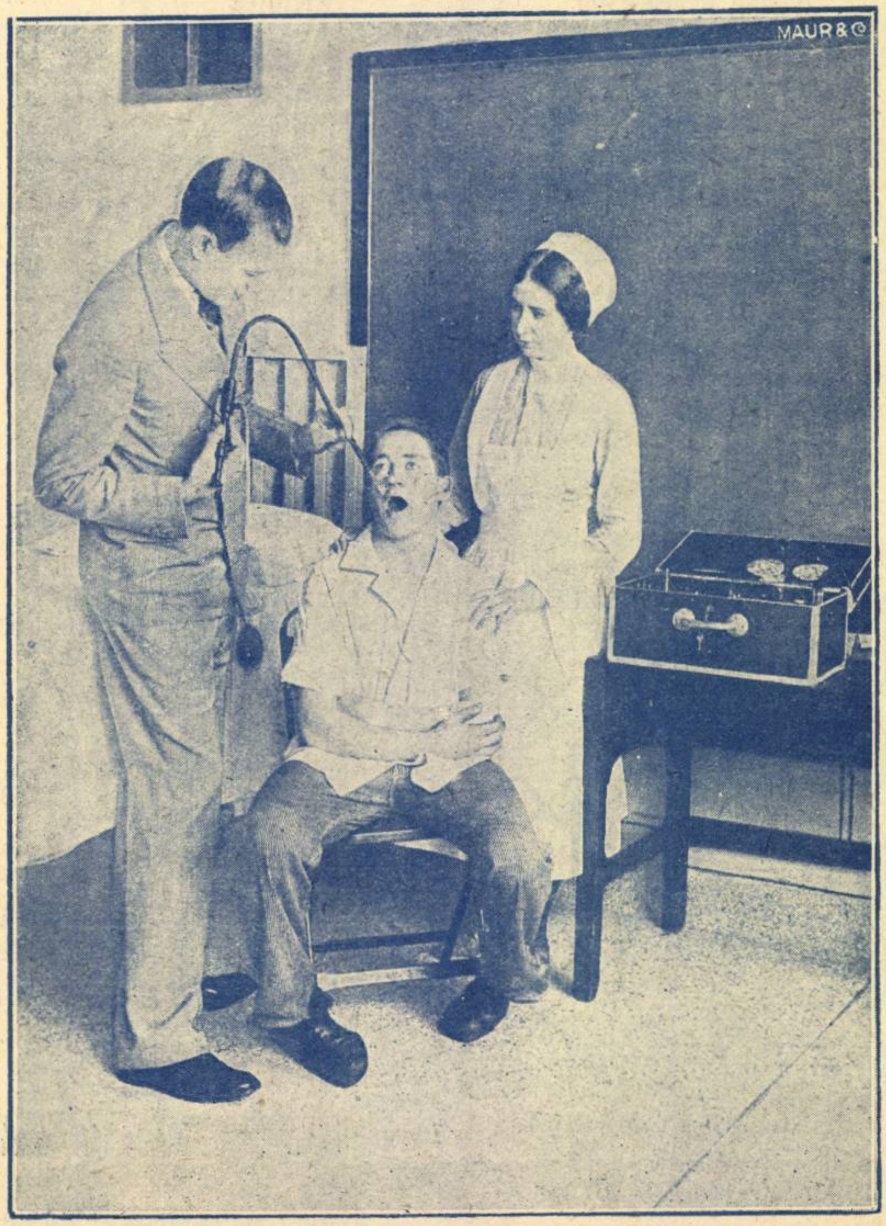

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Face mare senzaţie această nouă invenţie: un minuscul aparat fotografic, a cărui cameră poate fi introdusă în stomacul pacientului spre a fotografia interiorul stomacului.

JOCURI

JOC IN ROMB

de *St. Sichitiu-Giurgiu* Lereşti (Muscel).

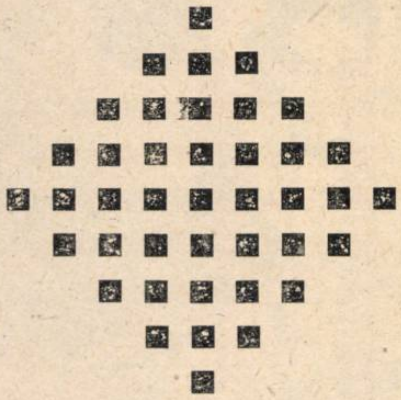

Consoană

Lighenaş de bărbier

Care n'are cele trebuincioase

Regiune a Rusiei

Prov. turcească în Asia-Mică

Scriitor francez (1603—1654)

Neruşinat (fig.)

Râu în Franţa care se varsă în Ron.

Vocală

Vertical la fel.

EPENTEZA MUZICALA

de *L. Motneack*, Ismail

Să se formeze 7 grupe de *note muzicale*, a câte două note fiecare. Intervenind în mijlocul lor câte *o literă*, se vor obţine 7 cuvinte cu următoarele semnificaţii :

1) Reşedinţă de vară a vice-regilor Indiei (Pendjab); 2) Cunoscută plajă a Americei; 3) Lumânare groasă, dintr'o funie unsă cu răşină sau cu ceară; 4) Protestant celebru prin amorul său filial; el luă, de bună voie, locul tatălui său, condamnat la ocnă (1727—1797); 5) Suc zaharos ce albinele trag din flori; 6) Acoperăminte de cap ce poartă mitropolitul şi episcopii; 7) Pădure dreaptă de arbuşti drepţi şi subţiri (Mold. şi Buc.).

Literele intercalate, citite în ordinea dată, de sus în jos, vor da titlul unei teribile şi bizare drame de Shakespeare (1606).

PROBLEMA DE ARITMETICA

de *Costică Petrescu,* Creţeni (Vâlcea)

Trei copii cumpărară împreună o grămadă de nuci. Unul merge acasă cu ele şi le imparte în 3 părţi egale, îşi ia una şi pleacă. Vine al II-lea şi le împarte iarăşi în 3 părţi egale; îşi ia una din ele şi pleacă şi el. Vine al III-lea, şi face la fel. Mai pe urmă vin toţi trei deodată şi împart nucile ce au mai găsit în 3 părţi, revenind fiecăruia câte 8 nuci.

Câte nuci au fost în grămadă când au cumpărat-o.

Soluţiile jocurilor din „O. L.“ No. 52

JOE DE CRĂCIUN

Vin sărbătorile	de	**Eftimiu**
La gura sobei	„	**Vlăhuţă**
Basme de Crăciun	„	**Eftimiu**
O lacrimă fierbinte	„	**Agărbiceanu**
Printre gene	„	**Sadoveanu**
Pe marginea cărţilor	„	**Brâtescu-Voineşti**
Povestiri	„	**Sadoveanu**
Din traista lui moş Crăciun	„	**Farago**
Iubita de zăpadă	„	**Pillat**
O istorie de demult	„	**Sadoveanu**
Din taina vechilor răspântii	„	**Farago**
Impărăţia de zăpadă	„	**Hârsu**
Zări senine	„	**Mândru**
Strigăte în pustiu	„	**Goga**
In Intuneric	„	**Agărbiceanu**
Patima roşie	„	**Sorbul**
Pădurea spânzuraţilor	„	**Rebreanu**
Povestiri de sărbători	„	**Sadoveanu**
Calvarul	„	**Rebreanu**
Poemele Singurătăţii	„	**Eftimiu**
Zorile	„	**St. O. Iosif**
Se face ziuă	„	**Bârsan**

PĂTRATUL PĂTRĂŢELELOR

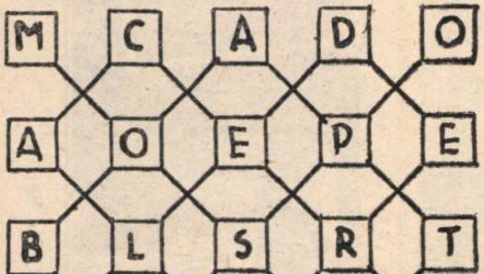

CARTE DE VIZITĂ MAGICĂ

Medic primar
Hotin

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov.

Bucureşti: Locot. Dăscălescu C. Constantin, Elisievici Tr. Dan şi Diaconescu C. Grigore.

Noua-Suliţă (Hotin): Leon Motneack şi Gitta San-Meyer, Serge Şişco, Leon Klärman.

AU DESLEGAT PATRATUL PATRAŢELELOR ŞI JOCUL DE CRACIUN:

Bălţi: Solomon Surica Iosefovici.
Bârlad: Radu şi Eugen Rădulescu, Tina Dăscălescu.
Bucureşti: Marcu Goldenberg, Marcella Niţescu, Safir Pya, Eveline Morgenştern, Rudy Valentineanu.
Craiova: Jeana Solomon, Paul Ionescu.
Focşani: Mauriciu Edelştein.
Oradea-Mare: Al. O. Oţeleanu, Tony şi Lucica Daia.

AU DESLEGAT PATRATUL PATRATELELOR ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bârlad: Al. Dobrinescu, Gh. M. Tacu, Gh. Bârlădeanu-Tumy, Paul M. Tacu, Gh. V. Macry.
Bucecea (Botoşani): I. Ghingold-Learsy.
Bucureşti: Annie Bogdan, Herşcovici Alexandru, locot. C. Popescu, Gabriel Ştefănescu, A. Bratu.
Constanţa: Constantinescu Lucia şi Anghel Mihăileanu, Tony Zurbagiu.
Vaslui: Ionescu Şt. Elvira.

AU DESLEGAT JOCUL DE CRACIUN ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.
Bacău: S. Schwartz, Nathan Schwartz.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.
Suceava: Maria şi Georgetta Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI PATRATUL PATRAŢELELOR:

Arad: Anghel Tomescu.
Bucureşti: Emil Fischer, Marcu Simovici, Carol Soare, Edelştein Emanuel, Nicuşor Muşat, Ionel şi Tantzy Ionescu, Lucicuţa Sch., Liana şi Natalia Fischer, Harry Iosefovici, Şt. Negru, Ion Manolescu, L. Moscovici.
Chişinău: N. Gr. Arsene.
Iaşi: Eugen şi Marin Al. Toncilescu.
Piteşti: Elena şi Vasile V. Georgescu.
Sinaia: Paul Costescu, Saly Horenştein, Viorica Grünberg.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CRACIUN:

Braşov: Felicia şi Mitzy Căţoiu, Puia Buzescu.
Bucureşti: Mimy Schein, Ioana Popa, Simion Hascalovici.
Cluj: Victor Albanezu şi Th. Demetrescu, Mitică Eftimiu, Marioara şi A. Zimnicea.
Oradea-Mare: Dora şi Simion Schein.
Turnu-Severin: Zoe Marinescu, Anghel Marinescu.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Braşov: Izu Schein, Dumitru Ionescu.
Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.
Caracal: Ionescu Tina.
Giurgiu: Ella Şaraga, Constantiniu Al.
Iaşi: Lizica Petrescu, Rozina şi Matilda Moscovici, Clara Strul.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul pătratului pătrăţelelor: Locot. Dăscălescu C. Constantin (Bucureşti).

(Urmează în pag. 43)

Fete americane la hockey

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată câteva studente dela Universitatea din California, care se pregătesc de zor, prin antrenament, pentru luptele de iarnă de hockey.

Soluţiile jocurilor

(Urmare din pag. 42)

Premiul jocului de Crăciun: Viorica Grünberg (Sinaia).

Premiul cărţei de vizite magice: Gh. Bârlădeanu-Tumy (Bârlad).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 51:

Arad: Paulina Troisi.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov.

Bucureşti: Elisievici Gh. Dan, Elisievici Candid, Diaconescu Grigore, Eugenie Dăscălescu, Alexandrescu Alexandru, Anghelescu Ştefan, Dumitru Iosifescu, H. Costache, Emil Georgescu, Mutzi Costescu, Gavriliu Traian şi Constantinescu C. C-tin, Fediuc Teodor, Nelu Bârcă, Bălună Ioan, Barbu Dumitru, Ciodaru Ştefan, Bordeianu Adrian, Constantinescu I. Constantin şi Emilian Costescu.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.

Câmpina: Oscar Măcărescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Creţeni (Vâlcea): Costică şi Marin Petrescu.

Drăgăşani (Vâlcea): Floricica Predescu, Nelly, Puiu şi Zizi Iliescu, Păpuşa Voiculescu, Nellu Nanu, E. Bratu, N. Marinescu, Schiteanu C-tin.

Focşani: Christian Romeo.

Ismail: L. Motneack şi Gitta San-Meyer.

Noua-Suliţă: Leonida Meilihsohn.

Roman: Antoniadi Alex.

Sibiu: Christea D-tru.

Credincioasă dincolo de mormânt

In 1897, logodnica lui Strindberg, eroul triplei Odisee polare, îl însoţise pe acesta până la Gotenborg, unde îi ură drum bun. plină de presimţiri triste. Urmă aşteptarea, spaima, întreruptă o singură dată de sosirea unui porumbel călător lansat de **Aquila**, şi care îi aduse o scrisoare duioasă.

Se făcu din nou tăcere, şi această tăcere dură treizeci şi trei de ani.

După ce aşteptase vreo zece ani întoarcerea celui absent, tânăra fată consimţi să se mărite cu un modest profesor american, Mr. Charlier, pe care îl urmă în Statele Unite.

Dar d-na Anna Charlier, care păstrase necontenit porumbielul călător care îi adusese ultima manifestare de dragoste a lui Strindberg, împăiând porumbielul după moartea sa spre a-l conserva ca relicvă, află de curând că s'a regăsit corpul primului ei logodnic, precum şi scrisorile ce-i scrisese înainte de a muri.

Ea plecă imediat din America şi se duse în Suedia, spre a lua în primire preţioasa corespondenţă regăsită pe insula Albă. Şi soţul, înţelegător şi înţelept, nu se opuse acestei hotărâri atât de feminine...

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Ajută-te, şi cerul te va ajuta

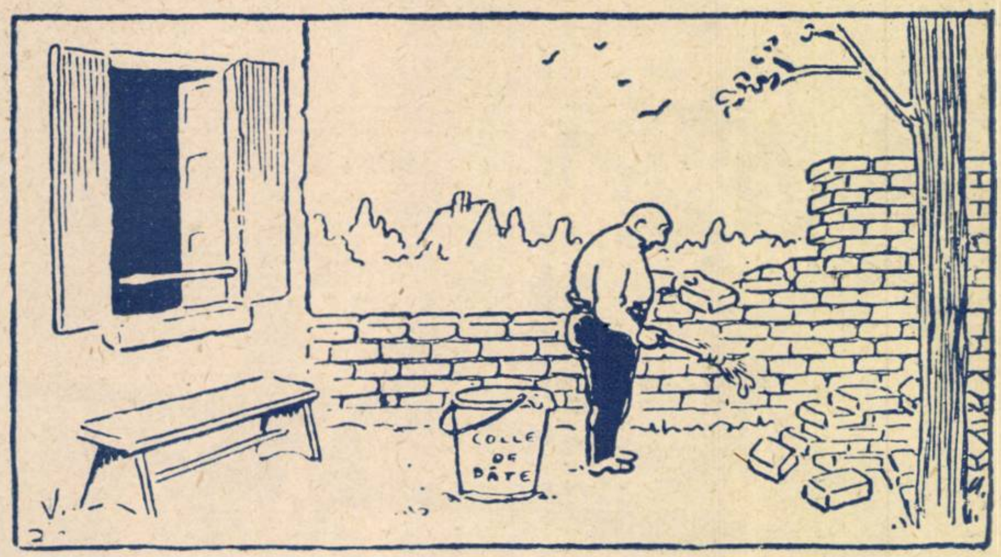

— *E bine să ştii să umbli cu cleiul... „Ajută-te!" ne învaţă înţelepciunea popoarelor.*

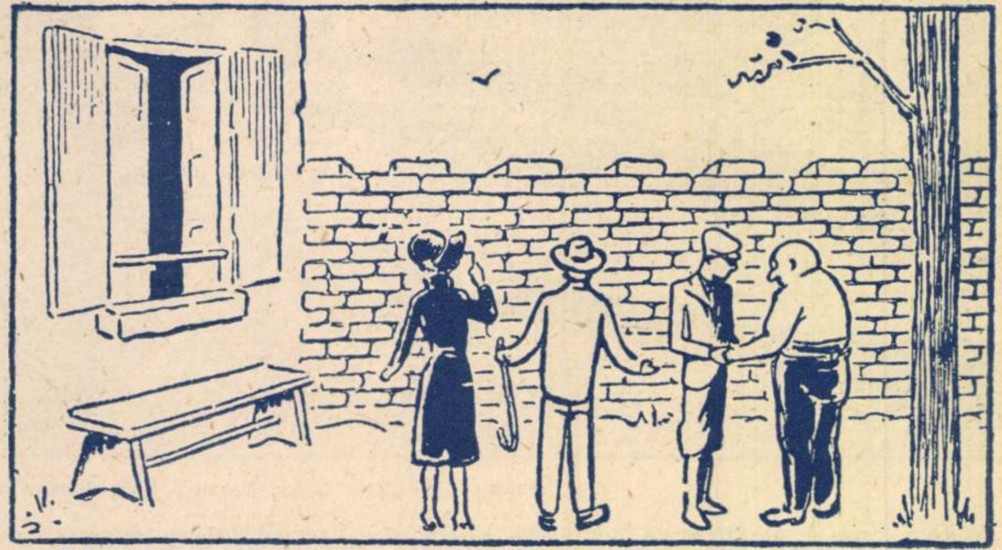

— *Bravo, d-le, bravo! Ce va să zică să ştii să ieşi din încurcătură!...*

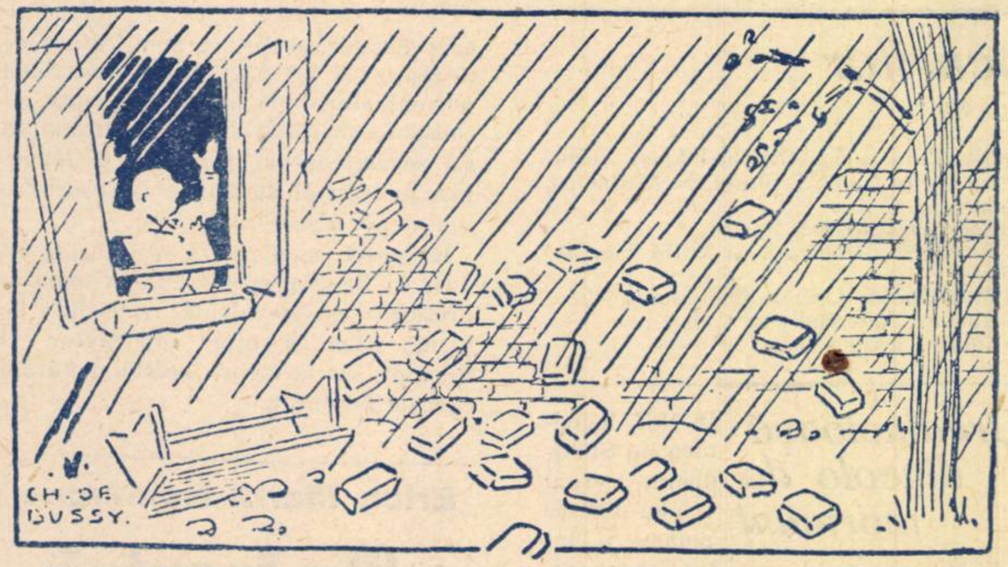

— *Dumnezeule! Cerul nu m'a ajutat! Din potrivă, îmi distruge toată capodopera!*

FĂRĂ RĂSPUNS

Profesorul: Câte călătorii a făcut Cristofor Columb?
Elevul: Patru.
Profesorul: Exact. Şi după care călătorie a murit?

PERFECŢIA

El: Mă iei drept cel mai perfect idiot?
Ea: Nciun om nu e perfect.

RIPOSTĂ

Soţul: Niciun om inteligent nu ar fi de acord cu felul tău de viaţă.
Soţia: Cum poţi să ştii tu ce gândeşte un om inteligent?

OM ASCULTĂTOR

— Patronul meu mi-a spus: du-te la dracu!
— Şi ce ai făcut?
— Am venit imediat la dv., d-le avocat!

NECAZ INDREPTĂŢIT

Emigrantul îşi cumpără un bilet de vapor pentru America.
— Unde e cufărul d-tale? îl întreabă funcţionarul.
— N'am cufăr. Dece să am?
— Ca să bagi în el hainele d-tale.
— Cum adică? Ca să umblu pe vapor în pielea goală?

BIATA MAMĂ!

Logodnicul: Dece eşti atât de indispusă, Mario?
Ea: Servitoarea noastră e bolnavă şi biata mămica trebue să facă singură toate!

MOTIVUL

— Dece nu mi-aţi scris din voiajul vostru măcar o singură carte poştală iscălită de amândoi?
— Fiindcă aveam necontenit păreri deosebite.

OPERAŢIA

Medicul A.: A reuşit operaţia?
Medicul B.: Nu, nu mi s'a plătit până acum onorariul!

CEARTĂ DE MENAJ

D. şi d-na Portofel se ceartă adeseori, dar astăzi cearta lor a întrecut măsura. D-na Portofel şi-a ieşit din fire, şi exclamă la un moment dat:
— S'a terminat! Nu mai stau o clipă cu tine. Chiar astăzi mă întorc la mama!
D. Portofel zâmbeşte amar şi-i răspunde:
— Prea târziu, draga mea! Şi mama ta s'a certat astăzi cu soţul ei, şi s'a întors adineaori la bunică-ta!

REAMINTIRE

— De câte ori te întâlnesc, trebue să mă gândesc la Vişinoiu.
— Caraghios lucru. Semăn cu el?
— Asta nu. Dar îmi datorează şi el o sută de lei.

Iluzii de mamă

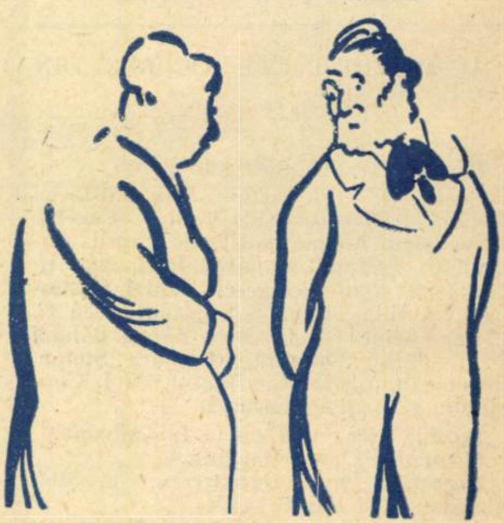

— Fiul meu va deveni un mare artist. Inchipueşte-ţi, vrea să înveţe flautul spre a se acompania când va cânta din gură!

IARNA A SOSIT!

Odată cu noul an, salutăm şi venirea iernii înzăpezite. E frig, dar frigul acesta e sănătos. Zăpadă şi ghiaţă: amândouă îmbietoare la sporturi de iarnă.

Şi mic şi mare, pornesc pe pârtiile albe, moi ca o întindere de catifea, şi cu vântul aspru în faţă, se lasă în voia vitezei...

E o îndeletnicire minunat de înviorătoare şi nespus de caracteristică veacului nostru.

◆

Iarna a sosit, şi minunate sunt priveliştile pe cari ni le oferă. Amatorii de zăpadă şi de sporturi hibernale se vor delecta, urmărind cu fotograful nostru diversele aspecte pe cari le a prins în obiectivul său. Iată aci câteva: 1. O admirabilă pârtie pentru ski-uri, în apropiere de Zürich, în Elveţia. — 2. După ninsoarea din Charing (Anglia), pitorescul peisagiului e sporit de o «nursă» care şi duce copilaşul la plimbare în cărucior. — 3. Un tânăr skior a pornit'o singur, razna, prin munţii tirolezi, înzăpeziţi, la Maurach, în Tirolul austriac. — 4. Membrii ligii «Răceşte în fiecare zi» fac băi în zăpadă, la Viena, de parcă ar fi în apă încropită. — 5. Prinţul moştenitor Olaf al Norvegiei e un mare amator de sporturi de iarnă, după cum vedem mai sus. — 6. Un ţăran din St. Moritz (Elveţia) îşi face drum prin zăpada proaspăt căzută. — 7. Un rezervor de apă din South-Braintree (America) a îngheţat de frig...

(Photo-exclusivitate Keystone)

◆

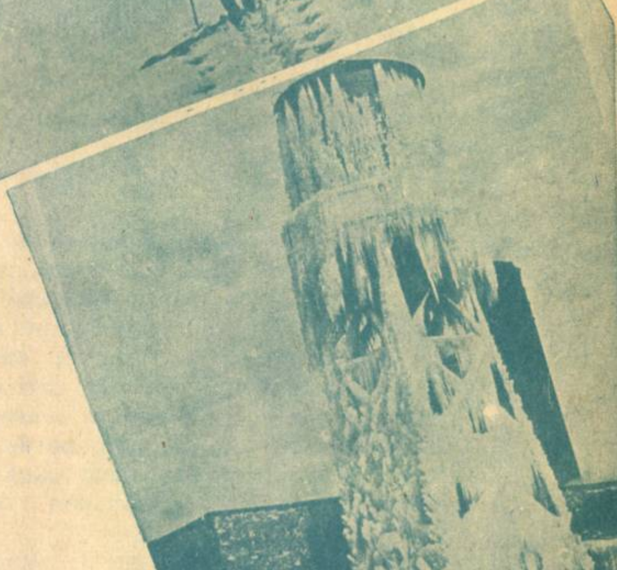

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

ORASUL CELOR SAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

7)

Dar asta nu era încă tot. Dealungul pereților erau grămădite cufere masive de piatră, în formă de sarcofage acoperite cu sculpturi și prevăzute cu cercuri ruginite de fier. Tânăra mea tovarășă pretindea că nu fuseseră niciodată deschise și că conțineau fabuloasele daruri trimise de regele Solomon.

Examinându-le cu atenție unul după altul, descoperii unul care se crăpase, și cum deschizătura pietrei era destul de mare, băgai mâna înnăuntru și o scoasei după o clipă, ținând între degetul mare și cel arătător trei diamante șlefuite, de o grosime și de o strălucire incomparabile.

Și cufărul, toate celelalte cufere, erau pline cu pietre tot atât de prețioase...

O nouă reflecție a aceleea care-mi vorbise de ele, îmi dete de gândit.

— Mai e aci ceva infinit de minunat, pe care nu l'ai văzut, îmi zise ea. Ascultă... Nu auzi nimic?

Ascultai și auzii în adevăr bubuituri surde și monotone, cari păreau că ies din pământ și pe cari le mai remarcasem și când ne adâncisem în subterană.

— Da, răspunsei. Ce fel de sgomot e?
mot e?

— Interiorul acestui munte e un adevărat cuptor, și ceeace auzi, provine din focurile veșnice cari ard în măruntaiele lui. Imi aduc aminte că, pe când eram copil, văzusem eșind fum prin unul din conurile cari domină orașul, și, cum poți să constați, ne găsim aci atât de aproape de aceste focuri interioare, încât până și zidurile camerei cu comoara sunt calde.

Pusei mâna pe peretele de stâncă, spre a mă convinge, și era de fapt atât de fierbinte, încât trebui s'o retrag imediat.

— Una din credințele moștenite de la străbunii mei, reluă Balkis, este că în locul acesta s'ar afla Al-Hawiyat, domiciliul destinat necredincioșilor și păgânilor, unde, spre a-și potoli foamea, nu găsesc decât rămășițe scârboase, iar spre a-și potoli setea, numai smoală în clocot.

— Allah e mare și înțelept, răspunsei. Numai el cunoaște inima slujitorilor săi. Fie ca pacea eternă să se coboare peste tine...

— Și peste tine, Ahamadu, răspunse ea, privindu-mă iarăși cu ochii ei splendizi. Acum când ți-am destăinuit toate comorile reginei Balkis, făgăduește-mi că nu vei încerca niciodată să pui mâna pe ele, cât timp va mai rămâne la Saba vreuna din rudele mele...

— Cu toate că fac parte dintr'un trib de hoți, jur pe puterea lui Allah să nu desvăluiesc niciodată, oricui ar fi, secretul tău, și să nu încerc niciodată eu însumi să-mi însușesc ceeace îți aparține ție, răspunsei. Familia ta se poate considera de acum înainte ca a mea, căci prea respect legile ospitalității, ca să le calc.

Și, scoțând din chimir rubinul cel mare pe care îl furasem, i-l întinsei spre a i-l restitui.

Dar Balkis îl refuză.

— Nu, am încredere în tine, mă asigură ea. Păstrează-l ca amintire a vizitei tale la Saba, orașul uitat.

Atmosfera din camera tezaurului fiind năbușitoare și noi ne mai având ce face acolo după ce așezasem tronul unde trebuia, plecarăm prin subterană spre micul pavilion, apoi trecurăm din nou, încet, prin vastele curți ale palatului, unde se perindaseră odinioară atâtea cortegii impozante și somptuoase. In drum, Balkis îmi indica locurile cele mai interesante, oprindu-se când în fața unui basorelief, când în fața unei inscripții care relata victoriile sau faptele mari ale marei regine și povestindu-mi scenele memorabile sau tragice care se desfășuraseră în locurile pe unde treceam.

In aceste scurte clipe petrecute lângă dânsa, printre umbrele binefăcătoare ce împrăștia în jurul nostru apropierea nopții, aflai din istoria fostului imperiu al reginei din Saba multe amănunte, cari întreceau tot ce mă putuseră învăța cei mai mari savanți.

Balkis îmi oferi vin și curmale, și eșind din sala mare a tronului, al cărei pavaj transparent mă minunase atât, înaintarăm pe vasta terasă care preceda fațada palatului. Deodată, tovarășa mea scoase un țipăt de groază.

(Urmează în numărul viitor).

Un cabaret al copiilor

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Londra există un așa-zis „cabaret al copii lor", compus din odrasle ale înaltei aristocrații engleze. De curând, acest club a dat o reprezentație de balet, la care a asistat și prințul moștenitor al Angliei. Iată aci câteva din fetițe, repetându-și pașii de dans în fața oglinzii.

Catalogul Cărţilor Editurei „Eminescu" S.A.

Cuprinzând ultimele noutăţi

Autori români

I. L. Caragiale, Teatru, volumul I	60 Lei
I. L. Caragiale, Teatru, volumul II	60 „
Mihail Eminescu, Poesii	50 „
Victor Eftimiu, Elfiona	40 „
Victor Eftimiu, Cântecul Milei (Poezii)	50 „
Victor Eftimiu, Kiriachiţa	30 „
Eugen Todie, O iubire	20 „
C. Cosco, Grădina lui Dumnezeu	30 „
I. Greculescu, Cronicele lui Popic	40 „
Lynkeus, Micuţe Bucureştence (Frivolităţi)	16 „
B. P. Haşdeu, Sic Cogito	15 „
Marie-Lise Emilian, 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	80 „

Cărţi pentru tineret şi copii

Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. I	30 Lei
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. II	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. III	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. IV	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. V	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. VI	30 „
Lia Hârsu, Impărăţia de zăpadă	25 „
Cady, Mica Cerşetoare	25 „

Toate aventurile lui Arsène Lupin

Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Maurice Leblanc, Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, 813	30 „
Maurice Leblanc, Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Dopul de cristal	30 „
Maurice Leblanc, Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Triunghiul de Aur	30 „
Maurice Leblanc, Izbânda lui Arsène Lupin (Partea II-a din „Triunghiul de aur")	30 „

Titlurile celorlalte volume se vor anunţa ulterior.

Autori străini

Emil Ludwig, Napoleon	240 Lei
Ioseph Delmont, Evrei în lanţuri	100 „
Erich Maria Remarque, Pe frontul de vest, nimic nou	100 „
Ernst Glaeser, Contingent '924	100 „
Claude Farrère, Casa oamenilor vii	60 „
Edgar Allan Poe, Aventurile lui Gordon Pym	40 „
J. Kessel, Nopţi Siberiene	40 „
Panait Istrati, Nerrantsula	40 „
Alfred de Musset, Spovedania unui îndrăgostit	80 „
Prinţesa Lucien Murat, Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari	45 Lei
Ivan Turgheniev, Eroismul Dragostei	30 „
Ivan Turgheniev, Un cuib de Nobili	30 „
Victor Margueritte, Talionul	60 „
Victor Margueritte, Vitele umane	70 „
Victor Margueritte, Corpul tău îţi aparţine	60 „
Victor Margueritte, Băetana (La Garçonne)	40 „
Victor Margueritte, Femeia Emancipată	40 „
Victor Margueritte, Prostituată	60 „
Lev. N. Tolstoi, Moartea lui Ivan Ilici	30 „
Henri Murger, In Noaptea nunţii	25 „
Alex. Puşkin, Fata Căpitanului	30 „
F. M. Dostoievski, O femee blândă	30 „
F. M. Dostoievski, Vrăjitorul	20 „
Björnstierne Björnson, Poveste de dragoste	20 „
Jean Richepin, Povestire din Lumea Nouă	20 „
M. Lermontov, Bela	20 „
N. Gogol, Răsbunarea groaznică	20 „
Gustave Flaubert, Ispitirea Sfântului Antoniu	40 „
Emile Zola, Ispăşirea	25 „
Baron de Schlicht, Elita Prusacă	40 „
Guy de Maupassant, Nuvele	25 „
George Ohnet, Prinţul fatal	30 „
Gabriele D'Annunzio, Tragedia a două Fecioare	25 „
Gabriele D'Annunzio, Pisica (Nuvele)	20 „
Charles Folley, Fiul Lupilor de Mare	20 „
Jules Mary, Păcatul Mamei	30 „
Jules Mary, Răsbunarea Spaniolei	30 „
Maurice Level, Naufragiaţii vieţii	20 „
R. Benim, Rivala	20 „
V. C. Rondy, Secretul Principesei	20 „
Charles-Henré Omessa, Misterul Romanovilor	20 „
Ursula de Epinghoven, Tainele curţii Germane	20 „
Georges Meirs, Pata de sânge	30 „
Georges Meirs, Enigma Trenului 13	30 „
Bekir Aga, Memoriile unui Eunuc	20 „
René Cazal, Voluptăţile răsboiului	25 „

Romane sportive

Valentin Mandelstamm, Jim Blackwood Jokeu	30 „
Louis Hemon, Battling Malone	30 „

Biblioteca medicală populară

No. 1 Cartea boalelor	15 Lei
No. 2 Sfaturi p. păstrarea sănătăţii şi prelungirea vieţii	15 „
No. 3 Tuberculoza (Oftica)	15 „
No. 4 Boale venerice	15 „
No. 5 Sfaturi medicale	15 „
No. 6 Cum să ne păzim de boalele infecţioase	15 „

Colecţiunea „Romanul"

Mihail Eminescu, Geniu Pustiu	20 Lei
Honoré de Balzac, Iubita imaginară	16 „
André Theuriet, Coleta	16 „
I. L. Caragiale, Cănuţă om sucit	20 „

Cărţi de medicină populară

Dr. I. Frumuşanu, Cum să întinerim	20 Lei
Dr. Ovidiu Alfandari, Cartea Femeii însărcinate	60 „

Biblioteca „Eminescu"

Bernardin de Saint Pierre No. 1. Coliba indiană	5 Lei
Heinrich Heine, No. 2. Rabinul din Bacharach	5 „
Zifha Nadir-Eddin Giaffer, No. 3. Divanul iubirii	5 „
Voltaire, No. 4-5. Prinţesa Babylonului	10 „
Henryk Sienkiewicz, No. 6-7. Eterna victimă	10 „
Selma Lagerlöf, No. 8-9. Conacul vrăjit	10 „
Lucian din Samosata, No. 10-11. Dialogurile Morţilor şi Zeilor	10 „
Th. Gauthier, Ultima noapte a Reginei Cleopatra	5 „
Hans Heinz Evers, Verigheta	5 „
St. Antim, Valuta	5 „

Biblioteca „Energia"

L. Carley, No. 1. Cum putem fi norocoşi	16 Lei
Yoritomo Tashi, No. 2. Fii energic !	16 „
H. Laurent, No. 3. Personalitatea	16 „
S. Linder, No. 4. Pentru a reuşi în viaţă	20 „

Biblioteca „Inimii"

M. Magre, No. 1. Arta de a seduce femeile	16 Lei
N. N., No. 2. Sugestia în amor	16 „
M. N. Neumäger, No. 3. Graiul Ochilor	20 „
Paul Bourget, No. 4. Filosofia amorului	20 „
H. Besser, No. 5. Un bărbat poate iubi două femei	16 „
Contesa Tedy, No. 6. Visele de amor	16 „
Annie de Pène, No. 7-8. Cele mai frumoase scrisori de dragoste	20 „
Semoül Ali, No. 9. Tenacitatea în dragoste	20 „

Biblioteca „Orizontul"

Voltaire, No. 1. Ce este omul	5 Lei
Emerson, No. 2. Destinul	5 „
Max Nordau, No. 3. Morala luxului	5 „
Gustave Le Bon, No. 4. Psihologia popoarelor	5 „
Rabindranath Tagore, No. 5. Mama şi copilul	5 „
Carl Ewald, No. 6. Icoane din viaţa animalelor	5 „
Cesare Lombroso, No. 7. Hipnotism şi spiritism	5 „
Charles Richet, No. 8-9. Omul stupid	10 „
Emile Faguet, No. 10. Figuri literare	5 „
Harold Manfield, No. 11. Sănătatea sufletească	5 „
Rudolf Lämmel, No. 12-13 Einstein pe înţelesul tuturor	10 Lei
Paul Mammerer, No. 14. Intinerirea şi prelungirea vieţii	5 „
Auguste Forel, No. 15. Rolul ipocriziei	5 Lei
Samuel Smiles, No. 16. Munca	5 „
Remy de Gourmont, No. 17. Schiţe filosofice	5 „
A. Rodin, No. 18. Arta	5 „
Abatele Th. Moreux, No. 19. Oceanul aerian	5 „
Dr. Touluse, No. 20. Ştiinţa şi Revendicările populare	5 „
Henri Bergson, No. 21. Filosofia franceză	5 „
Maurice Maeterlink, No. 22. Caii savanţi din Elberfeld	5 „
Jean Finot, No. 23. Sufletul nemuritor	5 „
Ernest Renan, No. 24. Omul şi universul	5 „
Edison, No. 25. Edison, viaţa şi operile lui	5 „

Colecţiunea detectivului Rob. Parker

EXEMPLARUL LEI 5

No. 1. Casa blestemată
No. 2. Mortul viu
No. 3. Betina Cork
No. 4. Marousia
No. 5. Printre nebuni
No. 6. Spionul
No. 7. Gândul colorat
No. 8. Omul fără nume
No. 9. Răzbunarea ţigăncii
No. 10. Un foc de revolver
No. 11. Doctoriţa
No. 12. Contele Satan
No. 13. Enigma din Penns-Street
No. 14. Banda misterioasă
No. 15. Dispariţia jockeului
No. 16. O moştenire de 8 mil. dolari
No. 17. Numărul care ucide
No. 18. Bastardul
No. 19. O răpire misterioasă
No. 20. Un om volatilizat
No. 21. Lovitura cu fotografia
No. 22. Decapitatul viu
No. 23. Asemănare fatală
No. 24. Nobilul-Apaş
No. 25. Sicriul care se mişcă
No. 26. Camera cu pendule
No. 27. Furtul celor 13 smaragde
No. 28. 14 minute după miezul nopţii
No. 29. Misteriosul Nox
No. 30. Omul dela New-Californian
No. 31. Misterul Vaporului
No. 32. Inşelătorul demascat
No. 33. Drama dela Mayerling
No. 34. Jim cel Tatuat
No. 35. Detectivul Amator
No. 36. Nota fatală
No. 37. Casa cu stafii
No. 38. Safirul galben
No. 39. Lovitură fără greş
No. 40. Triunghiul trădător
No. 41. Crima din Hotel
No. 42. Expresul No. 5
No. 43. 1—2—3.
No. 44. Colierul de Rubine
No. 45. Asasinarea Rentierului
No. 46. Cărturăreasa
No. 47. Aventura detectivului
No. 48. In pielea altuia
No. 49. Dispariţia mortului
No. 50. Raza ucigătoare
No. 51. Cele două Rubine
No. 52. Misterul Castelului din Versailles
No. 53. Caseta de argint
No. 54. Un secret într'o pălărie
No. 55. Milioanele lui mister Hogg

Cererile se vor adresa: Editura „EMINESCU" S. A., Bucureşti I, Strada Anghel Saligny 2

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

GP1320

Sporturile de iarnă sunt foarte agreate de actriţele de cinema, şi una din ele — cea mai şugubeaţă —, Anny Ann, se distrează destul de ilariant în zăpadă.

22 Ianuarie 1931 28 Pagini -- 10 Lei Anul X. No. 4

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Două „girls"-e de cinema, înainte de a apare pe scenă cu baloanele lor, se amuză cu ele în fața oglinzii, în poze de o grație neasemuită....

INTRE 3 ŞI 7

NUVELĂ DE: X. EIGWALD

Cécile trecu cu degete desmierdătoare peste suprafaţa netedă ca oglinda a mesei de toaletă, cu precauţiune şi dusă pe gânduri, — odată, de două ori. Privirea ei alunecă peste eleganta garnitură de flacoane şi se opri în oglindă, — conştient, aproape dureros de limpede. Examina şi cumpănea fiecare amănunt, fiecare nuanţă a femeii din faţa ei. Işi privea imaginea din oglindă cu asprime şi indulgenţă, cum se cercetează o armă înaintea unui duel sau cum un automobilist îşi examinează motorul înainte de cursă.

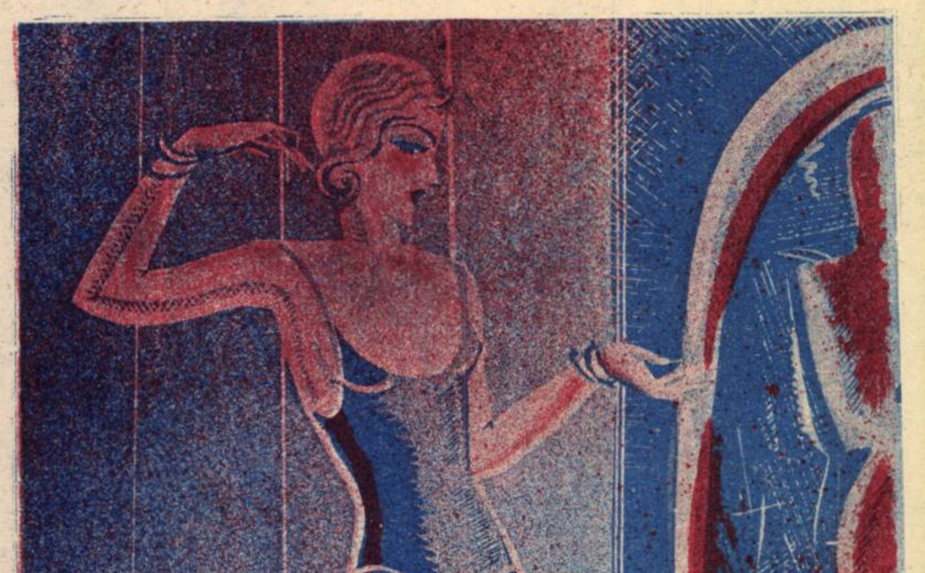

Cécile răsuflă din adâncuri: Da!...

Siguranţa victoriei îi topi încordarea; bătăile inimei păreau a-i pompa deodată prin vine o cantitate dublă de sânge, care se revărsa din plin şi cald, ca un clocot, printr'însa.

Cécile nu era frumoasă în sensul strict al cuvântului, dar «făcea efect», şi aceasta era arma ei, singura ei armă.

Va şti să se folosească de ea. In jurul gurei îi palpita un mic zâmbet, dar fiindcă el nu se transmise şi ochilor ei, surâsul rămase rece, poate chiar puţintel cam dureros.

Cécile îşi plimbă privirea prin încăpere: Să renunţe din nou la toate acestea? Să se dea iarăşi la fund? Nu!

Cu toate că André o părăsise, nu voia să alunece înapoi în întunerec, în muncă, în nevoia de a socoti, de a face economii. Nu! Nu va renunţa de bună voe la treapta pe care se suise.

Dragostea lui André o descoperise şi o scosese din biroul avocatului la care venise cu treburi. Bunul gust şi experienţa lui André o învăţaseră să aibă ţinuta femeii mondene, şi el se bucurase, cât de repede şi de firesc se familiarizase cu ea.

Intr'adevăr, în această ţinută, Cécile se simţea ca într'un element înrudit, într'o sferă care desfăcea, inel după inel, zalele îngustimei de odinioară, şi tânăra femee se întindea acum plăcut în noul ei mediu, în care înflorea nestânjenită. Avea o educaţie bună, şi nu era greu să fie introdusă în buna societate.

Petrecuseră două săptămâni superbe în Elveţia, ca Mr. şi Mme Suive, după care se produse catastrofa aci, la X...

Cécile veni într'o zi din bae în camera ei şi găsi o scrisoare a lui André, scrisă în mare grabă: **«Afaceri penibile, trebue să mă întorc imediat. Tu rămâi aci, te voi îngriji cu cele necesare. André».**

Trecuse o săptămână de atunci şi nu primise nici măcar o ştire, nu ştia nici măcar unde se află André. Se afla într'o încurcătură penibilă şi nu putea lăsa să se afle ceva. Se gândi: mai am cinci sau zece franci! Eri schimbase ultima bancnotă.

Ii vor trebui bani, curând, foarte curând...

Uneori nervii ei erau insuportabil de încordaţi şi o chinuia o nelinişte mare când era singură. Dar ce se întâmplase? Ce se va întâmpla cu dânsa?

In zilele acestea de teamă ascunsă, vedea limpede un singur lucru: că nu-l iubea pe André. Ii era recunoscătoare pentru ceeace făcuse pentru dânsa, se simţea bine în admiraţia lui tandră şi se bucura de puterea ce exercita asupra bărbatului. Iubea viaţa, frumuseţea şi bogăţia şi, în legătură cu aceasta, pe acela care îi dădea toate acestea.

Acum, despărţită de toate acestea, simţea că André îi lipseşte, că se plictiseşte fără el, că nu-şi putea închipui altă viaţă, că ar fi în stare să şi lupte pentru un asemenea trai...

(Urmează în numărul viitor)